

ekoYapı

Mimarlık & Yapılı Çevre

KUNSTSILO:
BİR
ENDÜSTRİYEL
YAPININ
SANAT
MÜZESİNE
DÖNÜŞÜ
MAPEİ İŞ
BİRLİĞİYLE

**SORUMLULUĞUN
GÖRÜNÜR HALİ
GERİ DÖNDÜRÜLEMEZ
KARARLARIN EŞİĞİNDE
MİMARLIK**

VİL 16 / S.64
Nisan 2026

ekoYarı

64

KÜNYE

ISSN NO: 2146 - 9636

Kurucu & İmtiyaz Sahibi
Sevda YAYLA

UK Partner & Genel Yayın Yönetmeni
Neşe JONES
nese@ekoyapidergisi.org

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Eren CERCİZ

Reklam Direktörü
Neslihan UZUNER
neslihan@ekoyapidergisi.org

Editör
Dilhan HIZ
dilhan@ekoyapidergisi.org

UK Editör
Steev JONES

Kreatif Direktör
Ege Baran ALTINOK

Grafik Tasarım
Alara DERDERYAN

REKLAM REZERVASYON
bilgi@ekoyapidergisi.org
0216 2912520

YAYINCI ,TASARIM VE YAYINA HAZIRLIK
EKO YAYIN Grubu İletişim ve
Medya Ltd. Şti.
Archerson Köşkü, Zühtüpaşa,
Şefik Bey Sk. No: 3, 34724 Kadıköy/
İstanbul
0216 291 2520
www.ekoyapidergisi.org

BASKI
Şan Matbaa
Anadolu Cad. No:5/3
Kağıthane/İstanbul Tel: 0212 2890787

YAYIN TÜRÜ
Yerel Süreli - İki ayda bir yayınlanır.

Dergide yayınlanan yazı ve fotoğrafların yayınlanmasından ve onaylanmadan veya tamamı alınamaz. Dergide yayınlanan yazılardan yazarlar, reklamlardaki kampanya kampanyaları ve yanıltıcı unsurlar reklam verenlerden sorumludur.

EDİTÖR'DEN

Sevgili okurlarımız,

"Önce biz yapıları şekillendiririz, sonra onlar bizi şekillendirir."
— Winston Churchill

Kentlere baktığımızda, bu söz artık yalnızca inşa etme eylemini değil, onun ötesini de anlatıyor. Çünkü bugün mesele sadece nasıl inşa ettiğimiz değil — nasıl dönüştürdüğümüz, nasıl koruduğumuz ve neyi sürdürmeyi seçtiğimiz.

Zamanın içindeyiz, evet.

Ama aynı zamanda onun geride bıraktıklarıyla birlikte yaşıyoruz.

Şu soruyu sormanın tam zamanı: Biz bugün gerçekten ne yapıyoruz — yeni olanı mı inşa ediyoruz, yoksa var olanı yeniden mi düşünüyoruz?

Uzun yıllar boyunca mimarlık, büyüme ve üretim üzerinden tanımlandı. Daha fazla yapı, daha fazla metrekare, daha fazla görünürlük...

Ama bugün, özellikle Birleşik Krallık ve Avrupa'da, bu denklem değişiyor. "Retrofit-first" yaklaşımı, mimarlığın yönünü sessiz ama köklü bir şekilde yeniden tanımlıyor. Artık mesele yalnızca yeni olanı üretmek değil; mevcut olanı anlamak, dönüştürmek ve onunla birlikte ilerlemek.

Peki bir yapıyı dönüştürmek ne demek?

Sadece teknik bir iyileştirme mi?

Yoksa geçmiş ile gelecek arasında yeni bir ilişki kurmak mı?

Avrupa'da, Binaların Enerji Performansı Direktifi (EPBD) ile şekillenen net-sıfır hedefleri ve Birleşik Krallık'taki dönüşüm politikaları, bu sorunun yalnızca teorik olmadığını gösteriyor.

Türkiye'de ise bu tartışma henüz gelişmekte — ama belki de tam bu yüzden, yeniden düşünmek için daha açık bir alan sunuyor.

Bu sayımızda, "Mimarlıkta Sorumluluk (Stewardship in Architecture)" başlığı altında başlattığımız dosyayı bir adım daha ileri taşıyoruz.

Bu kez odağımızda malzeme var.

Malzeme nedir?

Bir seçim mi?

Bir araç mı?

Yoksa mimarlığın en geri dönüşü olmayan kararı mı?

Çünkü tasarım sürecinde birçok şey değişebilir. Form değişir, program evrilir, kullanıcı dönüşür. Ama malzeme, bir kez seçildiğinde, yapının hem çevreyle hem zamanla kurduğu ilişkiyi belirler. Bu nedenle malzeme, yalnızca teknik bir karar değil, bir sorumluluk biçimidir.

Bu sayı boyunca farklı ölçeklerde aynı soruya dönüyoruz: Mimarlık bugün sorumluluğu nasıl tarif ediyor? Retrofitting üzerine düşünürken, aslında yalnızca yapıları değil, mimarlığın kendi rolünü de yeniden tanımlıyoruz.

Gerçek zamanlı görselleştirme, yapay zekâ ve yeni temsil araçları üzerinden ilerlerken, tasarımın yalnızca sonucu değil, düşünme biçimi de değişiyor.

Kapak projemiz Kunstsilos, bu soruların somut bir karşılığı olarak karşımıza çıkıyor. 1935 tarihli bir tahıl silosunun kültürel bir yapıya dönüşümü, yalnızca bir adaptasyon değil; hafıza ile gelecek arasında kurulan dikkatli bir diyalog.

Belki de mesele tam olarak burada: Neyi inşa ettiğimiz kadar, neyi koruduğumuz ve nasıl dönüştürdüğümüz.

Ve bu sayı, Ekoyapı için de bir eşik.

Bu sayıyla birlikte, Londra merkezli UK ve Avrupa yapılanmamız kapsamında hazırlanan ilk sayımızı yayımlıyoruz. Ekoyapı artık yalnızca Türkiye'de değil; Birleşik Krallık ve Avrupa ile doğrudan ilişki kuran, iki dilli ve uluslararası bir editorial platform olarak yoluna devam ediyor.

Bu, yalnızca coğrafi bir genişleme değil. Aynı zamanda mimarlığın farklı bağlamlar arasında nasıl konuştuğunu, nasıl keşittiğini ve nasıl birlikte ürettiğini anlamaya yönelik bir adım.

Belki de bugün ihtiyacımız olan şey daha hızlı üretmek değil, bir an durup yeniden düşünmek. Çünkü bugün mimarlık, yalnızca yeni olanı üretmekle değil, mevcut olanla da nasıl bir gelecek kurduğumuzla ilgili.

Birlikte düşünmeye davetle...

Keyifle okumanız dileğiyle...

İÇİNDE

6

LONDRA'DA KOLEKTİF BİR MİMARLIK PLATFORMU: LTAA

KESİŞİM

10

ENDÜSTRİYEL BİR ALANDAN EKOLOJİK BİR SİSTEME:
ESPACE CITOYEN DES CONFLUENTS

HABER

18

KUNSTSILO:
BİR ENDÜSTRİYEL YAPININ SANAT MÜZESİNE DÖNÜŞÜ

KAPAK KONUSU

26

GÜN IŞIĞINI TASARIMIN MERKEZİNE ALAN
BİR ÇATI KATI DÖNÜŞÜMÜ: T.27

MERCEK

30

METEX DESIGN
JEYAN ÜLKÜ ARCHITECTS
BÜYÜKKENT ARCHITECTURE
DOME + PARTNERS

MİMARİ BAKIŞ

56

MALZEME, PERFORMANS VE SORUMLULUĞUN KESİŞİMİNDE: KNAUF

MERCEK

60

SORUMLULUĞUN GÖRÜNÜR HALİ
GERİ DÖNDÜRÜLEMEZ KARARLARIN EŞİĞİNDE MİMARLIK

MİMARLIKTA
SORUMLULUK

K İ L E R

72

YENİDEN İNŞA ETMEDEN GÜÇLENDİRMEK:
RETROFITTING

KAVRAM

76

KENTİN DOKUSU: ONARMAK, UYARLAMAK, GENİŞLETMEK
BOB ALLIES

KENT ÖLÇEĞİ

82

GELECEĞİ GÜÇLENDİREN ÇELİK

MERCEK

88

MALZEME SEÇİMİYLE YAPAYLIKTAN UZAK BİR PROJE: JULÀ

PROJE

94

ÇUHADAROĞLU: KÜRESEL PAZARDA CEPHE SİSTEMLERİ

SEKTÖR'DEN

98

YANGIN GÜVENLİĞİ VE MALZEME PERFORMANSI
ARASINDA: EGGER OSB FLAMMEX

MERCEK

100

ESNEK TASARIM:
DEĞİŞEN İHTİYAÇLARA ADAPTE OLAN SÜRDÜRÜLEBİLİR MEKÂNLAR

GÖRÜŞ

LONDRA VE İSTANBUL ARASINDA MİMARİ BİR KÖPRÜ

TÜRKİYE VE BİRLEŞİK
KRALLIK ARASINDA,
PROFESYONEL AĞLARI,
MALZEME BİLGİSİNİ
VE MİMARLIK İLE
TASARIM KÜLTÜRLERİNİ
BİRBİRİNE BAĞLAYAN
STRATEJİK BİR
EDİTORYAL İŞ BİRLİĞİ.

Mimarlık pratiğinin giderek daha fazla; malzeme, regülasyon ve bilgi üretimi üzerinden şekillenen sınır ötesi ilişkilerle tanımlandığı bir dönemde, editoryal platformların rolü de yeniden tanımlanıyor. Yayınlar artık yalnızca belirli coğrafyalara ait değil; farklı bağlamlar arasında hareket ederek, yalnızca projeleri değil, üretim biçimlerini ve düşünme modellerini de birbirine bağlıyor.

2010 yılından bu yana yayın hayatını sürdüren Ekoyapı'nın Birleşik Krallık ve Avrupa açılımı, bu sürekliliğin bir parçası olarak, dergiyi bir yayının ötesinde konumlandırarak; Türkiye, Birleşik Krallık ve Avrupa arasında çalışan bir platforma dönüştürüyor. Bu yapı, mimarlık pratiğini yalnızca temsil etmekle kalmıyor; onu farklı ölçeklerde, aktörler ve bilgi alanları arasında yeniden ilişkilendiriyor.

Bu çerçevede, London Turkish Architects Association (LTAA) ile kurulan iş birliği, bu yönelimin somut bir uzantısı olarak öne çıkıyor. Londra merkezli bu yapı, Birleşik Krallık yapılı çevresinde aktif olarak üretim yapan mimar ve tasarım profesyonellerini bir araya getirirken; pratik, araştırma ve uygulama alanlarını keşiştiren bir zemin sunuyor.

Bu iş birliği, Ekoyapı'nın editoryal yaklaşımını güçlendirirken, içeriği tekil bir yayından çıkararak süreklilik gösteren bir etkileşim alanına dönüştürüyor. Böylece dergi, yalnızca üretimi belgeleyen değil, farklı coğrafyalar arasında bilgi, malzeme ve pratik akışını mümkün kılan bir platform olarak konumlanıyor.

RAPIDÔME

fast & sustainable 3D printed homes

hızlı ve sürdürülebilir

Çimsa 3 boyutlu yazıcı ile ürettiği Rapidome evleri ile inşaatı bakış açısını değiştiriyor.

www.cimsa.com.tr

[/company/cimsa](https://www.linkedin.com/company/cimsa)

[/cimsacement](https://www.facebook.com/cimsacement)

[/cimsacement](https://twitter.com/cimsacement)

[/cimsacement](https://www.instagram.com/cimsacement)

ÇİMSA

SA

LONDRA ' DA KOLEKTİF BİR MİMARLIK PLATFORMU : LTAA

LTAA, LONDRA'NIN YOĞUN VE REKABETÇİ MİMARLIK ORTAMINDA TÜRK MİMAR VE TASARIMCILAR ARASINDA GÜÇLÜ BİR İLETİŞİM VE İŞ BİRLİĞİ ZEMİNİ OLUŞTURMA FİKRİYLE DOĞDU.

– KAAN ÖNCÜOĞLU

LTAA
LONDON TURKISH ARCHITECTS ASSOCIATION

Londra merkezli London Turkish Architects Association (LTAA), Birleşik Krallık'ta aktif olarak faaliyet gösteren Türk mimar ve tasarım profesyonellerini bir araya getiren dinamik bir platform. 2023 yılında kurulan dernek, kısa sürede büyüyen üye ağıyla Londra'daki Türk mimarlık topluluğu için güçlü bir iletişim ve iş birliği zemini oluşturmayı hedefliyor.

London Turkish Architects Association (LTAA), Londra'da aktif olarak çalışan Türk mimar ve tasarım profesyonelleri arasında iletişim, iş birliği ve kolektif üretimi teşvik etmek amacıyla kurulan uluslararası bir profesyonel ağı. Ekim 2023'te kurulan dernek, bugün 230'dan fazla üyesiyle Birleşik Krallık'taki Türk mimarlık ve tasarım topluluğunu bir araya getiren önemli bir platform niteliği taşıyor.

LTAA özellikle Londra'da halihazırda çalışan, kendi pratiğini sürdüren veya yaratıcı endüstriler içinde aktif rol alan profesyonelleri bir araya getirmeyi amaçlıyor. Dernek, farklı ölçeklerde çalışan mimar ve tasarımcıların deneyim paylaşımı, iş birliği ve profesyonel etkileşim kurabileceği kolektif bir zemin oluşturmayı hedefliyor. Bu yönüyle LTAA, Londra'nın yoğun ve rekabetçi mimarlık ortamı içinde Türk profesyoneller için güçlü bir iletişim ağı ve dayanışma platformu sunuyor.

LTAA Yönetim Kurulu Başkanı Kaan Öncüoğlu, derneğin ortaya çıkışını Londra'nın dinamik ve rekabetçi profesyonel ortamına verilen kolektif bir yanıt olarak tanımlıyor. Londra'nın sunduğu uluslararası çalışma ortamı, güçlü eğitim kurumları ve küresel tasarım ekosistemi mimarlık ve tasarım profesyonelleri için önemli fırsatlar yaratırken aynı zamanda yoğun bir rekabet ortamını da beraberinde getiriyor. Öncüoğlu, LTAA'nın bu ortam içinde Türk mimar ve tasarımcılar arasında daha güçlü bir iletişim ve iş birliği zemini kurma fikriyle ortaya çıktığını belirtiyor.

Derneğin üyeleri arasında mimarlar, iç mimarlar, şehir plancıları ve yaratıcı endüstrilerin farklı alanlarında çalışan profesyoneller bulunuyor. Kentsel planlamadan peyzaj mimarlığına, iç mekân ve aydınlatma tasarımından endüstriyel tasarıma kadar uzanan disiplinlerarası yaklaşım, Londra'nın çok katmanlı tasarım ekosistemi içinde Türk profesyonellerin görünürlüğünü artırmayı ve yeni iş birliklerinin gelişmesini teşvik ediyor.

LTAA'NIN FAALİYET ALANI YALNIZCA MİMARLIK VE YAPI SEKTÖRÜYLE SINIRLI DEĞİL; YARATICI ENDÜSTRİLER ARACILIĞIYLA TÜRKİYE'NİN MİMARLIK VE TASARIM ÜRETİMİNİ ULUSLARARASI PLATFORMLARDA GÖRÜNÜR KILMAYI HEDEFLİYORUZ.

— CEMRE DEMİRCİ

LTAA ÖZELLİKLE LONDRA'DA HALİHAZIRDA ÇALIŞAN, KENDİ PRATİĞİNİ SÜRDÜREN VEYA YARATICI ENDÜSTRİLER İÇİNDE AKTİF ROL ALAN PROFESYONELLERİ BİR ARAYA GETİRMEYİ AMAÇLIYOR.

LTAA'nın faaliyetleri, üyeler arasında sürdürülebilir bir iletişim ve etkileşim ortamı kurmayı hedefleyen çeşitli etkinlikler etrafında şekilleniyor. Söyleşiler, atölyeler, sergiler, mimari geziler ve uluslararası fuar ziyaretleri gibi etkinlikler aracılığıyla profesyonellerin bir araya gelmesi teşvik ediliyor. Bu buluşmalar yalnızca mesleki bilgi paylaşımını değil, aynı zamanda Londra'daki Türk mimarlık ve tasarım topluluğu arasında güçlü bir sosyal ve profesyonel bağ kurulmasını da destekliyor.

LTAA Başkan Yardımcısı Cemre Demirci, derneğin faaliyet alanının yalnızca mimarlık ve yapı sektörüyle sınırlı olmadığını vurguluyor. LTAA'nın yaratıcı endüstriler aracılığıyla Türkiye'nin mimarlık ve tasarım alanındaki üretimini uluslararası platformlarda görünür kılmayı hedefleyen daha geniş bir kültürel misyon da üstlendiğini ifade ediyor.

Bu yaklaşımın önemli örneklerinden biri, London Design Festival kapsamında düzenlenen "LTAA Ambassadors of Design" etkinliği oldu. LTAA Onur Üyeleri arasında

yer alan Melike Altınışık, Seyhan Özdemir Sarper ve Doruk Salalı, dünyanın farklı coğrafyalarında gerçekleştirdikleri projeleri Londra'da paylaşarak Türkiye'nin çağdaş mimarlık üretimini uluslararası tasarım çevrelerine taşıdı.

Kısa sürede büyüyen üye ağı ve disiplinlerarası yaklaşımıyla LTAA, Londra'daki Türk mimarlık ve tasarım topluluğu için güçlü bir buluşma noktası oluştururken; profesyoneller arasında iş birliğini teşvik eden ve uluslararası ölçekte etkileşim kurmayı amaçlayan dinamik bir platform olarak gelişimini sürdürüyor.

Yönetim Kurulu

Kaan Öncüoğlu — Öncüoğlu Architects

Cemre Demirci — Zaha Hadid Architects

Ege Gazioğlu — Multilogue Creative Agency

Dr. Egemen Kızılcın — Ultra Mega Omega

Ceren Akın — London Land Group

Hazel Özrenk — Kettle Collective

Merve Sarıkaya — Pavé Studio

ENDÜSTRİYEL BİR ALANDAN EKOLOJİK BİR SİSTEME: ESPACE CITOYEN DES CONFLUENTS

Kanada, Québec eyaletinde, Montreal metropol bölgesinde yer alan Laval'de hayata geçirilen Espace citoyen des Confluents, eski bir petrokimya sahasının dönüştürülmesiyle oluşturulan bütüncül bir kamusal proje olarak öne çıkıyor. Proje Paysage ve Cardin Julien iş birliğiyle geliştirilen proje, peyzajı yalnızca bir tasarım unsuru değil, aktif bir ekolojik altyapı olarak ele alıyor.

13 dönümlük alana yayılan proje; kütüphane, kültürel mekânlar ve belediye hizmetlerini bir araya getirirken, su yönetimini mekânsal organizasyonun temel bileşeni haline getiriyor. Geçirgen yüzeyler, biyolojik havuzlar ve doğal akış sistemleri sayesinde yağmur suyu tamamen sahada yönetiliyor.

2024'te kullanıma açılan alan, zamanla değişen ve gelişen bir ekosistem olarak kurgulanıyor. Bitki örtüsü, biyolojik çeşitlilik ve mikro habitatlar mevsimsel olarak dönüşürken, proje kent içinde nadir görülen bir doğal deneyim sunuyor.

Espace citoyen des Confluents, peyzajın kentsel yaşamı yeniden kuran bir altyapı olarak nasıl çalışabileceğini gösteriyor.

TORINO METRO LINE 2 İÇİN ULUSLARARASI SEÇİM

İtalya'nın Torino kentinde geliştirilecek Metro Line 2 projesi için, UNStudio ve Settanta7 liderliğindeki ekip uluslararası jüri tarafından seçildi. 32 istasyondan oluşacak hat, yalnızca bir ulaşım sistemi olarak değil; kentsel yaşamı yeniden tanımlayan bütüncül bir altyapı projesi olarak ele alınıyor.

Jüri başkanlığını Dominique Perrault'nun üstlendiği değerlendirmede, projenin metro sistemini bir "city-making" aracı olarak yeniden yorumlaması öne çıktı. Tasarım, Torino'nun nehirleri ve arkadlı sokaklarından ilhamla "urban river" kavramı etrafında şekilleniyor.

Modüler mimari yaklaşım ve çok katmanlı kimlik sistemi sayesinde hat, farklı kentsel bağlamlara uyum sağlayabiliyor. Altyapıyı kamusal mekânın bir uzantısı olarak ele alan proje, kullanıcı deneyimini güçlendiren, okunabilir ve uzun ömürlü bir metro sistemi öneriyor.

YENİ ÜRÜN

Varlık & Hareket SENSÖRLERİ

Her türlü ortama
mükemmel uyum sağlar

TÜM UYGULAMALAR İÇİN ESNEK VE UYUMLU BİR ÜRÜN YELPAZESİ

Yeni sensör serisi, zarif tasarımı kullanım kolaylığıyla birleştirir. Performans ve optimum enerji yönetimi konusunda zorlukları aşarken, aynı zamanda gelişmiş konfor ve güvenlik sağlar. Bu seri, tüm alanlar için idealdir.

Sosyal medya hesaplarımıza QR kodu taratarak ulaşabilirsiniz

 legrand[®]

VENEDİK MİMARLIK BIENALİ 2027 TÜRKİYE PAVYONU İÇİN AÇIK ÇAĞRI BAŞLADI

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı (İKSV), 2027 Venedik Mimarlık Bienali Türkiye Pavyonu için küratoryal önerileri bekliyor. İki aşamalı olarak planlanan açık çağrı, mimarlık disiplininin güncel sorunlarını disiplinlerarası yaklaşımlarla tartışmaya açacak yaratıcı fikirlerle odaklanıyor.

Başvuracak projelerin, 20. Uluslararası Mimarlık Sergisi'nin küratörleri Wang Shu ve Lu Wenyu tarafından Mayıs ayında açıklanacak ana temayla uyumlu bir perspektif geliştirmesi bekleniyor. Seçici Kurul; projenin kavramsal derinliği, görsel anlatım gücü ve erişile-

bilirliği gibi kriterleri esas alacak. İlk aşamada belirlenen üç ekip, hakediş olarak detaylı sunumlarını sunmak üzere ikinci aşamaya davet edilecek.

Küratörlerden sanatçılara, tasarımcılardan teorisyenlere kadar geniş bir yelpazeye açık olan çağrı için son başvuru tarihi 10 Haziran 2026, saat 17.00. Uluslararası katılımın da mümkün olduğu başvurularda ekip liderinin Türkiye'den olması ve tüm dökümanların İngilizce hazırlanması şartı aranıyor. Detaylı bilgi ve çevrimiçi başvuru formuna İKSV'nin web sitesinden ulaşılabilir.

TÜRKİYE İNŞAAT SEKTÖRÜNDE STRATEJİK “İKİLİ DÖNÜŞÜM” DÖNEMİ

Türkiye, 2026 Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı kapsamında inşaat ve müteahhitlik sektöründe “İkili Dönüşüm” olarak adlandırılan büyük bir hamle başlatıyor. Bu strateji, sektörün küresel rekabet gücünü artırmak için yeşil ve dijital dönüşümü eş zamanlı olarak hayata geçirmeyi hedefliyor.

Teknoloji ve Sürdürülebilirlik Odaklı Gelecek Yeni dönemde, karbon nötr beton üretimi, yapay zeka destekli süreç yönetimi ve 3 boyutlu yazıcı teknolojileri gibi yenilikçi uygulamalar teşvik edilecek. Program; enerji verimliliği sağlayan akıllı malzemelerin kullanımını yaygınlaştırırken, inşaat sahalarının insansız hava araçlarıyla izlenmesi gibi dijital çözümleri standart hale getirmeyi amaçlıyor.

Nitelikli İş Gücü ve Sertifikasyon Dönüşümün kalıcı olması için üniversitelerin mimarlık ve mühendislik müfredatları; Yapı Bilgi Modellemesi (BIM) ve dögüsel ekonomi prensiplerine göre güncellenecek. Ayrıca, çevre dostu yapıları tescil etmek amacıyla kurulacak ulusal yeşil sertifikasyon sistemi ile sertifikalı bina sayısının artırılması planlanıyor.

Küresel Hedefler Deprem bölgesindeki yeniden yapılanma çalışmalarının yön verdiği sektörde, 2026 yılı sonunda küresel müteahhitlik iş hacminin 28 milyar dolara, teknik danışmanlık hizmetlerinin ise 210 milyon dolara ulaşması öngörülüyor. Bu hamle, maliyet baskısı ve jeopolitik risklere karşı Türk inşaat sektörünü daha dirençli ve teknoloji odaklı bir yapıya kavuşturacak.

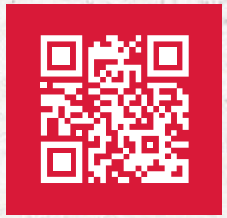
EGGER OSB Flammex ile SEVDİKLERİNİZİ KORUYUN.

Daha fazlası
için tıklayın:

Yangın direnci artırılmış ahşap bazlı yapı malzemesi **EGGER OSB Flammex**'i keşfedin! Beyaz **alev geciktirici** kaplamaya sahip olan Flammex, güvenlik, kolay kullanım ve işleme özelliklerinin önemli olduğu ahşap uygulamalar için mükemmeldir.

>> to.egger.link/osb-flammex

E EGGER

MORE FROM WOOD.

POLTRONA FRAU'DAN ARCHIBALD DELICATE BALANCE İLE ZANAAT, SOKAK SANATI İLE BULUŞUYOR

Türkiye'de BMS Design Center tarafından temsil edilen, İtalyan zanaatkârlığının efsanevi temsilcisi Poltrona Frau ile sokak sanatının etkili isimlerinden Shepard Fairey iş birliğinde, yalnızca 200 adet üretilen limited edition Archibald Delicate Balance; bir koltuktan çok bir manifesto, insan ile doğa arasındaki kırılğan dengeye sessiz ama kalıcı bir çağrı niteliğinde.

Döngüsel Bir Uyarı: Kırılğan Denge

Shepard Fairey, bu iş birliğine ilham veren düşünceyi şu sözlerle dile getiriyor: "Hem doğa hem insanlar kırılğan bir denge üzerine kurulmuştur. Kuşların ve küçük canlıların, üzerine bastıkları zemine gösterdikleri hafiflik ve özen, insanlar için de bir ders olmalıdır."

Bu düşünce, bir sanatçının üretim sürecinden öte bir yaklaşımı işaret ediyor. Poltrona Frau ile Fairey'nin buluşması; street art ile İtalyan zanaatkârlığını, sanat ile doğaya özeni tek bir anlatıda buluşturuyor.

Archibald koltuk, 2009 yılında Fransız tasarımcı Jean-Marie Massaud tarafından yaratıldı ve Poltrona Frau'nun en ikonik imzalarından biri hâline geldi. Heykelsi zarafeti ile konforu bir araya getiren bu tasarım, yıllar içinde zamana karşı dayanıklılığını kanıtladı.

Shepard Fairey'nin yorumu, bu ikonik yapıyı çağdaş bir manifestoya dönüştürüyor. Görsel evreninden gelen sembolik unsurlar (Mother Nature'ı temsil

eden kadın figürü, çiçekler, havada asılı küçük kuşlar) Archibald üzerinde yeni bir anlatı kuruyor. Ortaya çıkan nesne, bir oturma biriminin ötesine geçerek insan ile doğal dünya arasındaki ilişkiye dair bir düşünme alanı açıyor.

Bu iş birliği, iki farklı dünyanın rastlantısal keşişimi değil; ortak bir uyumun ifadesi. Estetiğe saygı, doğaya sorumluluk ve tasarımı bilinçli bir eylem olarak görme yaklaşımı, bu ortak zemini oluşturuyor.

Bu eşsiz koltuk, Pelle Frau® ColorSphere Impact Less deri ile kaplı. Daha çevresel sorumluluk gözetken bir tabaklama süreciyle üretilen bu deri, Leather Working Group Gold sertifikalı tabakhanelerde hazırlanıyor. Treadom iş birliği kapsamında satılan her koltuk için Guatemala'nın Huehuetenango bölgesinde iki kahve ağacı dikiliyor. Proje, 80 yerli kadından oluşan bir topluluğu desteklemeyi amaçlıyor ve tedarik zinciri modeli sayesinde daha adil bir gelir sağlandığı belirtiliyor.

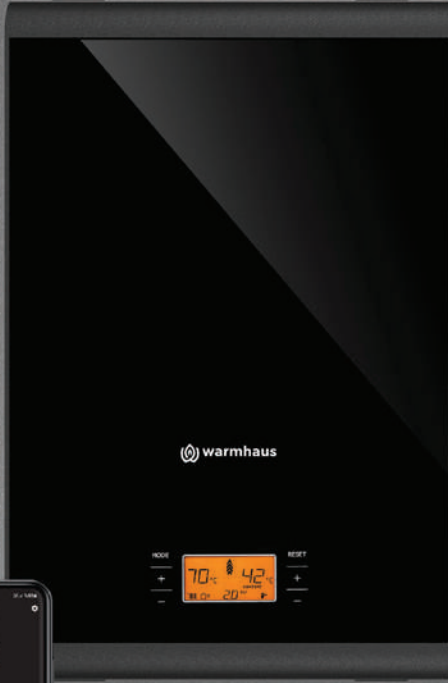
Ekonomik bağımsızlığı ve emeğin görünürlüğüne destekleyen bu yaklaşım, limited edition fikrine ek bir anlam katmanı kazandırıyor.

Archibald Delicate Balance, dünya genelinde yalnızca 200 adet üretiliyor. Her bir parça, koleksiyon değeri taşıyan bir sanat eseri olarak ele alındı. Ürüne; cilalı pirinç plaka, sanatçı ile Poltrona Frau CEO'su Nicola Coropulis imzalı özgünlük sertifikasını içeren özel bir clutch ve Treadom tarafından dikilen ağacın sahipliğine erişim sağlayan QR kodlu kart eşlik ediyor.

Bu detaylar, koltuğu bir satın alma eyleminin ötesine taşıyor. Sahibi olmak; bir sanat anlayışına ortak olmak, bir ağacın sahibi olmak ve bir topluluğun emeğinin görünürlüğüne katkıda bulunmak anlamına geliyor.

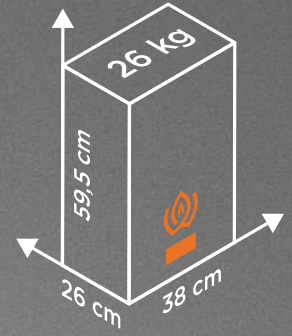
TASARIM VE TEKNOLOJİNİN GÜCÜYLE YAŞAMA YENİLİK KATIYORUZ!

MinerWa

Dünyanın
En Küçük
Kombisi*

*Kendi sınıfında

RecoWa

Wi-Fi Uzaktan Kontrollü Oda Termostatı

- Her yerden kombiyi açma/kapama
- Haftalık programlama
- 5 farklı mod

BMS DESIGN CENTER İLE HAWORTH'UN KAPALI DÖNGÜ DEVRİMİ: SANDALYEDEN SANDALYEYE, SIFIR ATIKLA ÜRETİM

Mobilya sektöründe sürdürülebilirlik tartışmaları büyük ölçüde geri dönüştürülmüş malzeme kullanımı veya karbon ayak izini azaltma hedefleri etrafında dönerken, BMS Design Center tarafından temsil edilen Haworth bu tartışmayı farklı bir zemine taşıyor. Şirket, Fern ergonomik ofis koltuğuyla kapalı döngü üretim sürecini hayata geçirdi.

Neslihan Işık, BMS Design Center CEO

Döngüyü Kapatmak: Sektörde Bir İlk

Sürdürülebilirlik, günümüz iş dünyasında artık bir tercih değil, stratejik bir zorunluluk hâline geldi. Çevresel etkiyi azaltmanın ötesinde; sosyal sorumluluğu pekiştirir, ekonomik değer yaratır ve inovasyonu tetikler. Haworth bu yaklaşımı benimseyerek “döngüyü kapatmak” için önemli bir adım attı.

Pek çok üretici geri dönüştürülmüş okyanus plastiği veya post-endüstriyel atıkları sürdürülebilirlik göstergesi olarak sunarken, Haworth farklı bir soru soruyor: “Bir sandalyeden aynı kalitede yeni bir sandalye üretebilir miyiz?” Böylece sürdürülebilirlik, üretim hatında somut bir gerçekliğe dönüşüyor. Fern Koltuğuyla Başlayan Bir Dönüşüm

Haworth'un kapalı döngü süreci, ödüllü Fern ergonomik ofis koltuğuyla başlatıldı. Siyah plastik parçalar, kullanım ömrü sonunda nitelik kaybı olmadan geri dönüştürülerek aynı ürünün parçaları olarak yeniden üretime katılıyor. Bu sayede ham madde döngüden çıkmıyor, atık oluşmuyor.

Süreç, geri dönüşüm uzmanı PADNOS ve üretim firması Royal Techno rünü tamamlayan koltuklar sökülerek PADNOS'a iletiliyor; plastikler işlenip pelet hâline getiriliyor. Bu malzeme Royal Technologies'e gönderilerek yeni parçalar üretiliyor. Üretim artıkları yeniden döngüye dahil ediliyor ve parçalar Haworth'a ulaştırılarak yeni koltuklara

dönüşüyor. Kullanıcı ürünü geri teslim ettiğinde süreç yeniden başlıyor.

Geleneksel geri dönüşüm çoğunlukla “downcycling”, yani malzemenin daha düşük kaliteli kullanımlara dönüşmesi anlamına gelir. Haworth'un kapalı döngüsü ise malzemeyi aynı ürünün parçası olarak yeniden üretime kazandırır. Bu yaklaşım, döngüsel ekonominin en saf biçimlerinden biridir; kalite ve fonksiyon korunur.

Haworth'un bu süreçle verdiği mesaj, sürdürülebilirlik ile kalitenin çelişmediğidir. Kapalı döngüden geçen parçalar, yeni ham maddelerle aynı performansı sunar ve uzun vadeli kullanım kalitesini korur.

Mimarlık. Bağlam İçinde. Ölçekler Arasında.

İnsan, mekân ve çevre
arasında ilişkiler kuran
bir mimarlık tasarlıyoruz.

İstanbul merkezli Büyükkent
Mimarlık, farklı ölçeklerde mimari
üretim gerçekleştiren bir tasarım ofisi.

Konut projelerinden kentsel ölçekteki
çalışmalara uzanan üretimlerinde
bağlam, mekansal netlik ve kullanıcı
deneyimi ofisin tasarım yaklaşımının
temelini oluşturuyor.

“Mimarlığı ölçekle değil,
kurduğu ilişkilerle
tanımlıyoruz: Bağlamla,
kullanıcıyla ve kentle.”

KUNSTSILO: BİR ENDÜSTRİYEL YAPININ SANAT MÜZESİNE DÖNÜŞÜ

1935 tarihli bir tahıl silosu, Norveç'in Kristiansand kentinde çağdaş bir sanat müzesine dönüşüyor. Kunstsilo, mevcut yapının mekânsal karakterini koruyarak gerçekleştirilen mimari eksiltme ve yeni kamusal programlar aracılığıyla endüstriyel mirasın yeniden yorumlandığı güçlü bir yeniden işlevlendirme (adaptive reuse) örneği sunuyor.

Norveç'in Kristiansand kentindeki Odderøya yarımadasında yer alan Kunstsiilo, 1935 tarihli bir tahıl silosunun çağdaş bir sanat müzesine dönüştürülmesiyle ortaya çıkan dikkat çekici bir yeniden işlevlendirme (adaptive reuse) projesidir. Yapı, Norveçli fonksiyonalist mimarlar Arne Korsmo ve Sverre Aasland tarafından tasarlanmış ve yaklaşık yetmiş yıl boyunca kentin liman altyapısının bir parçası olarak kullanılmıştır.

2006 yılında tahıl depolama işlevinin sona ermesiyle birlikte yapı atıl kaldı. Ancak güçlü mekânsal karakteri ve kıyı silüetindeki belirleyici konumu, yapının yeni bir kamusal kullanıma dönüştürülme potansiyelini ortaya koyuyordu.

Bu dönüşüm fikri, Kristiansand doğumlu sanat koleksiyoncusu Nicolai Tangen'in girişimiyle gündeme geldi. Kuzey Avrupa modern sanatına odaklanan geniş koleksiyonunu memleketine bağışlamayı öneren Nicolai Tangen, aynı zamanda atıl durumda bekleyen bu tahıl silosunun yeni bir sanat müzesine dönüştürülmesini de gündeme getirdi. Bu önerinin ardından Kristiansand Belediyesi ve Sørlandets Kunstmuseum (SKMU) ta-

Fotoğraf © Alan Williams

rafından 2016 yılında uluslararası bir mimari yarışma düzenlendi.

Yarışmanın temel sorusu şuydu:

“1935 tarihli bir endüstri yapısının mimari miras değerini korurken onu çağdaş bir sanat müzesine dönüştürmek mümkün müydü?”

Yarışma jürisi raporunda ise proje şu sözlerle tanımlandı:

“Kunstsiilo önerisi, mevcut bir miras yapısı olan silonun tüm ifade potansiyelini kullanarak mekânsal, programatik ve iklimsel açıdan çeşitlenen çok katmanlı bir kentsel mekân kurgusu oluşturmayı hedefliyor.”

Mimari Ofisler ve Tasarım Yaklaşımı

Yarışmayı Barselona merkezli Mestres Wåge Arquitectes, BAX ve Mendoza Partida ekipleri kazandı. Tasarım ekipleri projeye yaklaşırken temel hedeflerini,

**KUNSTSILO
PROJESİ,
MİMARİ MİRASI
KORURKEN
ÇAĞDAŞ SANAT
İÇİN YENİ
MEKÂNSAL
DENEYİMLER
ÜRETEN GÜÇLÜ
BİR YENİDEN
İŞLEVLENDİRME
ÖRNEĞİ**

yapının özgün mimari karakterini korurken onu çağdaş bir sanat kurumunun gerektirdiği mekânsal niteliklerle yeniden yorumlamak olarak tanımladı.

Mestres Wâge Arquitectes'in kurucu ortağı Magnus Wâge, projenin temel mimari müdahalesini şu sözlerle açıklıyor:

“Buradaki temel mimari müdahalemiz, mevcut yapıdaki silindirik hacimleri keserek iç mekânı oymak oldu. Böylece siloları yalnızca korunması gereken bir miras unsuru olarak değil, müzenin mekânsal kurgusunun merkezine yerleştirmeyi amaçladık.”

Bu yaklaşım, mevcut endüstriyel strüktürü yalnızca korumakla kalmayan; onu projenin mimari deneyiminin ana aktörü hâline getiren bir tasarım stratejisi ortaya koymuş. Böylece silolar, geçmişin izlerini taşıyan pasif elemanlar olmaktan çıkarak müzenin dolaşım ve mekânsal organizasyonunu belirleyen aktif bir mimari unsur hâline gelmiş.

Siloları Mekânın Merkezine Taşımak

Projenin merkezinde, geçmişte yaklaşık 15.000 ton tahıl depolamak için kullanılan 30 silodan oluşan güçlü bir yapı sistemi yer alıyordu. Tasarım ekibi bu endüstriyel strüktürü gizlemek yerine görünür kılmayı tercih etti ve siloları projenin mimari karakterinin temel unsuru hâline getirdi.

Bu doğrultuda mimari müdahalenin temel stratejisi, siloların iç mekânını oyarak onları yeni kamusal mekânın merkezine yerleştirmektir. Yapının 37 metreye ulaşan yüksekliği içinde gerçekleştirilen bu müdahale ile iç mekânda yaklaşık 21

GEÇMİŞTE TAHIL
DEPOLAMAK İÇİN
TASARLANAN KAPALI
ENDÜSTRİ YAPISI, BUGÜN
KENTİN KÜLTÜREL
YAŞAMINI BESLEYEN
AÇIK BİR KAMUSAL
MEKÂN OLARAK YENİDEN
YORUMLANIYOR.

metreye kadar yükselen büyük bir merkezi boşluk oluşturuldu. Bu boşluk, müzenin doluşım çekirdeğini ve ana kamusal mekânını tanımlayan anıtsal bir atriuma dönüştü.

Mimar Magnus Wåge bu mekânsal müdahaleyi şu sözlerle açıklıyor: “Bu müdahaleyi, yaklaşık 21 metre yüksekliğe kadar oyulan bir boşluk oluşturarak gerçekleştirdik ve bazilika mekânlarını çağrıştıran bir hacim elde ettik. Bu sayede tavan da mekân içinde heykelsi bir öge gibi algılanıyor.”

Bu müdahale sayesinde daha önce yalnızca depolama işlevi olan silo içleri, gün ışığıyla beslenen güçlü bir kamusal mekâna dönüşmüş oldu.

Müze Mekânlarının Kurgulanması

Müzenin mekânsal kurgusu, galerilerin merkezi atriumun çevresinde konumlandırılmasıyla oluşturuldu. Sergi alanlarının

önemli bir bölümü ise yapıya eklenen iki yeni hacim içinde yer alıyor. Bu eklerden biri, zaman içinde bozulma nedeniyle yeniden yapılması gereken özgün bir hacmin replikası olarak yeniden inşa edildi.

Farklı geometrilerle tasarlanan galeriler, ziyaretçilere birbirinden farklı mekânsal deneyimler sunuyor. Buna karşın mimarlar sergi alanlarında bilinçli olarak sade bir estetik dili tercih etti. Magnus Wåge'nin “beyaz-kutu, pasif mimari” olarak tanımladığı bu yaklaşım, sanat eserlerinin ön plana çıkmasını sağlarken yer yer görünür bırakılan beton silolarla güçlü bir karşıtlık oluşturuyor.

Eski ve Yeninin Diyalogu

Projede eski ve yeni arasındaki ilişkiyi görünür kılmak önemli bir tasarım yaklaşımı olarak ele alındı. Bu doğrultuda mevcut beton yüzeylerde geçmiş müdahalelerin izleri

korunarak yapının tarihsel katmanlarının okunabilir olması sağlandı.

Buna karşılık yeni ekler daha sade bir mimari dille tasarlandı. Böylece eski ve yeni öğeler birbirini taklit etmek yerine kendi kimlikleriyle var olabiliyor; aralarında belirgin ama dengeli bir diyalog kuruluyor.

Endüstriyel Yapıdan Kamusal Mekâna

Projenin önemli hedeflerinden biri de yapıyı kentle yeniden ilişkilendirmektir. Geçmişte tahıl depolama işlevi nedeniyle kapalı bir endüstriyel alan olan yapı, gerçekleştirilen müdahalelerle kamusal kullanıma açıldı.

Bugün Kunstsilo yalnızca bir müze değil, aynı zamanda Kristiansand'daki yeni kültür bölgesinin önemli bir bileşeni olarak konumlanıyor. Yapı; Kilden Gösteri Sanatları Merkezi ve Knuden Kültür Okulu ile birlikte kentte yeni bir kültürel çekim noktası oluşturuyor.

Malzeme ve Mimari Dil

Proje boyunca eski ve yeni arasındaki

ilişki bilinçli bir kontrast üzerinden kurulmuştur. Mevcut yapının kaba beton yüzeyleri korunurken yeni mimari ekler daha hafif ve sade bir dil benimser.

Siloların ham beton yüzeyleri, yapının endüstriyel geçmişini görünür kılan temel mimari unsur olarak ele alınır. Yüzeylerde zaman içinde oluşan müdahale izleri, kalıp dokuları ve kullanım patinası özellikle korunarak yapının tarihsel katmanlarının okunabilir olması sağlanır.

Buna karşılık yeni ekler daha rafine ve nötr bir mimari dil benimser. Doğu cephesindeki yeni hacim, oluklu beyaz alüminyum kaplamasıyla çağdaş bir mimari ifade ortaya koyar. Bu cephe tasarımı, silindirik silo formlarının ritmini çağrıştırırken yeni müdahalenin karakterini açık biçimde ortaya koyar.

İç mekânda ise sergi alanlarında tercih edilen "beyaz-kutu" yaklaşımı, sanat eserlerinin mekân içinde ön plana çıkmasını sağlar. Bu nötr galeriler ile atriumda görünür kalan beton silolar arasında kurulan karşıtlık, ziyaretçilerin

**SİLOLARIN İÇİNİN
YAKLAŞIK 21 METRE
YÜKSEKLİĞE KADAR
OYULMASIYLA,
BAZİLİKA
MEKÂNLARINI
ÇAĞRIŞTIRAN
ANITSAL BİR ATRIUM
OLUŞTURULUYOR.**

Fotoğraf © Alan Williams

mekânsal deneyimini belirleyen önemli bir tasarım stratejisine dönüşür.

Çatı katında yer alan teraslar ve kamusal alanlar müze deneyimini dış mekâna taşır. Çatı boyunca yerleştirilen cam silindirler ise siloların düşey ritmini devam ettiren mimari referanslar oluşturarak yapının özgün geometrisine çağdaş bir yorum getirir.

Ödüller ve Takdirler

Kunstsilo, tamamlanmasının ardından endüstriyel mirasın çağdaş bir kültür yapısına dönüştürülmesine yönelik yaklaşımı ve güçlü mekânsal kurgusu sayesinde uluslararası mimarlık çevrelerinde geniş yankı uyandırmıştır. Proje kısa sürede birçok mimarlık ve tasarım ödülü ile onurlandırılmış, aynı zamanda prestijli uluslararası ödül programlarında adaylık ve kısa liste başarıları elde etmiştir.

Kunstsilo, Norveç'te Building of the Year 2025 ödülünü kazanırken, Spanish Architecture Award 2025, Concrete

SERGİ ALANLARINDA
UYGULANAN 'BEYAZ-KUTU,
PASİF MİMARİ' YAKLAŞIMI
SANAT ESERLERİNİN ÖN
PLANA ÇIKMASINI SAĞLIYOR.

Fotoğraf © Alan Williams

Award Norway 2025 ve ADF Design Award 2025 kapsamında da birincilik elde etmiştir.

Proje ayrıca Avrupa'nın en prestijli mimarlık ödülllerinden biri olan Mies van der Rohe Award 2026 için aday gösterilmiş, RIBA International Awards 2026 kapsamında da kültür ve eğlence kategorisinde kısa listeye girmiştir.

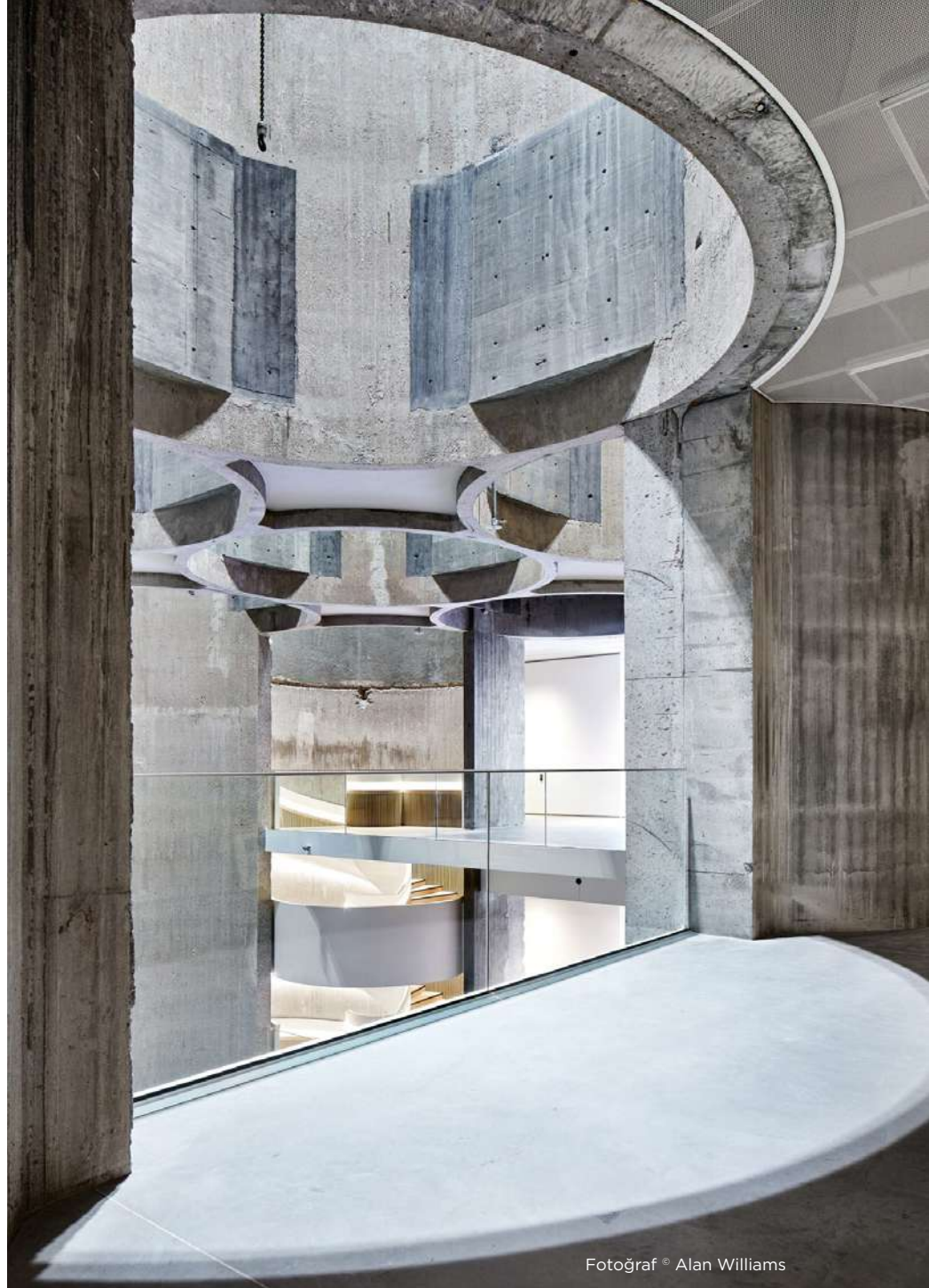
Uluslararası ölçekte dikkat çeken proje, mimarlık ve tasarım alanında küresel ölçekte verilen Prix Versailles ödülü kapsamında da değerlendirilmiş ve "Dünyanın En Güzel Müzeleri" kategorisinde öne çıkan projeler arasında yer almıştır.

Mimari niteliği ve kültürel etkisi nedeniyle Kunstsilo, ayrıca TIME dergisinin "World's Greatest Places 2024" listesinde ve The New York Times'ın "52 Places to Visit in 2025" seçkinde de yer almıştır.

Bugün Kunstsilo, yalnızca Kristiansand için değil, tüm İskandinavya için önemli bir kültürel çekim noktası olarak görülmekte ve endüstriyel yapıların yeniden işlevlendirilmesine yönelik güçlü bir mimari referans olarak değerlendirilmektedir.

EKOYAPI YORUMU

Kunstsilo'nun ortaya koyduğu dönüşüm modeli, endüstriyel mirasın korunmasının yalnızca geçmişe saygı göstermekle ilgili olmadığını; aynı zamanda kentlerin geleceğini şekillendiren güçlü bir mimari strateji olabileceğini gösteriyor. Tahıl depolamak için tasarlanmış kapalı ve yoğun bir endüstriyel yapı, dikkatli bir mimari müdahale sayesinde bugün kamusal bir sanat mekânına dönüşüyor. Kunstsilo'nun en önemli katkılarından biri, adaptif yeniden kullanımın yalnızca sürdürülebilirlik söylemi içinde ele alınan teknik bir yaklaşım olmadığını; aynı zamanda güçlü bir kültürel ve kentsel strateji olduğunu hatırlatmasıdır.

Fotoğraf © Alan Williams

MEVCUT BETON
YÜZEYLERDE TARİH
BOYUNCA YAPILAN
MÜDAHALELERİN İZLERİ
KORUNURKEN YENİ
EKLER DAHA SADE BİR
DİL BENİMSİYOR.

PROJE KÜNYESİ

Proje: Kunstsilo Museum
Konum: Kristiansand, Norveç
İşveren: Kunstsilo Foundation
Mimari Tasarım: Mestres Wåge Arquitectes, BAX, Mendoza Partida
Yapının İlk İnşası: 1935
Orijinal Mimarlar: Arne Korsmo, Sverre Aasland
Ana Yüklenici: Backe Sør, Kruse Smith, Ribe Betong AS
Program: Sanat müzesi, galeriler, kültür okulu, kamusal alanlar
Sergi Alanı: yaklaşık 3.300 m²
Silolar: 30 adet beton silo
Yapı Yüksekliği: 37 m
Merkezi Atrium: yaklaşık 21 m
Fotoğraflar: Tomasz Majewski Photography, Alan Williams Photography

Fotoğraf © Alan Williams

YOĞUN BİR DEPOLAMA YAPISI, DİKKATLİ BİR MİMARİ EKSİLTMEYLE KAMUSAL BİR MEKÂNA DÖNÜŞÜYOR.

Bugün Avrupa'da birçok kent, kullanılmayan endüstriyel yapılarını kültür, sanat ve kamusal yaşamın parçası hâline getirerek yeni kentsel kimlikler üretmeye çalışıyor. Özellikle İngiltere ve Kuzey Avrupa'da bu tür dönüşümler, sürdürülebilir mimarlık politikalarının da önemli bir parçası olarak görülüyor.

Türkiye'de ise benzer ölçekte endüstriyel miras dönüşümleri hâlâ sınırlı sayıda örnekle temsil ediliyor. Ancak son yıllarda özellikle liman yapıları, depolar ve sanayi tesislerinin kültür ve sanat programlarıyla yeniden işlevlendirilmesine yönelik ilginin arttığı görülüyor. Bu bağlamda Kunstsilo, endüstriyel mirasın çağdaş mimarlık ve kültür programlarıyla nasıl yeniden yorumlanabileceğine dair güçlü bir uluslararası referans sunuyor.

DÖNÜŞÜMÜN TEKNİK ZORLUKLARI MAPEI Teknik Katkıları

Endüstriyel bir silonun müzeye dönüştürülmesi, yapının tarihsel karakterini korurken aynı zamanda binlerce ziyaretçiyi ağırlayacak güvenli ve dayanıklı bir mekâna dönüştürülmesini gerektiren karmaşık bir süreçtir.

Mapei Grubu'nun Norveç'teki iştiraki olan Mapei AS, proje kapsamında beton elemanların onarımı, ankraj çalışmaları, yeni beton uygulamaları ve ziyaretçilere açık alanlarda konforlu zeminlerin oluşturulması için kapsamlı çözümler sağlar.

Yüksek dayanımlı Mapefill N-LH ve Nonset 400 harçları beton elemanların restorasyonunda kullanılırken, ankraj uygulamalarında Nonset 120 genleşen harcı tercih edilir. Yüzey kusurlarını gidermek ve beton altlıkları güçlendirmek için Redirep 45 RSF harcı uygulanır.

Yeni beton elemanların üretiminde Dynamon SX-23 süper akışkanlaştırıcı, Mapetard R priz geciktirici ve Mapeair 25 hava sürükleyici katkı gibi özel katkıları kullanılır. Beton yüzeylerin korunması için Mapecure Hardener ile kürleme ve sertleştirme işlemi yapılırken bakım kolaylığı sağlamak amacıyla Mapelux Opaca wax uygulanır.

Bu teknik müdahaleler sayesinde yapının özgün beton strüktürü korunurken çağdaş bir müzenin gerektirdiği dayanıklılık ve uzun ömürlü performans kriterleri de sağlanmış olur.

TEKNİK UYGULAMA BİLGİLERİ

MAPEI müdahale dönemi: 2020-2024
Şantiye sorumlusu: Pål Le Page
MAPEI koordinatörleri: Trond Ueland, Jasmin Sivac (Mapei AS)

GÜN IŞIĞINI TASARIMIN MERKEZİNE ALAN BİR ÇATI KATI DÖNÜŞÜMÜ: T.27

GÜN IŞIĞINI BİR AYDINLATMA UNSURU OLMANIN ÖTESİNE TAŞIYAN T.27, MEKÂNSAL KALİTEYİ VE KULLANICI DENEYİMİNİ YENİDEN TANIMLAYAN BÜTÜNCÜL BİR ÇATI KATI DÖNÜŞÜMÜ SUNUYOR.

Sınırlı cephe açıklıklarına sahip çatı katlarında gün ışığı, çoğu zaman çözülmesi gereken bir problem olarak karşımıza çıkar. T.27 projesi ise bu problemi bir tasarım fırsatına dönüştürerek, çatı pencereleri ve mekânsal kurgu aracılığıyla doğal ışığı iç mekânın belirleyici unsuru hâline getiriyor. Proje, gün ışığının doğru stratejilerle ele alındığında hem mekânsal kaliteyi hem de kullanıcı konforunu nasıl dönüştürebileceğine dair güçlü bir örnek sunuyor.

Projenin Çıkış Noktası: Yetersiz Gün Işığı Problemi

İstanbul Suadiye’de yer alan T.27 çatı katı, mevcut yapı stokunda sıkça karşılaşılan bir sorunu odağına alıyor: Sınırlı cephe açıklıkları nedeniyle yeterince gün ışığı alamayan derin planlı konutlar. R.a.f. studio tarafından gerçekleştirilen bu dönüşüm, doğal ışığı yalnızca mekânı aydınlatan bir unsur olarak değil, tasarımın ana belirleyicilerinden biri olarak ele almasıyla dikkat çekiyor.

T.27 ÇATI KATI BU YÖNÜYLE YALNIZCA ESTETİK BİR İÇ MEKÂN DÖNÜŞÜMÜ DEĞİL; MEVCUT KONUT TİPOLOJİLERİ İÇİN UYGULANABİLİR BİR İYİLEŞTİRME MODELİ ORTAYA KOYUYOR.

Mevcut durumda tek cepheye sahip olan daire, gün ışığının iç mekânın derinliklerine ulaşamaması nedeniyle karanlık ve kopuk bir yaşam kurgusu sunuyordu. Bu durum hem mekânsal algıyı hem de kullanıcı konforunu doğrudan etkileyen temel bir problem olarak ele alındı.

Gün Işığını Taşıyan Tasarım Stratejisi

Proje, gün ışığını içeri alma, yönlendirme ve mekân boyunca dağıtma stratejileri üzerine kuruluyor. Bu noktada çatı pencereleri yalnızca bir açıklık elemanı değil, mekânın organizasyonunu şekillendiren aktif bir tasarım aracına dönüşüyor.

Tasarımın en kritik hamlesi, gün ışığını üstten alarak plan derinliği boyunca yayacak bir sistem kurgulamak. Çatı pencerelerinin konumlandırılması, iç mekândaki dolaşım aksları ve mekânsal boşluklarla birlikte düşünülerek ışığın ke-

sintisiz bir şekilde yaşam alanlarına ulaşması sağlanıyor. Bu yaklaşım, yaklaşık 90 metrekarelik çatı katında gün boyunca değişen ışık koşullarının mekân deneyimini sürekli yeniden tanımlamasına olanak tanıyor.

Mekânsal Organizasyon ve Işık İlişkisi

İç mekân organizasyonu, geliştirilen ışık kurgusunu destekleyecek biçimde ele alınmış. Yaşam alanları gün ışığından maksimum fayda sağlayacak şekilde konumlandırılırken, mekânlar arası geçişler keskin sınırlar yerine akışkan bir süreklilik üzerinden çözülüyor.

Kavisli yüzeyler ve bütünlük iç kabuk yalnızca estetik bir tercih değil; aynı zamanda ışığın yumuşatılması, yönlendirilmesi ve mekân içinde dengeli dağılması açısından işlevsel bir rol üstleniyor. Bu yaklaşım, gün ışığını mekânı bölen değil, birleştiren bir unsur hâline getiriyor.

SINIRLI CEPHE AÇIKLIKLARINA SAHİP ÇATI KATLARINDA GÜN IŞIĞI, ÇOĞU ZAMAN ÇÖZÜLMESİ GEREKEN BİR PROBLEM OLARAK KARŞIMIZA ÇIKAR.

Malzeme Seçimi ve Yüzey Performansı

Projede kullanılan malzeme paleti, gün ışığı performansını destekleyecek şekilde kurgulanmış. Açık tonlu ve mat yüzeyler, gün ışığını homojen biçimde yansıtarak parlamayı azaltırken görsel konforu artırıyor.

Doğal taş ve ahşap gibi malzemeler, ışığın gün içindeki değişimine farklı tepkiler vererek mekâna zamansal bir katman ekliyor. Sabah saatlerinde daha yumuşak ve sıcak bir atmosfer oluşurken, gün ilerledikçe yüzeylerde oluşan gölgeler mekânın derinliğini belirginleştiriyor.

İç-Dış İlişkisi ve Kullanıcı Deneyimi

Projede iç ve dış mekân arasındaki ilişki de yeniden tanımlanıyor. Çatı pencereleri ve teras bağlantısı sayesinde görsel süreklilik güçlendirilirken, açılır sistemler kullanıcıya hem doğal havalandırma hem de ışık kontrolü imkânı sunuyor.

Bu sayede mahremiyet ve açıklık dengesi, günün farklı saatlerine göre esnek biçimde kurulabiliyor. Mekân, dış çevreyle daha güçlü bir ilişki kurarken aynı zamanda kontrollü bir iç yaşam kalitesi sunuyor.

Sonuç: Gün Işığı Odaklı Bir Dönüşüm Modeli

T.27 çatı katı bu yönüyle yalnızca estetik bir iç mekân dönüşümü değil; mevcut konut tipolojileri için uygulanabilir bir iyileştirme modeli ortaya koyuyor. Gün ışığının doğru stratejilerle ele alındığında mekânsal kaliteyi doğrudan belirleyen bir parametreye dönüşebileceğini gösteriyor.

Özellikle yoğun kent dokusunda yer alan çatı katları için sınırlı müdahalelerle yüksek etki yaratılabileceğine dair güçlü bir örnek sunan proje, gün ışığını tasarımın merkezine alan bütüncül yaklaşımıyla öne çıkıyor.

MARI
BAKS

METEX DESIGN

SİNAN KAFADAR, MİMARLIĞI
YANLIZCA YAPI ÜRETİMİ DEĞİL;
BAĞLAM, MALZEME VE ZAMANLA
KURULAN BİR İLİŞKİ OLARAK ELE
ALİYOR.

Sinan Kafadar, Türkiye'den Londra'ya uzanan projeleriyle ofis, çağdaş mimarlığı uzun ömürlü tasarım anlayışıyla buluşturuyor. Bu sayıda Sinan Kafadar ile zamansız mimarlık, sürdürülebilirlik ve tasarımın değişen üretim kültürü üzerine konuştuk.

SİNAN KAFADAR
Metex Design

MİMARLIK ZAMANA KARŞI DİRENEN YAPILAR ÜRETEBİLDİĞİ ÖLÇÜDE KALICIDIR

THE NEWMAN HOTEL, AĞUSTOS 2021, 3D GÖRSEL

Metex Design projelerinde sıkça gördüğümüz yalın ama güçlü detay dili, zamansızlıkla nasıl bir ilişki kuruyor? Sizce bir yapının “zamansız” olmasını sağlayan temel unsur nedir?

Bu sorunun cevabı, zihnimde uzun sürer dolaşan bir ikilemi içeriyor.

İkilemin ilk tarafı şu: İnsanlık tarihinden günümüze ulaşabilmiş yapıların büyük bir kısmı nitelikli mimarlık örnekleri. Çocukluğumuzdan itibaren çevremizdeki önemli ve tarihi yapılarla tanıştıkça şunu fark ettik: Bir bina zamana direnerek ayakta kalabiliyorsa ve hâlâ etkileyici görünüyorsa, onu tasarlayan mimar yalnızca kendi dönemi için değil, uzun yıllar yaşayacak bir yapı üretmeyi hedeflemiştir. Üniversite yıllarında da bize uzun ömürlü ve kalıcı yapılar tasarlamak öğretilirdi. Bu yaklaşım bugün de benim için çok güçlü bir referans. Tasarım yaparken hâlâ “zamansız olsun” ve mimarisi ya da iç mimari özellikleriyle “kalıcı olsun” düşüncesiyle hareket ediyorum.

İkilemin ikinci tarafı ise yaşadığımız çağın gerçekliği. 21. yüzyılın ikinci çeyreğinde, görsel zenginliğin adeta bir tufan gibi üzerimizden aktığı bir dün-

yada yaşıyoruz. Gün içinde tüm iletişim kanalları üzerinden dünyanın dört bir yanındaki tasarımlar gözümüzün önünden büyük bir hızla geçiyor. Bugün beğendiğimiz bir yapının görselini yarın unutabiliyoruz; çünkü yeni gün yeni bir görsel gösteriyle başlıyor. Bu nedenle tasarımın ve hatta mimarlığın zamansızlıkla ilişkisi de sorgulanır hâle geldi. Acaba yapılar gerçekten bizim hissettiğimiz kadar kalıcı mı? Yoksa çağımızın tüketim kültürünün bir parçası olarak “beğendiysen kullan, yenisi çıkınca yerisini yaparız” anlayışına mı teslim oluyoruz? Bugün zamansızlık kavramını tam da bu gerilim içinde yeniden düşünmek gerektiğine inanıyorum.

Son yıllarda sürdürülebilirlik, neredeyse her projede kullanılan bir kavram hâline geldi. Sizce mimarlıkta sürdürülebilirlik, bir “etiket” olmaktan çıkıp ne zaman gerçek bir tasarım kriterine dönüşüyor?

“Sürdürülebilirlik” kavramını üç başlık altında ele alıyorum.

Birincisi, yapının kendisinin sürdürülebilir olmasıdır. Yani binada kullanılan malzemelerin fiziksel koşullardan etkilenmeden, bozulmadan ve mümkün ol-

THE NEWMAN HOTEL, ŞUBAT 2026, AÇILIŞ SONRASI FOTOĞRAFI

BUGÜN ZAMANSIZLIK KAVRAMINI, ÇAĞIMIZIN HIZLA TÜKETİLEN GÖRSEL KÜLTÜRÜ İLE KALICI MİMARLIK İDEALİ ARASINDAKİ GERİLİM İÇİNDE YENİDEN DÜŞÜNMEK GEREKİYOR.

71 VICTORIA STREET HOTEL PROJECT

duğunca uzun süre sağlam kalabilmesi gerekir. Yapının uzun ömürlü olması sürdürülebilirliğin temel şartlarından biridir.

İkincisi, kullanılan malzemenin üretim biçimidir. Malzemenin doğayla barışık yöntemlerle üretilmesi; tedariki, işlenmesi ve üretim sürecinin çevresel açıdan sorumlu olması gerekir. Üçüncüsü ise yapının ömrünü tamamlaması sonrasında ortaya çıkan artığın, yani molozun ya da yapı bileşenlerinin yeniden kullanılabilir olmasıdır. Bir malzemenin ya da yapısal öğenin yaşam döngüsünün sonunda tekrar değerlendirilebilmesi sürdürülebilirliğin en önemli boyutlarından biridir.

Bence sürdürülebilirlik ancak bu üç ölçüt aynı anda düşünölmeye başlandığında bir etiket olmaktan çıkar ve gerçek bir tasarım kriterine dönüşür.

Yerel bağlamda üretilen mimarlık ile uluslararası ölçekte konumlanan pro-

METEX DESIGN İÇİN DOĞRU MALZEME YALNIZCA ESTETİK BİR TERCİH DEĞİLDİR; YAPININ ÖMRÜNÜ, PERFORMANSINI VE ÇEVRESEL ETKİSİNİ BELİRLEYEN TEMEL BİR KARARDIR.'

LONDRA GREAT MARLBOROUGH STREET HOTEL, SOHO LONDON

jeler arasında tasarım kararlarını belirleyen dinamikler sizce nasıl değişiyor? Metex Design bu iki üretim alanı arasında nasıl bir tasarım dili kuruyor?

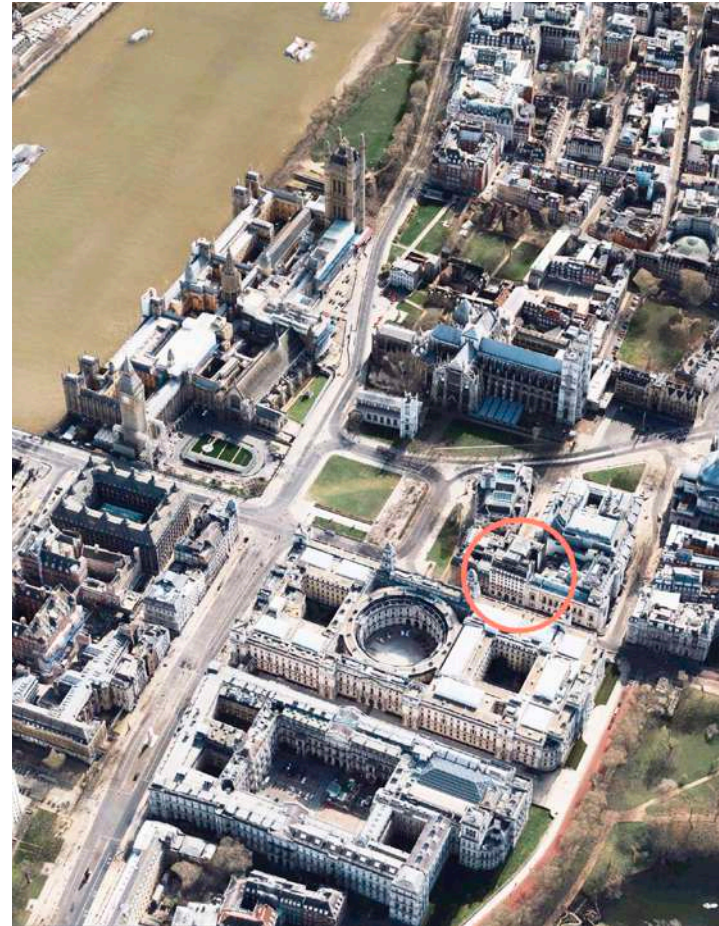
Bu soruyu Türkiye ve yurt dışı ayrımı üzerinden değil, projenin bulunduğu yerin coğrafi, iklimsel ve kültürel özellikleri üzerinden tanımlamayı daha doğru buluyorum. Bizim için tasarım kararlarını asıl belirleyen unsurlar bunlar. Yapının bulunduğu arsanın fiziksel çevresi, iklim koşulları, kent dokusu, tarihsel arka planı ve kültürel bağlamı tasarımın yönünü belirliyor. Dolayısıyla Metex Design'ın kurduğu dil, yerel olanla uluslararası olan arasında bir karşıtlık kurmaktan çok, her projeyi kendi bağlamı içinde doğru okumaya dayanıyor.

Metex Design'ın Londra'da hayata geçirdiği ve hâlen devam

eden projeler hakkında kısaca bilgi verebilir misiniz? Bu projelerin, ofisin tasarım yaklaşımını, karar alma süreçlerini ve uluslararası bağlamdaki konumlanmasını nasıl şekillendirdiğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Londra'da mimari projesini üstlendiğimiz Fitzrovia bölgesindeki The Newman Hotel, Şubat 2026 itibarıyla açıldı. Bunun dışında üç farklı mevcut yapının da mimari planlama ve dış cephe tasarım süreçlerini sürdürüyoruz.

Bu yapıların tamamı Londra merkezinde, tarihî yapılarla çevrili alanlarda yer alıyor. Bu nedenle tasarım kurgumuzda temel yaklaşımımız; bulunduğu çevreyle uyumlu, çevresindeki yapılara saygılı ancak aynı zamanda çağdaş ve modern mimari niteliklerini koruyan yapılar

8-10 GREAT GEORGE STREET

8-10 GREAT GEORGE STREET HOTEL

Tasarlanan Arka Cephe

üretmek. Londra'daki bu projeler, ofis olarak uluslararası bağlamda nasıl konumlandığımızı daha net görmemizi sağladı. Aynı zamanda karar alma süreçlerimizi de daha hassas, bağlam odaklı ve çok katmanlı bir noktaya taşıdı.

Projelerinizde malzeme, estetik bir kararın ötesinde yapının performansını ve ömrünü belirleyen bir unsur olarak ele alınıyor. Metex Design için doğru malzemeyi seçmek ne anlama geliyor?

Metex Design için doğru malzeme seçimi yalnızca estetik bir tercih değildir; yapının ömrünü, performansını ve çevresel etkisini belirleyen temel bir karardır. Bu nedenle malzeme seçiminde birkaç ana ilkeye dikkat ediyoruz: Malzeme kalıcı olmalı; yaşlanma biçimi ve uzun dönem performansı bilinmeli; denememiş ve zaman içinde nasıl davranacağı öngörülemez malzemelere mesafeli yaklaşılmalı. Ayrıca malzemenin, az önce sözünü ettiğim üç anlamda da sürdürülebilir olması gerekiyor. Yani hem uzun ömürlü olacak, hem doğayla barışık üretilecek, hem de kullanım ömrü sonunda yeniden değerlendirilebilir olacak.

Tarihi Ön Cephe

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ANCAK ÜÇ ÖLÇÜT AYNI ANDA DÜŞÜNÜLMEMEYE BAŞLANDIĞINDA GERÇEK BİR TASARIM KRİTERİNE DÖNÜŞÜR.

Yapay zekâ ve veri temelli tasarım yaklaşımlarının mimarlık pratiğinde giderek daha belirleyici hâle geldiği bir dönemde, Metex Design bu teknolojileri hangi aşamalarda kullanıyor ve bu araçlar ofisin tasarım kararlarını nasıl yeniden tanımlıyor?

Yapay zekâ araçlarını ofisimizde kullanıyoruz; ancak bu kullanımın temel ilkesi çok net: Yapay zekâ tasarıma müdahale etmemeli, hiçbir çizgiyi değiştirmemeli. Biz bu teknolojileri tasarım sürecinin yerine geçen bir araç olarak değil; modelleme tamamlandıktan sonra açılımların oluşturulması, hızlı ve görsel açıdan güçlü üç boyutlu çıktıların alınması, film ve sunum materyallerinin hazırlanması gibi alanlarda bir yardımcı olarak kullanıyoruz.

Bu nedenle yapay zekâ bizim için doğrudan tasarım kararlarını belirleyen bir unsur değil; daha çok projelendirme, görselleştirme ve sunum hazırlama süreçlerinin hızını ve verimliliğini etkileyen bir araç. Başka bir deyişle, tasarımın özünü değil, tasarımın ifade edilme ve aktarılma biçimini dönüştürüyor.

Yapıdan Hayata Uzanan Çözümler

Sürdürülebilir
Çözümlerle
Hedefimiz Sıfır
Karbon Emisyonu!

KNAUF

www.knauf.com

JEYAN ÜLKÜ ARCHITECTS

JEYAN ÜLKÜ, HİBRİT ÇALIŞMA KÜLTÜRÜNÜ MEKANSAL NETLİK, ESNEKLİK VE KULLANICI ODAKLI BİR YAKLAŞIMLA YENİDEN TANIMLIYOR.

Mimarlığın yalnızca form üretmekle sınırlı kalmayıp, yaşam ve çalışma biçimlerini yeniden tanımladığı bir eşikteyiz. Bu söyleşide Jeyan Ülkü ile mekânsal netlik, kavramsal yaklaşım ve hibrit çalışma modellerinin ofis tasarımı üzerindeki dönüştürücü etkilerini ele alıyoruz. 2000'li yılların başından bu yana kurumsal mekânlar odağında gelişen pratiği; bağlamsal duyarlılığı, kullanıcı deneyimini merkeze alan yaklaşımı ve farklı ölçeklerde ürettiği projeler aracılığıyla uluslararası ölçekte güçlü bir görünürlük kazanmıştır. Söyleşi boyunca, çağdaş ofis mimarlığının mevcut dinamiklerini ve yakın geleceğe dair potansiyel yönelimlerini çok katmanlı bir perspektifle değerlendiriyoruz.

MEKANSAL NETLİK: OFİSİN YENİDEN TANIMI

2000 yılından bu yana özellikle kurumsal mekânlar üzerine üretim yapıyorsunuz. Bugün Jeyan Ülkü Mimarlık'ın tasarım yaklaşımını nasıl tanımlarsınız? 20. yüzyıl modernizminin işlevsellik ve yalınlık ilkeleri, sizin pratiğinizde nasıl güncel ve çağdaş bir karşılık buluyor?

Pratiğimizi tarif ederken özellikle vurguladığımız temel yaklaşım, tasarım sürecine nasıl başladığımızla ilgilidir. Bizim için bir proje, çizimle değil; dinlemeyle başlar. Kurumu, organizasyonel yapıyı, çalışma biçimlerini, gündelik alışkanlıkları ve beklentileri çok katmanlı bir şekilde anlamadan tasarım üretmeyi doğru bulmuyoruz. Bu nedenle sürecin başlangıcını, analitik bir okuma ve güçlü bir kavrayış zemini olarak ele alıyoruz.

Bu yaklaşım, zaman içinde kendi tasarım dilimizin de doğal olarak şekillenmesini sağladı. Modernizmin işlevsellik ve yalınlık ilkeleri, hâlâ bizim için güçlü bir referans noktasıdır. Ancak bu referansları doğrudan tekrar etmek yerine, günümüzün değişen ihtiyaçları ve çalışma kültürü içinde yeniden yorumluyoruz. İşlevselliği yalnızca teknik bir gereklilik olarak değil, kullanıcı deneyimini güçlendiren ve mekânsal performansı artıran bir araç olarak ele alıyoruz.

Yalınlık ise bizim için bir azaltma pratiğinden öte, özün ortaya çıkarılmasıdır. Gereksiz olanın ayıklanmasıyla birlikte mekân, kendi içsel netliğini ve dengesini doğal olarak kurar. Bu süreç, tasarımın hem kavramsal hem de mekânsal

JEYAN ÜLKÜ

Jeyan Ülkü Mimarlık Kurucusu | JUM

olarak tutarlı ve sürdürülebilir bir bütünlük kazanmasını sağlar.

Sizin için mimarlıkta kavram ile mekansal deneyim arasındaki ilişki nasıl kuruluyor? Soyut bir fikri kullanıcı tarafından sezgisel olarak algılanan bir atmosfere dönüştürme sürecinizi nasıl tarif edersiniz?

Bizim için kavram çoğu zaman tasarımın başlangıcında tanımlanan sabit bir fikir değil; süreç içinde, kullanıcıyı anlamaya başladıkça ortaya çıkan bir yapı. İnsanların nasıl çalıştığını, nasıl iletişim kurduğunu ve mekandan ne beklediğini gördükçe, o projeye ait "hikaye" kendiliğinden şekilleniyor.

Sonrasında bu hikayeyi mekana çevirirken çok doğrudan anlatımlar yerine daha sezgisel bir dil kurmaya çalışıyoruz. Işık, malzeme, renk ve doku bu noktada devreye giriyor; ama asıl önemli olan, kullanıcının bunu fark etmeden hissetmesi.

Örneğin Good Job Games projesinde çıkış noktamız; klasik ofis kurgusunun ötesine geçen, üniversite kampüsü hissi taşıyan, akışkan ve keşfi teşvik eden bir çalışma ortamıydı. Bu yaklaşımı doğrudan temsil etmek yerine, mekân içinde kurgulanan ana galeriyi bir kampüs içi toplanma alanı, bir "agora" olarak ele aldık. Farklı kotlar arasındaki ilişkiler, karşılaşmaları

ve dolaşımı destekleyen geçişler ve mekansal sürprizler aracılığıyla bu hissi deneyimsel olarak ortaya koyduk.

Yves Rocher ofisinde ise doğa ve bilim arasındaki dengeyi, malzeme seçimleri ve renk paleti üzerinden daha sakın ve rafine bir atmosferle ele aldık. Doğayı birebir temsil etmek yerine, hissini mekana taşıdık. Aslında bu süreç biraz "görünmeyi tasarlamak" gibi. Kullanıcının tarif etmese bile doğru hissettiği bir atmosfer yaratmak, kavramın mekansal deneyime dönüşmesi demek.

Projelerinizde dikkat çeken mekansal netlik ve sadelik, günümüzün görsel yoğunluk çağında bilinçli bir tavır gibi görünüyor. Sizin için "okunabilir mekân" ne anlama geliyor? Bu yaklaşım bugün neden daha kritik?

Günümüzün artan görsel ve mekansal yoğunluğu içinde, sadelik ve netlik artık bir tercih değil; temel bir gereklilik hâline gelmiştir. Tasarım sürecinde bu durumu bilinçli bir yaklaşım olarak ele alıyor, mekansal kurguyu bu ihtiyaç doğrultusunda şekillendiriyoruz.

Bizim için "okunabilir mekân", kullanıcının mekânı zorlanmadan kavrayabilmesi anlamına gelir. Yönlenmenin, duraklanmanın ve mekânın bulunduğu imkânların sezgisel olarak anlaşılabilirliği, açık ve anlaşılır bir kurgu hedefliyoruz.

Bugün bu daha da önemli çünkü yaşam biçimlerimiz çok değişti. İş ve özel hayat arasındaki sınırlar giderek belirsizleşiyor. Aynı mekân içinde farklı roller üstleniyoruz. Böyle bir ortamda karmaşık ve yorucu alanlar yerine daha sade ve net kurgulara ihtiyaç duyuyoruz.

Biz de tasarım sürecinde plan organizasyonundan malzeme kullanımına kadar her kararı bu netliği destekleyecek şekilde ele alıyoruz. Çünkü sadelik aslında kullanıcıya konfor sağlıyor.

Good Job Games Ofis Projesi

Hibrit çalışma modelleriyle birlikte sabit masalar ve kapalı ofisler geride kalıyor. Sizce ofis bugün evin sunamadığı hangi deneyimi sunmalı? Bu dönüşüm mekansal kurguyu nasıl değiştiriyor?

Çalışma biçimlerinin hızla dönüşüm geçirdiği günümüzde, ofisin rolünü yeniden tanımlamak kaçınılmazdır. Artık ofisi yalnızca bir çalışma mekânı olarak ele almak yeterli değildir. Bugün ofisin en temel değeri; birlikte üretimi, etkileşimi ve bilgi paylaşımını mümkün kılmasıdır. İnsanların bir araya geldiği, fikir alışverişinde bulunduğu ve spontane karşılaşmaların gerçekleştiği bir ortam oluşturmak, tasarımın ana hedeflerinden biridir.

Bu doğrultuda, ofisi statik bir yapıdan ziyade; değişen ihtiyaçlara uyum sağlayabilen, kullanıcıyı destekleyen ve kolektif üretimi teşvik eden dinamik bir sistem olarak ele alıyoruz.

Tasarım sürecine başlamadan önce kurum kültürünü anlamamızın altını çiziyorsunuz. Bir şirketin kültürünü mekansal olarak nasıl “okursunuz”? Bu katman göz ardı edildiğinde ne kaybedilir?

Bir mekânın gerçekten ait olduğu kurumu temsil edebilmesi, çoğu zaman görünmeyen katmanların doğru okunmasıyla mümkündür. Bizim için tasarım süreci de tam olarak bu noktada başlar.

Projeye yaklaşırken yalnızca ihtiyaç programını değil; kurumun çalışma biçimlerini, düşünme şeklini ve gündelik pratiklerini anlamaya odaklanıyoruz. Çünkü kurum kültürü, çoğunlukla yazılı tanımların ötesinde; iletişim biçimlerinde, alışkanlıklarda ve insanların bir araya gelme şekillerinde kendini gösterir.

Örneğin Good Job Games projesinde ekip, bilinçli olarak geleneksel ofis kurgusundan uzaklaşmak istiyordu. Daha enerjik, sosyal ve gündelik hayatla iç içe bir çalışma ortamı tarif ediyorlardı. Bu doğrultuda mekânı, kampüs hissi

taşıyan; dolaşımı teşvik eden ve karşılaşmaların doğal olarak gerçekleştiği bir kurgu üzerinden ele aldık.

Benzer şekilde Boston Consulting Group ofisinde, pandemi sonrası değişen çalışma alışkanlıklarına yanıt verebilen daha dengeli ve esnek bir mekansal yapı kurguladık. Farklı kullanıcı profillerine göre çeşitlenen alanlar, bu yaklaşımın temelini oluşturdu.

Yves Rocher projesinde ise marka kimliği doğrudan tasarımın çıkış noktasıydı. Doğa ve bilim arasındaki dengeyi, mekansal dile aktararak sakin ve rafine bir atmosfer oluşturmayı hedefledik.

Bu katmanlar göz ardı edildiğinde ortaya çıkan sonuç çoğunlukla teknik olarak doğru, ancak bağlamsal derinliği olmayan mekânlar olur. Oysa bizim yaklaşımımızda tasarımın asıl değeri; mekânın kullanıcıyla kurduğu ilişkide ve deneysel karşılığında ortaya çıkar.

Good Job Games Offices projeniz, kampüs benzeri kurgusu ve sosyal etkileşimi teşvik eden yapısıyla uluslararası platformlarda da dikkat çekti; özellikle World Architecture Festival (WAF) ve IF Design Award gibi prestijli programlarda görünürlük kazandı. Sizce bu projeyi küresel ölçekte öne çıkaran temel tasarım kararı neydi? Oyun kültürünü mimari dile aktarırken hangi mekansal stratejiler belirleyici oldu? Uluslararası jüri perspektifinden bakıldığında projenin hangi yönü evrensel, hangi yönü yerel?

Bu projede en baştan aldığımız kritik karar, “ofis” kavramını yeniden düşünmek oldu. Mevcut ofis, ortak iç bahçeye sahip iki müstakil konut yapısından oluşuyordu. Taşınacak yeni yapı ise 6 metre tavan yüksekliği ve yaklaşık 12 metre iç galeri boşluğu ile tanımlanan, tipolojik olarak oldukça farklı bir ticari hacimdi. Bu iki farklı mekansal karakteri klasik bir ofis kurgusuna indirmek yerine, kullanıcıların aidiyet geliştirebileceği, daha gündelik ve yaşanan bir

BİR MEKÂNIN KİMLİĞİ, ÇOĞU ZAMAN GÖRÜNÜR ÖGELERDEN ZİYADE, GÖRÜNMEYEN KATMANLARDA VE KULLANICIYLA KURDUĞU İLİŞKİSEL BAĞDA TANIMLANIR.

GÜNÜMÜZ OFİSİ,
YALNIZCA BİR
ÇALIŞMA MEKÂNI
DEĞİL; ETKİLEŞİMİ,
KARŞILAŞMALARI VE
KOLEKTİF ÜRETİMİ
TETİKLEYEN ÇOK
KATMANLI BİR
DENEYİM ORTAMIDIR.

mekânsal organizasyon oluşturmayı hedefledik. Bu doğrultuda projeyi bir ofisten çok, kampüs hissi taşıyan bir yaşam alanı olarak ele aldık.

Girişte kurguladığımız ana galeri alanını bir "sokak" olarak düşünmek, tasarımın temel çıkış noktasıydı. Bu omurga etrafında konumlanan işlevler; kafeterya, sosyal alanlar ve geçiş mekânları; kendi ölçeklerinde tanımlanmış, küçük yapılar gibi ele alındı. Amaç, kullanıcının mekân içinde dolaşırken sürekli değişen deneyimlerle karşılaşması ve keşif duygusunun sürekliliğinin sağlanmasıydı. Bu yaklaşım, oyun dünyasının dinamiklerini doğrudan temsil etmek yerine, mekânsal deneyim üzerinden aktarmamıza olanak tanıdı.

Farklı kotlar arasında kurulan ilişkiler; merdivenlerin yalnızca bir sirkülasyon elemanı olmanın ötesine geçerek buluşma ve etkileşim alanlarına dönüşmesi, köprüler ve ara platformlarla kurulan

bağlantılar, bu akışkan yapıyı güçlendiren temel unsurlar oldu. Mekânın tekil bir merkezden okunması yerine, parça parça keşfedilen bir deneyim sunması, tasarımın öncelikli hedeflerinden biriydi.

Doğal ışık ve peyzaj unsurları da bu kurgunun ayrılmaz bir parçası olarak ele alındı. İç mekânda "dış mekân" hissinin destekleyen yeşil dokular, yarı açık alanlar ve teraslarla birlikte mekânsal süreklilik güçlendirildi. Özellikle girişte konumlanan ağaç etrafında kurgulanan oturma alanı, projenin hem fiziksel hem de sosyal odağı olarak tanımlandı.

Oyun kültürünü mimariye aktarırken doğrudan temsillerden bilinçli olarak kaçındık. Bunun yerine, bu kültürün temel dinamiklerini — esneklik, etkileşim, spontane karşılaşmalar ve bireysel ile kolektif üretim arasındaki dengeyi — mekânsal organizasyona yansıtık. Bu doğrultuda, farklı çalışma senaryolarına olanak tanıyan, dönüşebilir ve

kullanıcıya seçim özgürlüğü sunan bir sistem kurguladık.

Projenin uluslararası ölçekte karşılık bulmasının temel nedenlerinden birinin bu yaklaşım olduğunu düşünüyoruz.

Akademik paylaşımlarınız ve profesyonel pratiğiniz ışığında, önümüzdeki on yıl içinde ofis tasarımında en belirleyici kırılma noktası ne olacak? Mimarlık pratiği bu dönüşüme bugünden nasıl hazırlanmalı?

Bugün ofis tasarımına baktığımızda, aslında daha geniş ölçekli bir dönüşümün parçası olduğunu açıkça görüyoruz. Bu durum, yakın geleceğe dair yönelimleri de net biçimde ortaya koyuyor. Önümüzdeki dönemde en belirleyici değişimin, fiziksel ve dijital dünyaların giderek daha fazla iç içe geçmesiyle gerçekleşeceğini öngörüyoruz. Artık yalnızca mekân değil, kullanıcı deneyimini bütüncül olarak ele alan bir tasarım yaklaşımı söz konusu.

Bu dönüşüm, mimarlığın üretim biçimlerini de doğrudan etkiliyor. Tasarım süreçleri; teknoloji, malzeme inovasyonu ve veri odaklı yaklaşımlar doğrultusunda yeniden tanımlanırken, mimarlık farklı disiplinlerle daha entegre çalışan,

BİZİM İÇİN HER PROJE, ÇİZİMLE DEĞİL; KULLANICIYI, ORGANİZASYONEL YAPIYI VE ÇALIŞMA BİÇİMLERİNİ ANLAMAYA ODAKLANAN ANALİTİK BİR DİNLEME SÜRECİYLE BAŞLAR.

çok katmanlı bir üretim alanına evriliyor. Bu bağlamda, yeni araçları ve düşünme biçimlerini benimsemek, disiplinler arası iş birliklerine açık olmak kritik önem taşıyor. Mimarlık giderek bireysel bir üretim pratiğinden uzaklaşarak, teknolojiyle şekillenen kullanıcı alışkanlıkları ve beklentiler doğrultusunda kolektif ve sürekli gelişen bir tasarım alanına dönüşüyor. Bu dönüşüm, mimarlığı yalnızca mekân üretmekten öte, yaşamı kurgulayan bütüncül bir pratiğe taşıyor.

Yves Rocher Ofis Projesi

FERN

*Vücudunu tanıyan akıllı koltuk

Her hareketine uyum sağlayan esnek yapısı, benzersiz konforu ve tam sırt desteğiyle seninle birlikte çalışan Fern, 40 yılı aşkın ergonomi araştırmasının sonucu olarak geliştirildi. Sadece bir koltuk değil, iş verimini de artıran Fern ile daha rahat otur, daha iyi çalış, kendini daha iyi hisset.

İnovasyon + İnsan x Konfor = HAWORTH

HAWORTH by BMS DESIGN CENTER
Nispetiye Cad. Seher Yıldızı Sk.5 Etiler
T. 0212 263 64 06
info@bms.com.tr | bms.com.tr
f bmsdesigncenter | @ bmsdesigncenter

BÜYÜKKENT MİMARLIK

İstanbul merkezli Büyükkent Mimarlık, mimar Gökhan Tuz, Bülent Sandık ve Volkan Çelik tarafından kurulan ve farklı ölçeklerde mimari üretim gerçekleştiren bir tasarım ofisi. Konut projelerinden kentsel ölçekteki çalışmalara uzanan üretimlerinde bağlam, mekânsal netlik ve kullanıcı deneyimi ofisin tasarım yaklaşımının temelini oluşturuyor. Büyükkent Mimarlık ile mimarlık pratiğini şekillendiren tasarım prensiplerini, malzeme yaklaşımını ve son dönem projelerini konuştuk.

BÜLENT SANDIK
Kurucu Ortak

VOLKAN ÇELİK
Kurucu Ortak

GÖKHAN TUZ
Kurucu Ortak

BAĞLAMLA KURULAN İLİŞKİ TASARIMIN BAŞLANGIÇ NOKTASIDIR

Büyükkent Mimarlık; mimarlık, iç mekan tasarımı, proje yönetimi ve danışmanlık gibi farklı ölçek ve disiplinlerde üretim yapan çok katmanlı bir yapıya sahip. Bu çok disiplinli yaklaşım, bir projeyi en başından ele alış biçiminizi ve tasarım kararlarınızı nasıl şekillendiriyor? Disiplinler arası bu yapı, mimari bütünlüğü nasıl etkiliyor?

Büyükkent Mimarlık'ta çok disiplinli yapı, projeye yalnızca farklı uzmanlıkların katkı sunduğu bir organizasyon modeli değil; tasarımın en başından itibaren karar alma biçimini belirleyen temel bir yaklaşımdır. Mimarlık, iç mekân tasarımı, proje yönetimi ve danışmanlık süreçlerini birbirinden bağımsız aşamalar olarak değil, eş zamanlı ve birbirini besleyen katmanlar olarak ele alıyoruz. Bu sayede tasarım kararları yalnızca mekânsal ölçekte değil; yapım süreci, kullanım senaryoları ve uzun vadeli işletme perspektifleriyle birlikte şekilleniyor. Disiplinler arası bu yapı, mimari bütünlüğü zayıflatan değil; aksine projeyi daha tutarlı ve dengeli kılan bir etki yaratıyor.

Konut, ticari ve kentsel ölçekte oldukça farklı tipolojilerde projeler üretiyorsunuz? Ölçek ya da program değişse de, tasarıma başlarken sizi heyecanlandıran ve Büyükkent Mimarlık'ın yaklaşımını tanımlayan temel tasarım prensipleri neler oluyor?

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK PROJEYE
SONRADAN EKLENEN TEKNİK
BİR PERFORMANS KRİTERİ
DEĞİL; TASARIMIN BAŞLANGIÇ
NOKTASINDA ELE ALINMASI
GEREKEN TEMEL BİR
SORUMLULUK.

Ölçek ya da program ne olursa olsun, tasarıma başlarken bizi en çok heyecandıran şey bağlamla kurulan ilişkidir. Arsanın kentsel konumu, çevresiyle kuracağı diyalog, kullanıcı profili ve gündelik yaşam senaryoları her projede yeniden okunur. Ofisimizin yaklaşımını tanımlayan temel prensipler; yalın ama güçlü mekânsal kurgu, işlevsel netlik, ölçülü ifade ve uzun ömürlü tasarım kararları olarak özetlenebilir. Program değişse de bu prensipler tasarımın omurgasını oluşturmaya devam eder.

Özellikle konut projelerinizde, yüksek yoğunluk koşullarına rağmen ferah, dengeli ve yaşanabilir mekanlar üretme yaklaşımınız dikkat çekiyor. Yoğunluk, açıklık ve gündelik yaşam kalitesi arasında kurduğunuz bu denge, tasarım sürecinde hangi mekânsal araçlarla mümkün oluyor?

Yüksek yoğunluklu konut projelerinde temel hedefimiz, metrekarelerden çok mekânsal kaliteye odaklanmak. Doğru planlama kararları, geçirgen kütle kurguları, doğal ışık ve havalandırma-yı önceleyen yerleşimler bu dengeyi kurmamızı sağlıyor. Ortak alanların yalnızca dolaşım alanı olarak değil, sosyal mekânlar olarak kurgulanması; açık, yarı açık ve kapalı mekânlar arasında süreklilik kurulması gündelik yaşam kalitesini artıran önemli araçlar arasında yer alıyor.

Yoğunluğu bastırmak yerine, onu kontrollü ve okunabilir bir mekânsal organizasyona dönüştürmeyi önemsiyoruz.

Projelerinizde sürdürülebilirlik, çoğu zaman sonradan eklenen bir performans kriteri gibi değil; tasarımın doğal bir parçası olarak okunuyor. Büyükkent Mimarlık için sürdürülebilirliği gerçekten “doğru yapmak”, tasarım ve uygulama pratiğinde ne anlama geliyor?

Bizim için sürdürülebilirlik, projeye sonradan eklenen teknik bir performans kriteri değil; tasarımın başlangıç noktasında ele alınması gereken temel bir sorumluluk. “Doğru yapmak”, iklim verilerini doğru okumak, yapının doğal kaynaklarla kurduğu ilişkiyi optimize etmek ve gereksiz tüketimi en baştan azaltmak anlamına geliyor. Aynı zamanda sürdürülebilirliği yalnızca çevresel değil; ekonomik ve sosyal boyutlarıyla da ele alıyoruz. Uzun ömürlü, bakım gereksinimi düşük ve zamana dirençli yapılar üretmek bu yaklaşımın ayrılmaz bir parçası.

Malzeme, yalnızca bir yapı bileşeni değil; zamanla yaşanan, eskiyen ve iz bırakan bir unsur. Sizce bir malzemenin “doğru” seçilmiş olması ne anlama gelir? Dayanıklılık, estetik ve çevresel sorumluluk arasında nasıl bir öncelik sıralaması yapıyorsunuz?

Malzeme seçimi, bir yapının karakterini

YOĞUNLUĞU
BASTIRMAK YERİNE,
ONU KONTROLLÜ
VE OKUNABİLİR
BİR MEKÂNSAL
ORGANİZASYONA
DÖNÜŞTÜRMEYİ
ÖNEMSIYORUZ.

belirleyen en kritik kararlardan biridir. “Doğru” malzeme; yalnızca estetik olarak güçlü değil, zaman içinde yaşlanmayı kabul eden, bağlamına uyumlu ve çevresel etkisi gözetilmiş malzemedir. Dayanıklılık, estetik ve çevresel sorumluluk arasında katı bir hiyerarşi kurmaktan ziyade, bu üç başlığın dengeli bir bütün oluşturmasını önemsiyoruz. Malzemenin zamanla kazandığı izlerin, yapının hikâyesine katkı sunmasını değerli buluyoruz.

CGI ve görsel anlatı, Büyükkent Mimarlık'ta tasarım kararlarını nasıl etkiliyor? Mekanı henüz inşa edilmeden “hissettirmek” sizin için ne ifade ediyor?

Dijital üretim araçları ve görselleştirme teknikleri yalnızca bir sunum aracı değil; tasarım sürecinin aktif bir parçası. CGI ve görsel anlatı, mekânsal kararları test etmemize; ışık, malzeme ve ölçek ilişkilerini henüz inşa edilmeden deneyimlememize olanak tanıyor. Mekânı “hissettirmek”, bizim için yalnızca etkileyici bir görsel üretmek değil; kullanıcının mekânla kuracağı ilişkiyi önceden kurgulamak anlamına geliyor.

Son dönem projelerinize baktığınızda, bugün Büyükkent Mimarlık'ın tasarım yaklaşımını ve değerlerini en iyi yansıttığını düşündüğünüz proje hangisi? Bu projede alınan hangi tasarım kararları sizin için belirleyici oldu?

Son dönem projelerimiz arasında, ofisin tasarım yaklaşımını ve değerlerini en açık biçimde yansıtan işlerden biri Başakşehirde yapmış olduğumuz Konut Projesi. Proje, bulunduğu kentsel bağlamla kurduğu güçlü ilişki, abartıdan uzak ama karakterli kütle dili ve kullanıcıyı merkeze alan mekânsal kurgusuyla öne çıkıyor. Plan şemasındaki netlik, açık ve kapalı alanlar arasında kurulan dengeli süreklilik ve malzeme seçimlerindeki bilinçli tutum tasarımın belirleyici unsurları oldu. Aynı zamanda projenin uygulama süreci boyunca ilk tasarım fikriyle tutarlı biçimde hayata geçirilmesi, bizim için bu çalışmanın en önemli kazanımlarından biri.

Büyükkent Mimarlık'ın yeni projeleri ve gelecek planlamalarından bahsedebilir misiniz? Önümüzdeki dönemde farklı coğrafyalarda üretim yapma ve farklı iş birlikleri kurma fikrine nasıl yaklaşıyorsunuz?

Büyükkent Mimarlık olarak önümüzdeki dönemde, farklı ölçek ve programlarda üretmeye devam ederken; farklı coğrafyalarda proje geliştirme ve yeni iş birlikleri kurma fikrine oldukça açık bir noktadayız. Farklı kültürel, iklimsel ve kentsel bağlamlarda tasarım yapmak, ofisin mimari vizyonunu besleyen ve üretim biçimini dönüştüren önemli bir deneyim alanı sunuyor. Her yeni bağlam, tasarım dilimizi yeniden sorgulamak ve geliştirmek için bir fırsat. Bu çeşitliliğin, ofisin uzun vadeli üretim kalitesini güçlendirdiğine inanıyoruz.

DOĞRU MALZEME
YALNIZCA ESTETİK
OLARAK GÜÇLÜ
DEĞİL; ZAMAN İÇİNDE
YAŞLANMAYI KABUL
EDEN VE BAĞLAMINA
UYUM SAĞLAYAN
MALZEMEDİR.

DOMÉ + PARTNERS

Murat Yılmaz, DOME+Partners'in kurucu ortağı olarak mimarlığı yalnızca yapı üretimi değil, uzun vadeli bir sorumluluk alanı olarak ele alıyor. 1997'den bu yana uluslararası ölçekte üretim yapan ofisin yaklaşımı; sürdürülebilirlik, bağlam ve etik değerler ekseninde şekilleniyor. "Doğal mekân" fikrini tasarım pratiğinin merkezine yerleştiren Murat Yılmaz ile bu sayıda Mimarlıkta Sorumluluk ve geleceğe karşı tasarım bilinci üzerine konuştuk.

EĞER BİNALAR AĞAÇ OLSAYDI ŞEHİRLER ORMAN OLURDU

Dome+Partners'ın 1997'de başlayan yolculuğu bugün uluslararası ölçekte devam ediyor ve farklı coğrafyalarda da ofisleriniz bulunuyor. Bu süreçte ofisin tasarım yaklaşımı nasıl evrildi? Geriye dönüp baktığınızda değişmeden kalan temel ilke ne oldu?

Aslında bu iki soru biraz iç içe gelişti. Uluslararası olmak ve uluslararası ölçekte ortak bir fikir üretmek bizim için birlikte düşünülmesi gereken konulardı ve en baştan kendimize şunu sorduk; “biz ne yapmak istiyoruz? neyi başarı olarak tanımlıyoruz?” Uzun süre düşündük, değerlendirdik, birçok uluslararası ve Türk mimarlık pratiğini inceledik. Kendi içsel arayışımızda vardığımız nokta şuydu; eğer bu masaya oturuyorsak, çok ortaklı, uluslararası ölçekte çalışan, yeşil binalar üreten bir proje ve tasarım ofisi olmalıyız. Bu, benim koyduğum temel vizyondur ve 14 Eylül 1997'de bu yolculuğa çıktığımda eğer bunu yapmayacaksam neden yapıyorum diye sordum kendime. Hedef buydu ve nasıl yapılacağı ise bambaşka bir meseleydi.

Bu vizyonu koyduğunuzda, bunun bir “hayal” mi yoksa somut bir yol haritası mı olduğuna nasıl karar verdiniz?

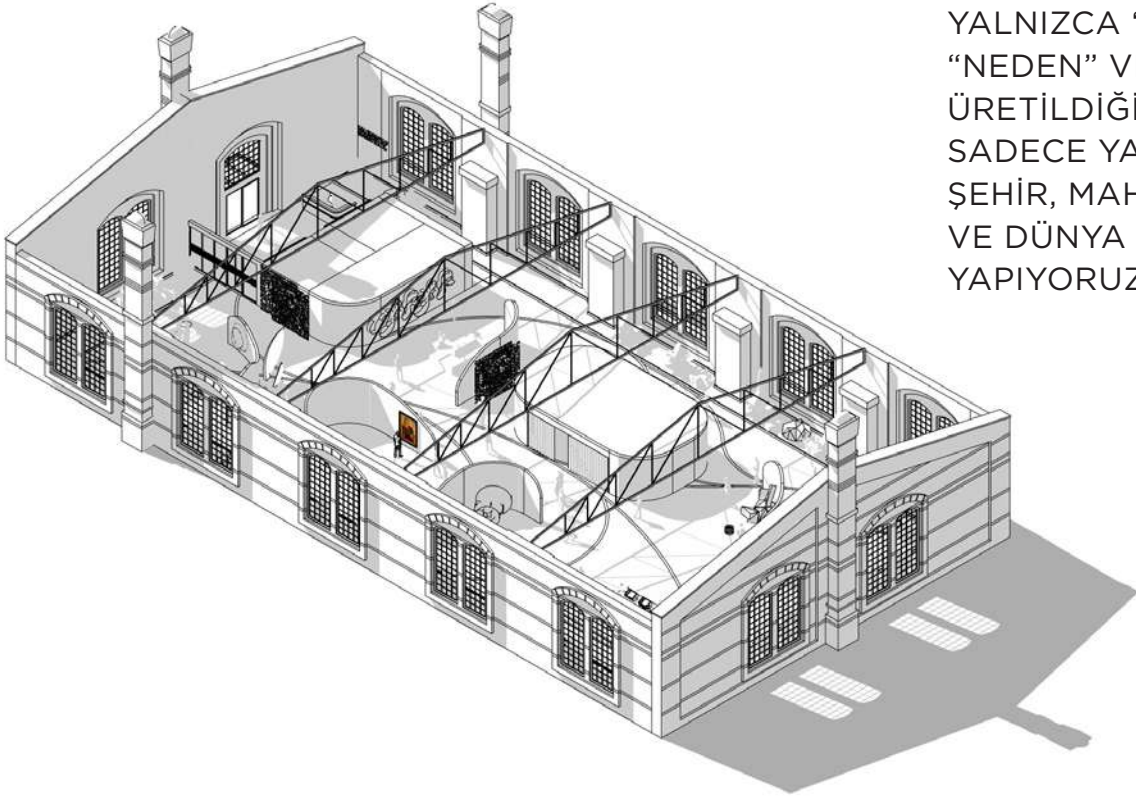
Gençsiniz, tek başınasınız ve koyduğunuz hedef, bulunduğunuz koşulların çok ötesinde görünüyor. İnsanlar bunu idealist bir bakış olarak değerlendirebiliyor. Ama benim temel inancım şuydu; evet bu yapılabilir bir şey ama asıl soru bizim buna yetecek sabrımız var mıydı. Ben o sabrın bizde olduğuna inandım ve

o günden bugüne de aynı hedefe sabit kaldık. Bazen şunu söylüyorum; kendimi çok zeki, çok yetenekli biri olarak tanımlamıyorum ama 30 yıl önce verdiğim bir karar var ve ben hala o yolda yürüyorum. Sağdan soldan küçük sapmalar olsa da ana eksen hiç değişmedi. Bunun da bizi bir noktaya taşıdığına inanıyorum. Yolun neresindeyiz, yarısını geçtik mi bilmiyorum ama hala gidecek yolumuz olduğunu biliyorum.

Bu noktada vizyon ile pratik arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz ve bu bakış açısı mimarın rolünü nasıl tanımlıyor?

BİR YAPI,
GERÇEKLIKTE KOPUK
BİR PAZARLAMA
GÖRSELİNE
DÖNÜŞMEMELİ; UZUN
VADELİ MEKÂNSAL VE
TOPLUMSAL DEĞER
ÜRETMELİDİR.

SORUMLU MİMARLIK YALNIZCA “NASIL” DEĞİL, “NEDEN” VE “KİMİN İÇİN” ÜRETİLDİĞİYLE DE İLGİLİ. BİZ SADECE YATIRIMCI İÇİN DEĞİL; ŞEHİR, MAHALLE, TOPLUM VE DÜNYA İÇİN ÜRETİM YAPIYORUZ.

Bu anlattıklarım biraz idari ve vizyoner bir taraf. Mesleki vizyonum ise üniversite yıllarımdan, hocalarımdan, birlikte çalıştığım ekiplerle ve sonrasında kendi pratiğimle şekillendi. Türkiye’de ve yurt dışında inandığım, takip ettiğim meslektaşlarıma baktığımda şunu fark ettim; biz aslında doğanın içinde bir şey yapıyoruz ve mekanın özü doğa. Biz sadece ona bir çerçeve, bir sınır koyuyoruz; yaşamak, korunmak, ısınmak, mahremiyet sağlamak için. O sınırla birlikte doğa mekana dönüşüyor. Bu noktada mimarın hedefi ne olmalı diye düşündüğümüzde ise doğaya en az zarar veren, sürdürülebilir, en az enerjiyle var olabilen mekanlar üretmek olduğunu görüyoruz. Ben hep şunu düşündüm; “eğer binalar ağaç olsaydı, şehirler orman olurdu”. İnancım şu; binalar da bir ağaç gibi kendi ekolojisini kurabilir, enerjisini alabilir, dönüştürebilir, nefes alabilir. Teknolojiye ihtiyacı var ama sonuçta bu mümkün.

Bu düşünceyle tasarımımızın temelini “doğal mekan” kavramı üzerine kurduk. Ofisimizin ismi de buradan geliyor;

“Dome” doğal mekanın kısaltması. Elbette farklı isim alternatifleri vardı ama geçmişten bugüne değişmeyen şey doğal mekan fikri oldu ve gelecekte de bunu üretmeye devam edeceğiz.

“Doğal mekân” kavramının sınırları sizce nerede başlıyor, nerede bitiyor? Türkiye ve yurtdışındaki projelerinizde bu yaklaşımı hayata geçirirken karşılaştığınız temel zorluklar neler?

Bazen kendime soruyorum; doğal mekan fikri nereye kadar gidebilir? Mesela uzay da bir doğa. Uzayda doğal bir mekan tasarlamak beni çok heyecanlandırıyor. Orada hava yok, sıcaklık ekstrem, bambaşka teknolojik veriler var ama yine de orası da bir doğa. Bu hedef hem idari hem tasarımsal olarak beni hala motive ediyor. Bu mesleği seçmemin temel sebebi de bu. Yaşamak, kazanmak, hayatı sürdürmek her meslekte mümkün ama mimarlıkta bunu yaparken aynı zamanda faydalı olabileceğimi hissediyorum. Elbette her zaman yüzde yüz başaramıyorsunuz; bazen yüzde on, bazen yüzde seksen. Ama denemeye devam ediyoruz.

Türkiye özelinde karşılaştığımız en büyük engellerden biri finansman ve bütçe, ikincisi kültür; az ama değerli üretmekle çok ama değersiz üretmek arasındaki farkı hala tam olarak oturabilmiş değiliz. Üçüncüsü ise siyasi yapı ve bu aslında gayrimenkul üzerinden beslenen bir sistem ve tasarıma, yoğunluğa ve mekansal değere ciddi zarar veriyor. Dünyada durum nasıl diye baktığımızda ise fark çok net; Türkiye’de arsa-yapı değeri oranı yaklaşık 1’e 3, Londra’da bu oran 1’e 28, New York’ta 1’e 18, Singapur’da 1’e 12 civarında. Biz bu değeri yakalayamadığımız sürece yapılan tasarımlar pazarlama görseline dönüşüyor ve gerçeklikle bağını koparıyor. Yurt dışında yaptığımız projelerde bu orana daha fazla yaklaşılabiliyoruz. Özellikle kültür projelerinde yüzde 80-90 seviyelerine çıkabiliyoruz. Örneğin, Almanya’da yaptığımız bazı projelerde 1’e 8’e kadar ulaştık, üstelik maliyet farkı çok yüksek değil; yüzde 20-30, bilemediniz 50 ama değer bambaşka bir noktaya çıkıyor. Türkiye’de ise bu finansal ve değersel yapı, hayal ettiğimiz noktaya ulaşmamızı zorlaştırıyor.

Yine de bu ülke bizim ülkemiz ve her geçen gün daha iyiye gittiğine inanıyorum. Biz de bu sürecin içinde görevimizi yapmaya çalışıyoruz.

Mimarlıkta Sorumluluk (Stewardship in Architecture) kavramı, mimarlığı yalnızca nasıl değil; neden ve kimin için üretildiği üzerinden de sorguluyor. DOME+Partners bu sorumluluk anlayışını kendi mimarlık pratiğinde nasıl yorumluyor?

Bu noktada değindiğiniz mimarlıkta sorumluluk kavramı bizim için çok önemli. Sorumluluk yalnızca “nasıl” değil, “neden” ve “kimin için” üretildiğiyle ilgili. Biz sadece yatırımcı için değil; şehir, mahalle, toplum ve dünya için üretim yapıyoruz.

Dome+Partners’ta bu sorumluluk anlayışının temelinde vizyon var, geleceğe inanmak ve faydalı olacağına inanmak var. Bugün, özellikle gençlerde ciddi bir umutsuzluk görüyorum. Oysa tarih bize şunu gösteriyor; medeniyetin ibresi sürekli yer değiştirir-bir dönem Bağ-

dat merkezdir, bir dönem İstanbul, bir dönem Avrupa, bugün Asya. Bu döngü içinde yaşadığımız zamanı iyi anlamak ve geleceğe dair umudu kaybetmemek gerekiyor. Bu umut ve inanç olmadan ne tasarım, ne kültür, ne finans anlamlı sonuçlar üretiyor. Kısaca en çok tıkanıtığımız nokta, geleceğe dair inancın kaybolduğu anlar... Benim kendi motivasyonum, bu dönemde yaşadığım için böyle olduğum bilinci. İnsan her dönemde pozitif bir duruş geliştirebilir.

Bu bakış açısı pratiğin ölçeğini nasıl etkiliyor?

Fiziksel ölçekte şunu fark ettik; tek tek iyi binalar yapmak yetmiyor ve ortak bir mekân anlayışı yoksa, bu yapıların toplam etkisi zayıf kalıyor. Bu yüzden kentsel tasarım ve master plan kavramlarını pratiğimizin merkezine aldık. Depremi öngörme, sosyallik, kültür ve değer üretimi ancak bütüncül planlamayla mümkün.

Şu anda İstanbul’da bir bölgenin kentsel dönüşüm sürecinde danışmanlık yapıyoruz ve parça parça müdahaleler yerine, 50 yıllık bir perspektifle bütüncül planlama yapılması gerektiğini anlatmaya çalışıyoruz. Çünkü insanlar evlerinde değil, sokakta yaşar. Londra’yı değerli kılan da dairelerin içi değil, sokakların sunduğu yaşamdır.

İYİ MİMARLIK YALNIZCA TEKİL YAPILAR ÜRETMEK DEĞİLDİR; ORTAK BİR MEKÂN ANLAYIŞI YOKSA İYİ BİNALARIN TOPLAM ETKİSİ DE ZAYIF KALIR.

Bu ölçekte bir planlamada bütüncül yaklaşım ve çalışma çok belirleyici ve mimarın farkı da burada ortaya çıkıyor; emek, bilgi ve vizyoner kararlar... Türkiye'de kaçırdığımız şey, yaşam alanları üretimindeki sorun aslında finans değil; emeksizlik. Bu da değeri düşürüyor. Buradaki değeri sadece finansal olmamalı, yaşam değeri olarak düşünmek gerekiyor.

Malzeme ve sistem ilişkisine bakışınız bu noktada nasıl şekilleniyor?

Sorun malzemede değil, sistemde diyebilirim. Örneğin bir cephede hangi taşı kullandığınızdan çok, o taşı hangi sistemle kullandığınız önemli. Sistem yanlışsa, dünyanın en iyi tasarımını da yapsanız sonuç iyi olmuyor. Biz projelerimize her zaman sistemle başlarız, sonra malzemeye geçiyoruz. Avrupa'da cephe firmalarının güçlü olmasının sebebi de bu; sistem üretirler. Bizde ise malzemeler farklı yerlerden geldiğinde sistem kurgulanmadığı için sonuç zayıflıyor. Bu yüzden danışmanlık ve süpervizyon hizmetini çok önemsiyoruz.

Malzeme üreticilerinin sorumluluğu ise bence inovasyon. Ayrıca yeni bir malzeme üretmekten çok, mevcut malzemeyi daha dayanıklı, daha sürdürülebilir ve sistemle uyumlu hâle getirmek de önemli. Japonya bu konuda çok iyi bir örnek; deprem gerçeğinden yola çıkarak hafif, yanmaz ve dayanıklı yapı kabukları geliştirdiler.

Biz de yeni bir malzeme seçerken en kritik soruyu soruyoruz; "zamana ne kadar dayanıyor? iki yıl sonra ne oluyor?" Ayrıca üreticinin ürününün arkasında durması, uygulama sonrası süreci sahıplenebilmesi çok önemli. Bu bilinç olmayan markalarla çalışmamayı tercih ediyoruz. Özetle, iyi tasarım sadece güzel çizmekle bitmiyor. Sonuna kadar yönetmek, sorumluluk almak ve zamana karşı dayanıklı mekânlar üretmek gerekiyor.

Türkiye'de dijital teknolojileri erken benimseyen ofislerden biri olmanız, tasarım ve uygulama süreçlerinizi nasıl dönüştürdü? Dijital araçların mimari kalite üzerindeki rolünü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu gerçekten güzel bir soru. Ben üniversitedeyken kâğıt, eskiz ve rapido ile çalışıyorduk; çizim, zihnimizdeki modelin yalnızca fotoğrafıydı. Sonra 2D AutoCAD geldi, süreç hızlandı ama hâlâ iki boyutluydum ve mimarlıkta harcadığımız emeğin bazen %50'si, bazen %70-80'i koordinasyon ve revizyona gidiyordu. Çakışmalar, hatalar, tekrarlar... Bu da hem emeği hem de kaliteyi düşürüyordu.

BIM ve Revit'le ilk kez 2003-2004 gibi tanıştık ve 2010'dan sonra tüm mimari üretimi bu sistem üzerinden yapmaya başladık. Çok disiplinli bir modelde çalışmak hataları ciddi şekilde azaltıyor ve gerçek bir ortak çalışma ortamı yaratıyor. Bu sayede kontrole harcadığımız zamanı tasarıma aktarabiliyoruz ve yüksek kalitede hızlı üretim yapabiliyoruz.

İklim krizi ve kaynak kısıtlarının mimarlığı yeniden tanımladığı bir dönemdeyiz. Sürdürülebilir ve sorumlu bir mimarlık pratiği kurmak isteyen genç mimarlara en önemli tavsiyeniz ne olurdu?

Aslında baştan beri söylediğim bir şey var; mimarlık ne kadar gerçekçi bir meslek olsa da, mutlaka bir ideale ihtiyaç duyar. Benim idealim, binanın bir ağaç gibi çalışabilmesi... Bu, bugün için tam anlamıyla mümkün değil belki ama bu bir hayal de değil, bir gerçeklik. Sadece zamana ve teknolojiye ihtiyacı var. O yüzden genç mimarlara şunu söyleyebilirim, "bu basamaklardan birinde mutlaka yer alın, vazgeçmeyin. En büyük tehlikenin ümitsizlik olduğunu unutmayın. Bugün belki ağacın %10'unu yapabiliyoruz ama yarın %20'sini, %30'unu yapabiliriz. İnanıyorum ki bir gün yaşam mekânları gerçekten bir ağaç gibi davranacak..."

SORUN ÇOĞU ZAMAN MALZEMEDE DEĞİL, SİSTEMDEDİR. DOĞRU SİSTEM KURULMADIĞINDA EN İYİ TASARIM BİLE BEKLENEN SONUCU VERMEZ.

▪Kalebodur

Kalesinterflex 3mm
Hafifliğin Gücüyle
Zirve Bizim!

Kalesinterflex, 3 mm'lik eşsiz inceliğiyle,
100x300 cm ve 120x360 cm ebatlarıyla cephe uygulamalarında liderliğini sürdürüyor.

TÜRKİYE'NİN
PORSELEN
PLAKASI

PAVILION BY RAMS, ERBİL BY DOME+PARTNERS

ERBİL'İN GELECEĞİNE DAİR BİR KENTSEL VİZYON

CEPHE, YALNIZCA BİR YÜZEY DEĞİL; YAPININ YAŞAM DÖNGÜSÜNÜ VE ÇEVRESEL PERFORMANSINI BELİRLEYEN TEMEL BİR MİMARİ BİLEŞENDİR.

Erbil'in hızla dönüşen kentsel dokusunda Pavilion by RAMS, sürdürülebilir tasarım, ileri teknoloji ve çağdaş yaşam anlayışını bir araya getiren yeni bir kent merkezi önerisi sunuyor.

Dünyanın kesintisiz yerleşime sahip eski şehirlerinden biri olan Erbil, köklü tarihsel katmanları ile hızla büyüyen bir metropol olma sürecini aynı anda deneyimliyor. Pavilion by RAMS, bu dönüşümün içinde konumlanan ve kentin gelecekteki gelişimine yön vermeyi he-

defleyen büyük ölçekli bir kentsel gelişim projesi olarak öne çıkıyor.

DOME+Partners tarafından tasarlanan Pavilion, yalnızca bir konut ya da gayrimenkul yatırımı olarak değil, sürdürülebilir ve bütüncül bir kent parçası olarak ele alınıyor. 170 hektarlık alan üzerinde kurgulanan proje; konut alanları, karma kullanımlı yüksek yapılar, kamusal mekânlar, kültürel odaklar ve geniş yeşil alanları bir araya getirerek yeni bir şehir merkezi oluşturmayı amaçlıyor. Tasarım

yaklaşımı, çağdaş mimari dil ile doğa ve kamusal yaşam arasında dengeli bir ilişki kurmayı hedefliyor.

Projenin tasarım ve uygulama süreçlerinde dijital koordinasyon önemli bir rol oynuyor. Tüm proje, mimar, mühendis ve danışman ekiplerin eş zamanlı çalışmasına olanak sağlayan Building Information Modelling (BIM) sistemi üzerinden geliştiriliyor. Bu yaklaşım, yapı performansının erken tasarım aşamasında analiz edilmesine ve form ile işlev arasında güç-

DOME+PARTNERS
TARAFINDAN
TASARLANAN
PAVİLİON, YALNIZCA
BİR KONUT YA DA
GAYRİMENKUL
YATIRIMI
OLARAK DEĞİL,
SÜRDÜRÜLEBİLİR
VE BÜTÜNCÜL BİR
KENT PARÇASI
OLARAK
ELE ALINIYOR.

lü bir entegrasyon kurulmasına olanak tanıyor. Pavilion bu yönüyle Irak'ta büyük ölçekli projeler için yeni bir tasarım ve uygulama standardı ortaya koyuyor.

Sürdürülebilirlik ise projenin temel tasarım kriterlerinden biri olarak ele alınıyor. Akıllı ev sistemleri, gelişmiş su arıtma teknolojileri ve çevre duyarlı inşaat stratejileri sayesinde kaynak kullanımı optimize edilirken, ulaşım bağlantıları ve planlanan mobilite çözümleri kent yaşamının bütüncül bir yaklaşımla ele alındığını gösteriyor. Eğitim, sağlık ve kamusal yaşam alanlarının birlikte düşünülmesi, projenin uzun vadeli kentsel dayanıklılık hedefinin önemli parçaları arasında yer alıyor.

Proje, uluslararası ölçekte de önemli bir başarıya imza attı. Pavilion by RAMS, International Property Awards 2025 kapsamında "World's Best" ödülüne layık görüldü. Bu prestijli unvan, projenin tasarım yaklaşımını, teknik yetkinliğini ve bölgesel dönüşüm potansiyelini küresel ölçekte görünür kılıyor.

Erbil dönüşümünü sürdürürken Pavilion by RAMS yalnızca yeni bir yerleşim alanı değil; vizyoner planlama ve nitelikli mimarlığın tarihi bir kenti geleceğe taşıma gücünü ortaya koyan önemli bir kentsel gelişim örneği olarak dikkat çekiyor.

CEPHEDE PERFORMANS VE DAYANIKLILIK

KALESERAMİK

"Pavilion Projesinde Kullanılan Seramik Cephe Sistemleri, Mimari İfade ile Yüksek Performans Kriterleri Arasında Dengeli Bir İlişki Kuruyor."

Erbil'de konumlanan Pavilion projesi, farklı ölçeklerde konut tipolojileri, yüksek yapılar ve kamusal alanları bir araya getiren büyük ölçekli bir kentsel gelişim olarak tasarlanmıştır.

Projenin cephe tasarımında kullanılan seramik yüzey sistemleri için malzeme ve performans kriterleri, DOME+Partners ile Kaleseramik iş birliğinde geliştirilmiştir. Bölgenin iklim koşulları dikkate alınarak seçilen sistemler; dayanıklılık, uzun ömürlü kullanım ve ısı performans gereksinimlerine yanıt verecek şekilde projeye entegre edilmiştir.

Seramik cephe çözümleri, geniş yüzeylerde homojen bir mimari ifade sağlarken, aynı zamanda yapının enerji performansına katkıda bulunan bir yapı kabuğu oluşturur. Uygulama sürecinde kalite kontrol ve teknik koordinasyon, proje ekibi ile eş zamanlı yürütülerek sistemlerin performans sürekliliği güvence altına alınmıştır.

MALZEME, PERFORMANS VE SORUMLULUĞUN KESİŞİMİNDE: KNAUF

KNAUF'UN GENİŞ ÜRÜN PORTFÖYÜ VE DÜŞÜK KARBON HEDEFLERİ DOĞRULTUSUNDA ŞEKİLLENEN YAKLAŞIMI, MİMARİ TASARIM SÜREÇLERİNDE ESNEKLİK, PERFORMANS VE ÇEVRESEL SORUMLULUĞU BİRLİKTE ELE ALAN BÜTÜNCÜL BİR ÇERÇEVE SUNUYOR.

Knauf, 1932 yılında Almanya'da kurulmuş, yapı malzemeleri sektöründe uluslararası ölçekte faaliyet gösteren köklü bir firmadır. 90'dan fazla ülkede faaliyet gösteren, 320'den fazla üretim tesisi ve 43 binden fazla çalışanıyla geniş bir üretim ve dağıtım ağına sahiptir. Başlangıçta alçı sıva ve Alçıpan® üretimiyle faaliyetlerine başlayan Knauf, zaman içinde ürün yelpazesini genişleterek yalıtım malzemeleri, zemin sistemleri, pasif yangın sistemleri ve segmente özel çözümleri ile yapı malzemeleri sektöründe dünya çapında lider konuma gelmiştir.

Knauf'un 2045 yılı sıfır karbon hedefleri doğrultusunda, Türkiye operasyonlarında enerji verimliliği, yenilenebilir enerji kullanımı ve atık yönetimi gibi alanlarda çeşitli adımlar atılmaktadır. Üretim süreçlerinde karbon ayak izini azaltmaya yönelik teknolojilerin kullanımı artırılırken, enerji tüketimini azaltmaya yönelik modernizasyon uygulamaları ve yenilenebilir enerji kaynaklarının entegrasyonu hedeflenmektedir.

Türkiye'de dört ürün grubunda toplam 27 EPD sertifikasına sahip olan Knauf ürünlerinin çevresel etkileri, yaşam döngüsü boyunca ölçülmekte ve bu veriler sertifikasyon süreçleriyle belgelenmek-

MİMARLARIN PROJELERİNDE
HAYAL ETTİKLERİNİ
HAYATA GEÇİREBİLMELERİ,
KULLANILAN ÜRÜNLERİN
SUNDUĞU ESNEKLİK İLE
YAKINDAN İLİŞKİLİDİR.

Erzbischoefliches Berufskolleg, Cologne, Germany, ©Sphero Vision

tedir. Bu yaklaşım, sürdürülebilirlik alanında şeffaflık ve ölçülebilirlik açısından önemli bir çerçeve sunmaktadır.

Türkiye’de yeşil bina projelerine verilen önem, sürdürülebilirlik ve enerji verimliliği hedefleri doğrultusunda giderek artmaktadır. Enerji tasarrufu sağlayan kuru yapı sistemleri ve akustik performansı destekleyen çözümler, bu projelerde sıklıkla tercih edilmektedir. Çevre dostu ham maddelerin kullanımını teşvik etmek, ürünlerin tasarım ve üretim süreçlerini çevresel etkileri azaltacak şekilde geliştirmek ve yeşil bina sertifikalarına katkı sağlamak, Knauf’un öncelikli çalışma alanları arasında yer almaktadır.

Yeni bir yapı projesi tasarlamak, özgün fikirleri işlevsel çözümlerle buluşturmayı gerektirir. Mimarların projelerinde hayal ettiklerini hayata geçirebilmeleri, kullanı-

lan ürünlerin sunduğu esneklik ile yakından ilişkilidir. Knauf Alçıpan® kuru duvar sistemleri; estetik tasarım imkânı, eğrisel formlara uyum sağlayabilen uygulama seçenekleri, ince duvarlarla performans sağlayan yapısı, kolay tamirat ve hızlı kurulum gibi özellikleriyle mimari tasarım süreçlerine farklı olanaklar sunmaktadır. Knauf’un ürün portföyü, farklı uygulamaları denemek isteyen mimarlar için çeşitli alternatifler geliştirmektedir.

Mimarlıkta yenilik arayışı, yapı malzemeleri ve sistemlerine yönelik beklentileri de sürekli olarak dönüştürmektedir. Knauf ürün ve sistemleri, projelerde ihtiyaç duyulan çözümlere yanıt vermeyi hedeflerken; estetik ve fonksiyonelliği birlikte ele alan bir yaklaşım sunmaktadır. Sürdürülebilir bina projelerine yönelik ilginin artmasıyla birlikte, enerji verimliliği, performans ve geri dönüştürülebilirlik gibi

TÜRKİYE’DE DÖRT ÜRÜN GRUBUNDA TOPLAM 27 EPD SERTİFİKASINA SAHİP OLAN KNAUF ÜRÜNLERİNİN ÇEVRESEL ETKİLERİ, YAŞAM DÖNGÜSÜ BOYUNCA ÖLÇÜLMEKTE VE BU VERİLER SERTİFİKASYON SÜREÇLERİYLE BELGELENMEKTEDİR.

Sihlcity Mall, Zurich, Switzerland, ©David Willen

kriterler karar alma süreçlerinde daha belirleyici hale gelmektedir.

Bu kapsamda geliştirilen Knauf Tavan Çözümleri, düşük VOC emisyonları ile iç mekân hava kalitesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Ürünler; ışık yansıtıcılığı, akustik performans ve iç mekân konforu gibi parametreler doğrultusunda geliştirilmekte; kullanıcıların daha sağlıklı

ve dengeli ortamlarda bulunmasına destek olmayı hedeflemektedir.

Knauf'un ürün geliştirme süreçlerinde benimsenen sürekli iyileştirme yaklaşımını doğrultusunda, sürdürülebilirlik stratejisinin geliştirilmesi ve güncellenmesi öncelikli konular arasında yer almaktadır. Bu kapsamda çevresel, sosyal ve ekonomik etkiler düzenli olarak değerlendirilmekte ve buna yönelik adımlar atılmaktadır.

Knauf'un sürdürülebilirlik yaklaşımı, yalnızca çevresel etkilerin azaltılmasıyla sınırlı kalmayıp, bu bakış açısının tüm iş süreçlerine entegre edilmesini hedeflemektedir. Paydaşlarla kurulan iletişim ve iş birlikleri, çalışan eğitimi ve gelişimi, toplumla etkileşim ve etik iş uygulamaları ile birlikte ele alınmaktadır.

Özellikle, ürün yaşam döngüsü boyunca çevresel etkilerin azaltılmasına yönelik çözümler geliştirilmekte; sürdürülebilir kaynak kullanımı teşvik edilmekte ve geri dönüştürülebilirlik odaklı teknolojilere yatırım yapılmaktadır.

Mimarları daha özgün ve fonksiyonel yapılar geliştirme süreçlerinde desteklemeyi hedefleyen Knauf, sürdürülebilirlik yol haritası doğrultusunda sıfır karbon ayak izi stratejisine ilerlerken, gelecek nesiller için daha yaşanabilir bir çevreye katkı sunmaya yönelik çalışmalarını sürdürmektedir.

Split Airport, Croatia ©Miljenko Hegedić

SORUMLULUĞUN GÖRÜNÜR HALİ

GERİ DÖNDÜRÜLEMEZ KARARLARIN EŞİĞİNDE MİMARLIK

Bir önceki sayımızda ilk bölümüne yer verdiğimiz “Mimarlıkta Sorumluluk (Stewardship in Architecture)” yazı dizimize; mimarlık pratiğinin en somut karar alanlarından biri olan malzeme seçimi üzerinden devam ediyoruz.

Hatırlarsanız, sorumluluk (stewardship) kavramını mimarlığı yalnızca üretim odaklı bir pratik olarak değil; yapılı ve doğal çevreyi zamana yayılan bir sorumluluk ilişkisi içinde ele alan etik bir duruş olarak tanımlamıştık. Bu bakış açısının, mimarın rolünü yalnızca biçim üreten bir aktör olmaktan çıkarıp, emanet aldığı çevreyi geleceğe taşıma sorumluluğunu üstlenen bir konuma yerleştirdiğini vurgulamıştık.

Ancak bu etik çerçeve, pratik karşılığı olmayan bir ilke olarak kaldığında eksik kalır. Sorumluluk, mimarlıkta ancak gerçek karar alanlarında görünür hale gelir ve bu karar alanlarından biri de malzeme seçimidir. Çünkü mimarın çevreyle, kaynaklarla ve gelecekle kurduğu ilişki en açık biçimde kullandığı malzemede somutlaşır.

Bu noktada sorumluluk, yalnızca çevresel etkileri azaltmaya yönelik bir yaklaşımın ötesine geçer; malzemenin kökenini, üretim süreçlerini, kullanım ömrünü ve zaman içindeki dönüşüm potansiyelini kapsayan bütüncül bir emanetçilik anlayışını gündeme getirir. Sertifikasyon ölçütlerinin ötesinde; etik üretim, döngüsel kullanım ve ekosistemlerle kurulan ilişki, malzeme seçimlerini mimarlığın kültürel, ekolojik ve zamansal sorumluluğunun görünür taşıyıcılarından biri hâline getirir. Böylece malzeme, teknik bir bileşen olmanın ötesinde, mimarlığın geleceğe nasıl bir dünya devrettiğine dair bilinçli bir tutuma dönüşür.

SORUMLU MİMARLIK, SOYUT BİR ETİK SÖYLEMDEN ÇOK; GERİ DÖNDÜRÜLEMEZ KARARLAR ÜZERİNDEN ŞEKİLLENEN BİR PRATİKTİR. MALZEME SEÇİMİ İSE MİMARIN YALNIZCA BUGÜNÜ DEĞİL, GELECEĞİ VE EKOLOJİK SONUÇLARI DA ÜSTLENDİĞİ KRİTİK BİR EŞİKTİR.

Malzeme, yapıyı ayakta tutan teknik bir unsurdan çok; emek, zaman, enerji ve doğal kaynaklarla kurulan karmaşık bir ilişkinin taşıyıcısıdır aynı zamanda ve her malzeme, çıkarıldığı coğrafyadan üretim sürecine, kullanım ömründen yeniden değerlendirilme potansiyeline kadar uzanan çok katmanlı bir anlatı taşır. Bu anlatı, mimarın kararlarını yalnızca estetik ya da performans ölçütleriyle değil; etik, ekolojik ve toplumsal sorumluluk bilinciyle de şekillendirmesini gerektirir.

Bu nedenle malzeme seçimi, yalnızca bugünün ihtiyaçlarına yanıt veren değil, henüz tanımlanmamış gelecek senaryolarına karşı da sorumluluk üstlenen bir karar hâline gelir.

Bu bağlamda malzeme seçimi, yalnızca “en uygun” olanı bulmakla sınırlı kalmayarak; “en az zararlı” ya da “en hızlı” olanı tercih etmenin de ötesine geçer. Dolayısıyla sorumlu mimarlık anlayışı,

malzemeyi tüketilip geride bırakılan bir kaynaktan öte; bakım gerektiren, zamanla değişen ve dönüşebilen bir eşlikçi olarak ele alır. Dayanıklılık, onarılabirlik, uyarlanabilirlik ve uzun ömür bu yaklaşımın temel ölçütleri hâline gelir. Böylece yapı, yalnızca bugünün ihtiyaçlarını karşılayan bir nesne olmaktan çıkar; gelecekte farklı kullanımlara ve anlamlara açık bir mekâna dönüşür.

Bu yaklaşım, malzeme üreticilerinin rolünü de dönüştürür. Üreticiler artık yalnızca teknik performans sunan tedarikçiler değil; yapı çevrenin çevresel, kültürel ve etik sonuçlarını mimarla birlikte taşıyan ortak sorumlulardır. Hammaddenin kaynağından üretim enerjisine, ürün performansından geri dönüşüm süreçlerine kadar uzanan yaşam döngüsü, daha şeffaf ve izlenebilir bir üretim kültürünü zorunlu kılar.

Örneğin cam üretimi, yüksek enerji ge-

SEÇİLEN HER MALZEME YALNIZCA BİR YAPI ELEMANI DEĞİL; ZAMANLA, EMEKLE VE KAYNAKLARLA KURULAN BİR İLİŞKİNİN TAŞIYICISIDIR.

reksinimi nedeniyle çevresel sorumluluk tartışmalarının merkezinde yer alırken; uzun ömür ve geri dönüştürülebilirlik gibi nitelikleriyle bu sorumluluk anlayışına güçlü imkânlar sunar. Benzer biçimde çimento ve beton, karbon yoğunluğu nedeniyle eleştirilse de; dayanıklılıkları ve mevcut yapı stoğunun dönüştürülmesindeki rolleri üzerinden yeniden değerlendirilir. Seramik ve vitrifiye üretimi ise hem endüstriyel hem kültürel bir miras taşıırken; su kullanımı, yüzey teknolojileri ve uzun vadeli hijyen performansı gibi başlıklarda bu etik çerçeveye kesişir.

Ahşap, özellikle mühendislik ürünü taşıyıcı sistemler aracılığıyla, yenilenebilir kaynak kullanımı ve karbon depolama kapasitesi üzerinden bu tartışmaya farklı bir boyut kazandırır. Büyüme döngüsü ile yapının yaşam döngüsü arasında kurulan ilişki, malzemeyi yalnızca teknik bir çözüm değil; zamana yayılan bir emanet pratiğinin parçası hâline getirir. Çelik ise yüksek enerji gerektiren üretim süreçlerine rağmen, geri dönüştürülebilirliği ve sökülüp yeniden kullanılabilme potansiyeli sayesinde döngüsel ekonomi anlayışı içinde yeniden anlam kazanır. Taşıyıcı sistemden cephe elemanına kadar uzanan kullanım alanı, malzemenin tasarım kararlarıyla nasıl uzun vadeli bir değer zinciri oluşturabileceğini gösterir.

Benzer şekilde, sıkıştırılmış toprak, doğal taş ya da biyobazlı yalıtım malzemeleri gibi daha düşük işlenmiş ve yerel kaynaklara dayalı alternatifler; karbon azaltımının ötesinde kültürel ve coğrafi bir sorumluluk alanı açar.

Üretim mesafesi, yerel istihdam ve bölgesel bilgi birikimiyle kurdukları ilişki, mimarlığın yalnızca çevresel değil, toplumsal etkisini de görünür kılar.

Bu firmaların sorumluluğu yalnızca çevresel performansla sınırlı değildir. Üretim tesislerinin buldukları coğrafyalarla kurdukları ilişki, yerel istihdam, bilgi aktarımı ve tasarım kültürüyle kurulan bağlar da bu sorumluluğun ayrılmaz parçalarıdır.

Mimarlıkla sanayi arasındaki ilişki bu noktada bir tedarik zincirinden çok, ortak bir etik zemine dönüşür.

Sorumluluk anlayışı, malzeme üreticileri için bir "uyum" meselesinden ziyade, açık bir pozisyon alma çağrısıdır. Nasıl üretildiği kadar, neden ve neyi taşıdığı da sorulan bir üretim pratiği; yalnızca mimarların değil, üreticilerin de gelecekteki rolünü yeniden tanımlar.

Bu yaklaşım, mimarlıkta yenilik kavramı-

nı da yeniden düşünmeyi gerektirir. Yenilik her zaman daha karmaşık teknolojiler ya da daha yüksek performans değerleri anlamına gelmez. Bazen yerel malzemenin yeniden yorumlanması, bazen daha az işlenmiş bir yüzey, bazen de zamanla yaşlanmasına izin verilen bir yapı elemanı, bu etik çerçevede daha anlamlı bir yenilik olarak öne çıkar. Malzemenin patına oluşturması, iz bırakması ve yaşlanma biçimi, yapının zamanla kurduğu ilişkinin görünür bir parçası haline gelir.

Bu çerçevede malzeme, sorumlu mimarlık anlayışında yalnızca bir araç değil; mimarın çevreyle, toplumla ve zamanla kurduğu ilişkinin en açık ifadesidir. Seçilen her malzeme yalnızca bugünün tasarım kararlarını değil, yarının bakım biçimlerini, onarım ihtimallerini ve kullanım senaryolarını da belirler.

Sonuç olarak, mimarlık bir üretim pratiğinden çok bir taşıma sorumluluğuna dönüşüyorsa, biz kullandığımız malzemelerle geleceğe tam olarak neyi taşıyoruz?

SORUMLULUĞUN GÖRÜNÜR HALİ MİMAR GÖRÜŞLERİ

BU BÖLÜMDE, YAZININ BAŞINDA KURDUĞUMUZ ÇERÇEVENİN MİMARLIK PRATİĞİNDE NASIL KARŞILIK BULDUĞUNU GÖRMEK ÜZERE DÖRT MİMARIMIZA AŞAĞIDAKİ İKİ SORU YÖNELTTİK.

SORUMLULUK KAVRAMININ TASARIM SÜREÇLERİNDE HANGİ AŞAMALARDA GÖRÜNÜR HALE GELDİĞİNİ VE MALZEME SEÇİMİNİN TEKNİK BİR KARARIN ÖTESİNE GEÇİP GEÇMEDİĞİNİ ONLARIN DENEYİMLERİ ÜZERİNDEN PAYLAŞMAK İSTEDİK.

GELECEK İÇİN BUGÜNÜ İNŞA EDİYORUZ

Mapei, en önemli mimari ve altyapı çalışmalarına, konut projelerine ve tarihi binaların restorasyon çalışmalarına küresel düzeyde katkıda bulunmaktadır. Her gün, inovasyon adına, sürdürülebilir bir yapı endüstrisi için tutkuyla çalışmaya kararlıyız.

**MAPEI İLE
HER ŞEY TAMAM**

Daha fazla bilgi için mapei.com.tr

SELÇUK AVCI Kurucu, AVCI ARCHITECTS

“Selçuk Avcı, mimarlık, kentsel tasarım ve araştırma alanlarında çalışan Avcı Architects’in kurucusudur.”

Farklı coğrafyalarda konut, karma kullanım ve kentsel ölçekli projeler üzerine çalışan Avcı, ofisinin tasarım yaklaşımını bağlam, yaşam kalitesi ve sürdürülebilirlik odağında geliştirmektedir.”

Mimarlıkta “sorumluluk” kavramı sizin için ne ifade ediyor? Kendi pratiğinizde bu sorumluluk en çok hangi aşamalarda, hangi ölçeklerde görünür hâle geliyor?

Derslerimi hep bu sorumluluk notuyla bitiririm. Tam olarak söylersem, son slaytımda şöyle yazar:

“Mimarlar ve tasarımcılar olarak bu gelecek senaryosunda üzerimize düşen rolü anlamalıyız:

Başkalarının düşüncelerini ve davranışlarını etkileme şansına sahip bir noktada duruyoruz. Çünkü çoğunlukla karar süreçlerinin en başında yer alıyoruz. Bize emanet edilen bu eşsiz rol, insanla doğa arasındaki ilişkinin geleceğini belirleme üzerine kurulu bir rol. Bu muazzam ve son derece ciddiye alınması gereken bir sorumluluk.”

Bu genellikle sürdürülebilirlik pratiği üzerine verdiğim bir dersin sonunda gelir; sürdürülebilir tasarım için neler yapabileceğimizi anlatır, kendi işlerimizden örnekler verir. Ama mimarın rolü açısından sorumluluk fikri, yalnızca sürdürülebilirlikten çok daha derin ve çok daha geniş.

Evet, sürdürülebilir eylem arayışında kilit oyuncularız, ama tek oyuncu biz değiliz. Mühendisler, danışmanlar, uzmanlar da sorumlu bir tasarım felsefesini benimsemek konusunda benzer bir yükümlülük taşırlar. Ama mimar, diğerlerinden daha keskin bir noktada durmalı. Bunu söylerken Türkiye’de ve daha pek çok ülkede bu sorumluluğun tam ağırlığının her zaman anlaşılmadığını ya da gereği gibi uygulanmadığını da biliyorum. Burada eğitimim ve meslek hayatımın ilk yıllarında İngiltere’de içselleştirdiğim bir anlayıştan yola çıkıyorum. Orada mimarın sorumluluğu kapsamlı ve tartışılmaz bir şey olarak anlaşılır. Sözleşmeye dayalıdır, kültürel-dir, mimarların eğitimine yerleşiktir ve bir projeyi nasıl yönettiğinizden kamuya karşı yükümlülüğünüzü nasıl düşündüğünüze kadar her şeyi biçimlendirir.

Bu sorumluluk, yapılı çevrenin üretimindeki her sonuca uzanır. Doğal olarak işverenle başlar. Ama onun çok ötesine geçer: çizdiğimiz şeyi inşa edecek yapı ekibinin güvenliğine; tasarımın kullanıcıların ihtiyaçlarını çözmekteki netliğine ve titizliğine; yakın komşularla ilişkiye, daha

geniş topluma. Ve nihayetinde, zamana dayanacak bir tasarım üretmek suretiyle tüm insanlığa karşı bir sorumluluk.

“Zamana dayanmak” derken bunu her anlamıyla kastediyorum: binanın teknik dayanıklılığı, kullanılabilirliği ve işlevsel performansı, ergonomik kalitesi ve en önemlisi güzelliği. Güzelliği en sona koyuyorum, en az önemli olduğu için değil, en yüksek hedef olduğu için. Güvenli ve işlevsel ama çirkin bir bina, kamusal alana karşı en derin yükümlülüğünde başarısız olmuş demektir.

Pratikte bu tür bir zihniyet her an aktif olmalı. İlk eskizden şantiyedeki son detaya kadar. Sorumluluğun “kapatılabileceği” bir an yoktur, olmamalıdır. Her aşamada ve her ölçekte görünür olması gerek.

Sorumlu mimarlıkta malzeme seçimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Malzeme tercihleriniz sizce yalnızca teknik bir karar mı, yoksa mimarın etik duruşunu da yansıtan bir tercih mi?

Bence Türkiye’de malzeme seçim süreciyle ilgili yaygın bir yanlış anlama var. İnsanlar mimarın önce bir şey tasarladığını, sonra malzeme seçtiğini varsayıyor; sanki daha sonra gelen ayrı bir aşamaymış gibi. Oysa gerçek bir mimar için malzeme tasarımdan asla ayrılmaz. En başından itibaren tek bir şeydir.

Bunu en geniş anlamıyla söylüyorum. Bir peyzaja, bir sokak dokusuna, mevcut bir kentsel dokuya yanıt verirken, bağlamın içinde malzemenin ne olması gerektiğine dair o kadar çok ipucu görmüldür ki. Çoğu zaman ilk ilhamı yerin kendisi verir. Tabii ki malzemeye dair o ilk sezgi, tasarım geliştirme aşamasında sürecin içine başka taraflar girdikçe her zaman ayakta kalmaz. Ama mesele şu ki malzeme üzerine düşünme, tasarımın ilk anında başlar; sonradan gelen idari bir adımda değil.

Soruyu etiğe doğru genişletirsek, evet, en başından uygulanması gereken temel kriterler vardır ve bu doğrudan birinci sorudaki sorumluluk meselesine bağlanır. Bunların en acil olanı karbondur: malzemenin üretiminde, inşaat sırasında ve belki de en kritik olarak binanın işletim ömrü boyunca salınan karbon miktarı. “En kritik” diyorum, çünkü bir binanın ömrü yüzlerce yıla uzanabilir. Bunu şehirlerimizin tarihi dokusunda her yerde görüyoruz; yüzlerce yıllık, hâlâ kullanımda olan binalar. Bir binanın uzun vadeli karbon ayak izi, inşaatının karbon maliyetini çok aşar.

Ama malzeme seçimindeki etik karbonun ötesine geçer. Tasarladığımız şey neredeyse her zaman bir topluluk içinde, bir bağlamda geliştirilir. İşverene karşı açık sorumluluğumuzun ötesinde, en büyük sorumluluğu içinde bulunduğumuz topluma karşı taşıyoruz. Ve bu topluluğun sınırı mahallede, şehirde, hatta ülkede bitmez. Sonuç olarak tüm gezen bir topluluktur. Gezenimizi sekiz milyar insanın galaksinde birlikte, aynı gemide yol aldığı bir “dünya gemisi” olarak düşünürsek, tüm insanlığa karşı bir sorumluluk taşıyoruz. Önemli olan sadece zarar vermemek değil, aktif olarak gezen için iyi şeyler yapmak.

Dolayısıyla bir mimar etik fikrinden kaçamaz. Kişisel bir etik anlayışı geliştirmek ve bunu tutarlı biçimde uygulamak zorundadır. Bunu tek başına, yalnızca kendi inisiyatifiyle sürdürmenin çoğu zaman zor olduğunu kabul etmek lazım. Bu yüzden meslek kuruluşlarımızın, mimarlar odasının, derneklerin oynayacağı çok önemli bir rol var. Bu etik çerçeveyi geliştirmeli, kodlamalı ve üyelerine uygulamalı ki meslek içinde hem yön hem de hesap verebilirlik olsun. Çünkü sonuç olarak itibarlarımız birbirine bağlıdır. Herhangi birimizin davranışı, hepimize yansır.

**MEHPARE
EVRENOL**
Kurucu Ortak,
Evrenol
Architects

"Mehpare Evrenol, mimarlık, kentsel tasarım ve iç mimarlık alanlarında çalışan Evrenol Architects'in kurucu ortağıdır.

Günümüzde, kentsel ölçekli projelerden mimari ve iç mimari çalışmalara uzanan geniş bir yelpazede üretim yapan ofisin yönetimini sürdürmektedir."

Mimarlıkta “sorumluluk” kavramı sizin için ne ifade ediyor? Kendi pratiğinizde bu sorumluluk en çok hangi aşamalarda, hangi ölçeklerde görünür hâle geliyor?

Mimarlıkta sorumluluk, yalnızca bir yapı üretmekten öte; kente, kullanıcıya ve zamana karşı bir tavır almak anlamına geliyor. Bir projenin bulunduğu bağlamla kurduğu ilişkiyi, kamusal etkisini, kullanıcı deneyimini ve uzun vadede sürdürülebilirliğini bu sorumluluğun temel başlıkları olarak görüyorum.

Tasarlanan her yapının kent dokusuna eklenen kalıcı bir katman olduğu bilincinde olmak ise karar süreçlerindeki sorumluluk duygusunu güçlendiriyor. Kendi pratiğimizde bu sorumluluk en çok erken tasarım aşamasında ve kütleli kararlar alınırken görünür hale geliyor. Yapının konumu, ölçeği, çevreyle kurduğu ilişki ve kamusal alana katkısı, yalnızca estetik değil etik bir karar alanı.

Aynı şekilde iç mekân ölçeğinde de kullanıcı konforu, ışık, malzeme ve mekânsal süreklilik üzerinden bu sorumluluk devam ediyor. Yani hem kentsel ölçekte hem detay ölçeğinde, tasarımın her aşamasında sorumluluk kavramı aktif bir rol üstleniyor.

Sorumlu mimarlıkta malzeme seçimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Malzeme tercihleriniz sizce yalnızca teknik bir karar mı, yoksa mimarın etik duruşunu da yansıtan bir tercih mi?

Sorumlu mimarlıkta malzeme seçimi, yalnızca teknik bir performans meselesi değil; mimarın duruşunu ve projeye yaklaşımını yansıtan önemli bir karar alanı. Malzemenin ömrü, çevresel etkisi, bakım gereksinimi ve kullanıcı deneyimine katkısı birlikte değerlendirilmek zorunda.

Bu nedenle malzeme tercihi, estetik ve teknik kriterlerin ötesinde, projenin değerleriyle kurduğu ilişkiyi de ifade eder. Dayanıklı, sürdürülebilir ve zamana karşı direnen malzemeler kullanmak; yapının uzun vadede değerini korumasını sağlamak ve çevresel etkisini azaltmak anlamına geliyor.

Bu açıdan bakıldığında malzeme seçimi, mimarın etik yaklaşımını ve sorumluluk bilincini doğrudan yansıtan bir tasarım kararıdır.

KAAN ÖNCÜOĞLU

Ortak, Öncüoğlu
Architects / LTAA
Başkanı

“Kaan Öncüoğlu, mimarlık, kentsel tasarım ve stratejik planlama alanlarında çalışan KODS’un kurucusu ve London Turkish Architects Association (LTAA) başkanıdır.

Farklı ölçeklerde ve coğrafyalarda projeler geliştiren Öncüoğlu, kullanıcı deneyimi, veri odaklı tasarım ve sürdürülebilirlik ekseninde çalışan bir yaklaşım benimsemektedir.”

Mimarlıkta “sorumluluk” kavramı sizin için ne ifade ediyor? Kendi pratiğinizde bu sorumluluk en çok hangi aşamalarda, hangi ölçeklerde görünür hâle geliyor?

Mimarlık geçmişte daha çok teknik gereksinimlerin karşılanması ve yapısal sorumlulukların yerine getirilmesi çerçevesinde ele alınırken, günümüzde odağını giderek daha fazla kullanıcı ve çevre odaklı bir yaklaşım üzerine kurmakta. Bu dönüşüm, tasarım felsefesi ve prensiplerinin kullanıcı merkezli bir anlayışla yeniden ele alınmasını gerektiriyor. Sağlık, mutluluk ve verimlilik gibi kullanıcı deneyimini doğrudan etkileyen kriterlerin karşılanabilmesi için çevresel faktörlerin dikkatle değerlendirilmesi ve stratejik, sürdürülebilir kararların tasarım ve uygulama süreçlerine entegre edilmesi büyük önem taşıyor.

Projelerimizde programlar arası ulaşım süreleri, kullanıcıların mekânlarda geçirdiği süreler ve metrekare başına verimlilik gibi parametreler; özellikle verinin yönlendirici olduğu bu dönemde, kullanıcı deneyimini ölçen önemli başlıca başarı metrikleri haline geldi. Beraberinde, kamusal ve yarı kamusal alanların kullanım yoğunluğu, farklı fonksiyonlar arasındaki etkileşim ve sinerji, gün ışığına erişim oranı, görsel ve fiziksel bağlantıların sürekliliği, açık alanların erişilebilirliği ve aktif kullanım potansiyeli gibi kriterler de proje ölçeği arttıkça hesaba kattığımız tasarım kararlarımızı yönlendiren önemli göstergeler arasında.

Biz de özellikle büyük ölçekli projelerimizde bu yaklaşımı tasarım sürecinin en erken aşamalarından itibaren ele al-

yoruz. Gün ışığının yapıya etkin şekilde dahil edilmesi, ferah ve akıcı sirkülasyon alanlarının oluşturulması ve fonksiyonların çevresel ve kentsel bağlamla ilişkili biçimde konumlandırılması gibi kriterleri, konsept aşamasında mimari kurgunun temel girdileri olarak değerlendiriyoruz. Bu yaklaşım, nitelikli mekânsal deneyimler üretmenin yanı sıra yapıların kendi topluluk yapısını kurgulamasına uygun zemin hazırlayan, uzun vadede sürdürülebilir, esnek ve değişen ihtiyaçlara uyum sağlayabilecek bir altyapıya sahip olmasını hedefliyor.

Sorumlu mimarlıkta malzeme seçimini nasıl değerlendiriyorsunuz? Malzeme tercihleriniz sizce yalnızca teknik bir karar mı, yoksa mimarın etik duruşunu da yansıtan bir tercih mi?

Spesifikasyon, özellikle teknik sorumluluk açısından, bir projenin hayata geçirildikten sonraki sağlıklı ömrünü ve uzun vadeli performansını belirleyen en temel unsurlardan biri. Malzeme ve ürün seçimleri ise hem mimari vizyonun fiziksel gerçekliğe dönüşmesindeki en belirleyici araçlardan biri, hem de mimarın tasarım kararlarının kullanıcı veya ziyaretçi ile doğrudan temas eden en görünür çıktısı.

Bu nedenle üreticilerin rolü de giderek yalnızca bir ürün veya hizmet sağlayıcı olmaktan çıkarak, tasarım sürecinin aktif bir parçası olan çözüm ortaklığına evrilmekte. Mimaride, tasarım hedeflerine, performans kriterlerine ve proje özelindeki ihtiyaçlara karşılık veren uygulanabilir ve sürdürülebilir tercihler her zaman öncelikli olmalıdır.

YENİDEN İNŞA ETMEDEN GÜÇLENDİRMEK: RETROFITTING

Müze Gazhane

**Mevcut Yapı Stoğunu Dönüştürmenin Çevresel,
Yapısal Ve Kültürel Boyutlarına Odaklanan Bu Yazı, Retrofitting'i
Mimarlıkta Yeni Bir Sorumluluk Refleksi Olarak Ele Alıyor.**

Mevcut yapı stoğuna nasıl baktığımız, bugün mimarlığın nasıl bir gelecek tasavvuru geliştirdiğini de belirliyor. İklim krizi, artan enerji maliyetleri ve giderek sıkılaştıran performans standartları karşısında, yıkıp yeniden yapmak artık tek seçenek olarak görülüyor. Türkiye, Birleşik Krallık ve Avrupa genelinde, var olanı dönüştürmek, güçlendirmek ve uyarlamak giderek daha stratejik bir yaklaşım haline geliyor.

Retrofitting olarak adlandırılan bu süreç, yalnızca teknik bir iyileştirme yöntemi değil; mimarlığın sorumluluk alanını yeniden tanımlayan bir müdahale biçimi. Mevcut yapıları çağdaş güvenlik, enerji ve performans beklentilerine uyarlarken, aynı zamanda gömülü malzeme değerini ve kentsel hafızayı koruma imkânı sunuyor.

HER ZAMAN YENİDEN BAŞLAMAK ZORUNDA DEĞİLİZ. BAZEN EN SORUMLU ADIM, ZATEN VAR OLANI GÜÇLENDİRMEKTİR.

Bugün soru artık şu: Yeni olanı üretmek mi daha ilerici, yoksa var olanı daha iyi hale getirmek mi?

Avrupa genelinde ayakta olan pek çok yapı, günümüz performans standartlarından farklı düzenleyici çerçeveler altında tasarlanmıştır. Ancak Türkiye gibi deprem riski yüksek bölgelerde yapısal dayanıklılık kritik önem taşırken, Birleşik Krallık'ta yaşanan yapı stoğu, rüzgâr yükleri ve değişen kullanım senaryoları da benzer şekilde yeniden değerlendirme gerektirmektedir.

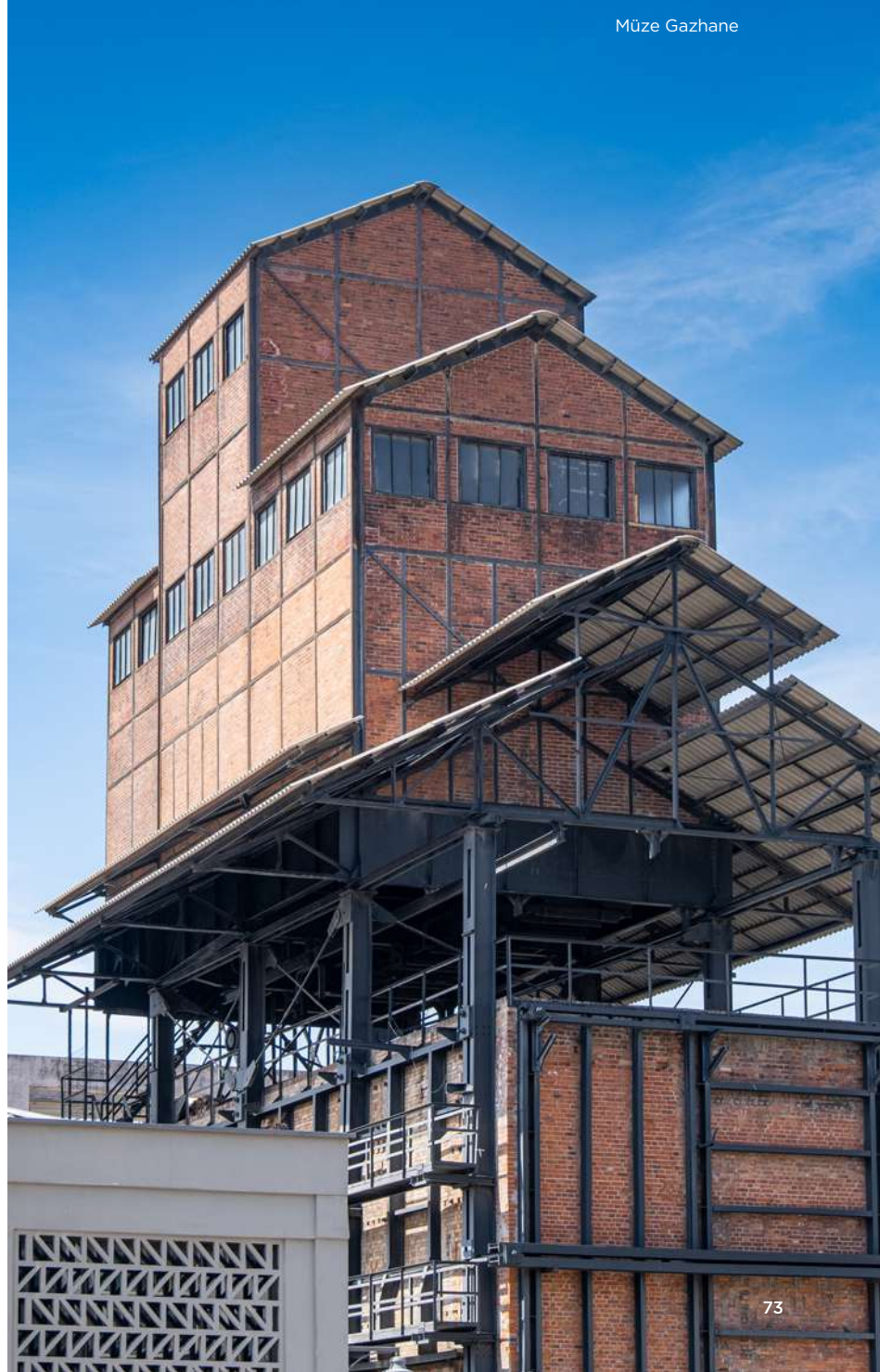
Dolayısıyla retrofitting stratejileri, çelik güçlendirme, püskürtme beton (shotcrete) ve yüksek performanslı tamir harçları gibi beton temelli uygulamalar ile giderek daha fazla kullanılan karbon fiber gibi gelişmiş kompozit malzemeleri içermektedir. Bu müdahaleler, yapıya ek ağırlık getirmeden taşıyıcı kapasiteyi ve yapısal performansı artırabilir.

Bu stratejilerin amacı mimari kimliği silmek değil; onu güçlendirmektir. Sessiz ama uzun vadeli bir müdahale.

Avrupa genelinde net-sıfır hedefleri ve enerji performansı çerçeveleri, mevcut yapı stoğunun iyileştirilmesini zorunlu hale getirmektedir. Birleşik Krallık'ta retrofit-first yaklaşımları planlama ve uygulama süreçlerinde giderek daha görünür olurken, Türkiye'de de enerji verimliliği ve dayanıklılık ekseni dönüşüm ihtiyacı güç kazanıyor.

Isı yalıtımı uygulamaları, geliştirilmiş havalandırma sistemleri ve modern HVAC teknolojileri, doğru tasarım ve uygulama ile enerji tüketimini azaltırken iç mekân konforunu artırabilir. Aynı şekilde akıllı bina

Müze Gazhane

Santral İstanbul

RETROFITTING, YIKMADAN İLERLEMENİN MÜMKÜN OLDUĞUNU HATIRLATAN BİR MİMARİ SORUMLULUK PRATIĞİDİR.

yönetim sistemleri ve duyarlı aydınlatma çözümleri de operasyonel verimliliği optimize edebilir. Bu noktada retrofitting bağlamında verimlilik, teknolojik gösterişten ziyade ölçülü performans anlamına gelir. Amaç, yapının mevcut malzeme yatırımına saygı göstererek daha iyi çalışmasını sağlamaktır.

Retrofitting müdahaleleri çoğu zaman yapı kabuğundan başlar. Çünkü bir binanın enerji performansı, iç mekân konforu ve uzun vadeli dayanıklılığı büyük ölçüde cephe sistemlerine bağlıdır.

Isı yalıtımı çözümleri, hava sızdırmazlık iyileştirmeleri ve güncellenmiş cephe sistemleri enerji kayıplarını azaltmada kritik rol oynar. Cam teknolojilerindeki gelişmeler de bu dönüşümün önemli bir parçasıdır. Low-E cam, çift ve üç camlı sistemler, vakum yalıtımlı cam gibi çözümler doğal ışık kalitesini korurken ısı transferini azaltabilir. Akıllı cam sistemleri ise güneş kazancını ve parlamayı dinamik olarak kontrol etme imkânı sunar.

Bu bağlamda cephe artık yalnızca estetik bir yüzey değil; yapının çevresel performansını belirleyen aktif bir katmandır.

Retrofitting'in en güçlü boyutlarından biri çevreseldir. Yaşam döngüsü analizleri, mevcut yapıların korunarak iyileştirilmesinin, tam yıkım ve yeniden inşaat süreçlerine kıyasla malzeme israfını ve gömülü karbonu azaltabileceğini göstermektedir.

Avrupa genelinde net-sıfır hedefleri yapıları çevreyi yeniden şekillendirirken, mevcut yapı stoğunun iyileştirilmesi iklim eyleminin merkezine yerleşiyor. Birleşik Krallık'ta bu yaklaşım daha sistematik politika araçlarıyla desteklenirken, Türkiye'de ise kentsel dönüşüm ve deprem güvenliği öncelikleriyle birlikte ele alınması gereken kritik bir alan olarak öne çıkıyor.

Bu yaklaşım, yerine koymak yerine yeniden kullanmak - uyarlamak ve ömrünü uzatmak üzerine kurulu döngüsel bir düşünce biçimini destekler.

Sonuç olarak retrofitting yalnızca bir inşaat tekniği değildir; ölçülülük, akılcı müdahale ve uzun vadeli düşünme pratiğidir.

Her zaman yeniden başlamak zorunda değiliz. Bazen en sorumlu adım, zaten var olanı güçlendirmektir. Ve belki de retrofitting'in asıl gücü, geçmişi silmeden mimarlığı geleceğe taşıyabilmesidir.

Bu yazı, retrofitting'i farklı ölçek, malzeme ve uygulama bağlamları üzerinden ele alacağımız bir dizi incelemenin ilk adımıdır. Önümüzdeki sayılarda, Avrupa'dan Birleşik Krallık'a ve Türkiye'ye uzanan örnekler ve yaklaşımlar üzerinden konuyu daha somut bir çerçevede değerlendirmeye devam edeceğiz.

PROJELERİ DAHA İYİYE TAŞIYAN YALITIM SİSTEMLERİ

Isı, su, ses ve yangın yalıtımında uçtan uca çözüm

SES
YALITIMI

ISI
YALITIMI

SU
YALITIMI

YANGIN
YALITIMI

KENTİN DOKUSU: ONARMAK, UYARLAMAK, GENİŞLETMEK

İKLİM KRİZİ ÇAĞINDA MİMARLIĞIN GELECEĞİ SIFIRDAN BAŞLAMAKTA DEĞİL; MEVCUT KENTİ ANLAMAKTA, ONARMAKTA VE YOĞUNLAŞTIRARAK DÖNÜŞTÜRMEKTE YATIYOR.

Bu metinde Bob Allies, mimarlık ve kent tasarımının sürdürülebilir ve dirençli şehirler üretmedeki rolünü yeniden ele alıyor. Modernizmin yapıları çevresinden koparan yaklaşımına karşı çıkarak, mevcut kentsel dokuyla yeniden ilişki kurmanın önemini vurguluyor. Süreklilik, yeniden kullanım ve yoğunluk kavramlarını merkeze alan bu yaklaşımda kent, artık çözülmesi gereken bir problem değil; anlaşılması, güçlendirilmesi ve geliştirilmesi gereken değerli bir kaynak olarak ele alınıyor.

BOB ALLIES
Partner, Allies
and Morrison
Mart 2026

Ofisimizin kuruluşundan bu yana, her projenin başlangıcında bulunduğu yeri en iyi şekilde anlamanın kritik olduğuna inanıyoruz — hem bugünkü haliyle hem de tarihsel süreç içinde nasıl evrildiğiyle. Mimarlar olarak yapılarımızın bağlama kurduğu ilişkiye odaklanıyor; kent tasarımcıları olarak ise yeni projelerin çevresiyle nasıl bütünleşeceğini önemsiyoruz.

Amacımız mevcut kentsel dokuyla çatışmak değil, onunla birlikte çalışmak. Her proje, bu dokuyu onarmak ve güçlendirmek için bir fırsat sunuyor. Çünkü biz kentin dışında değil, onun içinde ve bir parçası olarak üretmek istiyoruz.

20. yüzyılın ortalarında etkili olan modernist yaklaşımın en tartışmalı miraslarından biri, kentsel dokudan kopma eğilimiydi. Mimarlar yapının kendi iç işleyişine odaklandıkça, binalar giderek çevresinden bağımsız, izole nesnelere ele alınmaya başlandı. Yapı çizgileri ve komşuluk ilişkileri gibi kent formunu şekillendiren temel ilkeler ise giderek göz ardı edildi. Bu yaklaşım, bazı çevrelerde hâlâ varlığını sürdürüyor.

Bizim yaklaşımımız ise her zaman farklıydı ve hâlâ öyle: kentten kopuk değil, onun bir parçası olmak.

İklim kriziyle karşı karşıya olduğumuz bugünlerde bu yaklaşım çok daha anlamlı hale geliyor. Artık hepimiz mevcut yapıların içerdiği gömülü karbonu korumanın öneminin farkındayız ve birkaç yıl öncesine kadar yaygın olan yıkıp yeniden yapma yaklaşımı yerine, yapıların korunması ve yeniden kullanılması gerektiğini kabul ediyoruz.

Ancak sorumluluğumuz yalnızca tekil yapılarla sınırlı değil. Mimarlar ve kent

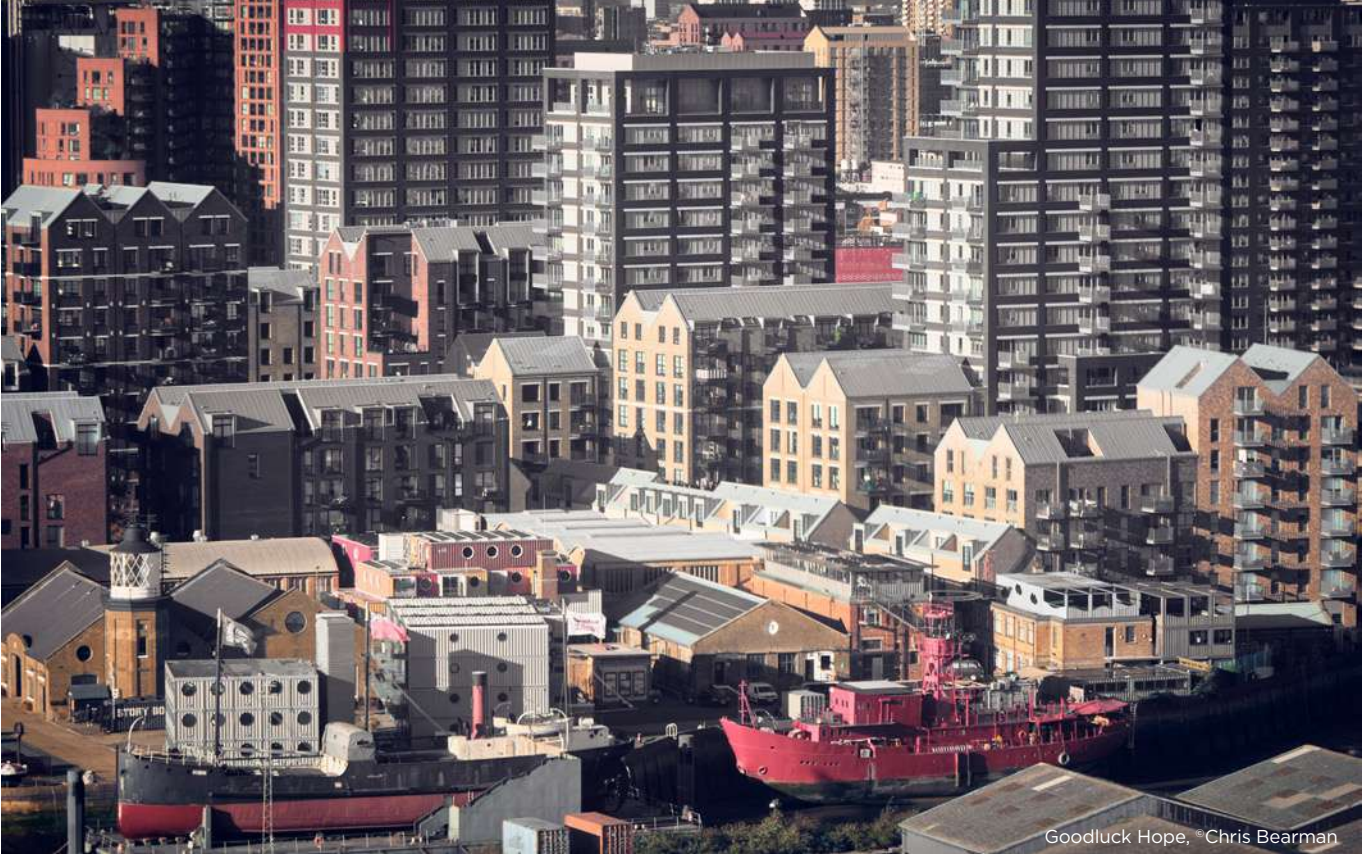
tasarımcıları olarak, bu yapıların parçası olduğu kentsel dokuyu da korumak ve yeniden canlandırmak zorundayız. Tüm altyapısıyla birlikte bu doku, elimizdeki en değerli kaynaklardan biridir ve bu şekilde ele alınmalıdır.

Mevcut bir kentte çalışmak, yeni bir müdahalede bulunmadan önce var olanı anlamayı ve değerlendirmeyi gerektirir. Yapılar, peyzaj, topografya ve ulaşım sistemleri gibi fiziksel unsurların yanı sıra; o yerde yaşayan ve çalışan insanlar, yani mevcut topluluk da bu mirasın önemli bir parçasıdır.

AMACIMIZ MEVCUT
KENTSEL DOKUYLA
ÇATIŞMAK DEĞİL,
ONUNLA BİRLİKTE
ÇALIŞMAK.

Goodluck Hope, ©Simon Menges

**SORUMLULUĞUMUZ
YALNIZCA TEKİL
YAPILARLA SINIRLI
DEĞİL. MİMARLAR VE
KENT TASARIMCILARI
OLARAK, BU YAPILARIN
PARÇASI OLDUĞU
KENTSEL DOKUYU DA
KORUMAK VE YENİDEN
CANLANDIRMAK
ZORUNDAYIZ.**

Sürdürülebilirliğin tanımı çoğu zaman karmaşık olabilir. Ancak en yalın haliyle sürdürülebilirlik, sahip olduklarını en iyi şekilde değerlendirmek ve ihtiyaçlarını azaltmaktır.

Yapıların ve suyun geri dönüştürülmesi; çatıların enerji üretimi ya da biyolojik çeşitlilik için kullanılması; ortak ulaşım ve kamusal alanların paylaşılması; yoğunluğun artırılması ve toplu taşıma odaklı planlama — tüm bu stratejiler bu yaklaşımın bir sonucudur. Aynı yaklaşımı kentlerin dokusuna da uygulamak ve onu kalıcı bir kaynak olarak görmek zorundayız.

Kentlerin en dikkat çekici özelliklerinden biri, aslında kolektif bir üretim olmalarıdır. Bireyler, topluluklar, politikacılar,

planlamacılar ve mühendisler birlikte — bazen planlı, çoğu zaman ise parçalı ve süreklilik içinde — günlük yaşamı mümkün kılan fiziksel ve sosyal altyapıyı oluştururlar. Bazı kent parçaları bütüncül planlara dayanıyor olsa da, büyük çoğunluğu karşılıklı etkileşimlerle, adım adım gelişir.

Kentler aynı zamanda sürekli değişim halindedir. Yeni ihtiyaçlara ve beklentilere yanıt vererek dönüşürler. Bu durum bir sorun ya da yük değil; aksine kentin canlılığının ve sağlığının bir göstergesidir.

Bu nedenle kentsel dokuyu korumak, onu değişimden izole etmek anlamına gelmez. Tam tersine, 21. yüzyıl tasarımcılarının temel meselesi; bu dokunun sürekliliğini nasıl sağlayacağımız ve aynı

SIFIRDAN
BAŞLAYAMAYIZ.
MEVCUT OLANLA
ÇALIŞMALI, ONU
DAHA ETKİN
VE ÖZELLİKLE
ARAZİ KULLANIMI
AÇISINDAN DAHA
VERİMLİ HALE
GETİRMELİYİZ.

Heritage House Museum and Guards Building. ©Gerry O'Leary

zamanda yeni yapı tipolojileriyle onu nasıl zenginleştireceğimize. Sıfırdan başlayamayız. Mevcut olanla çalışmalı, onu daha etkin ve özellikle arazi kullanımını açısından daha verimli hale getirmeliyiz.

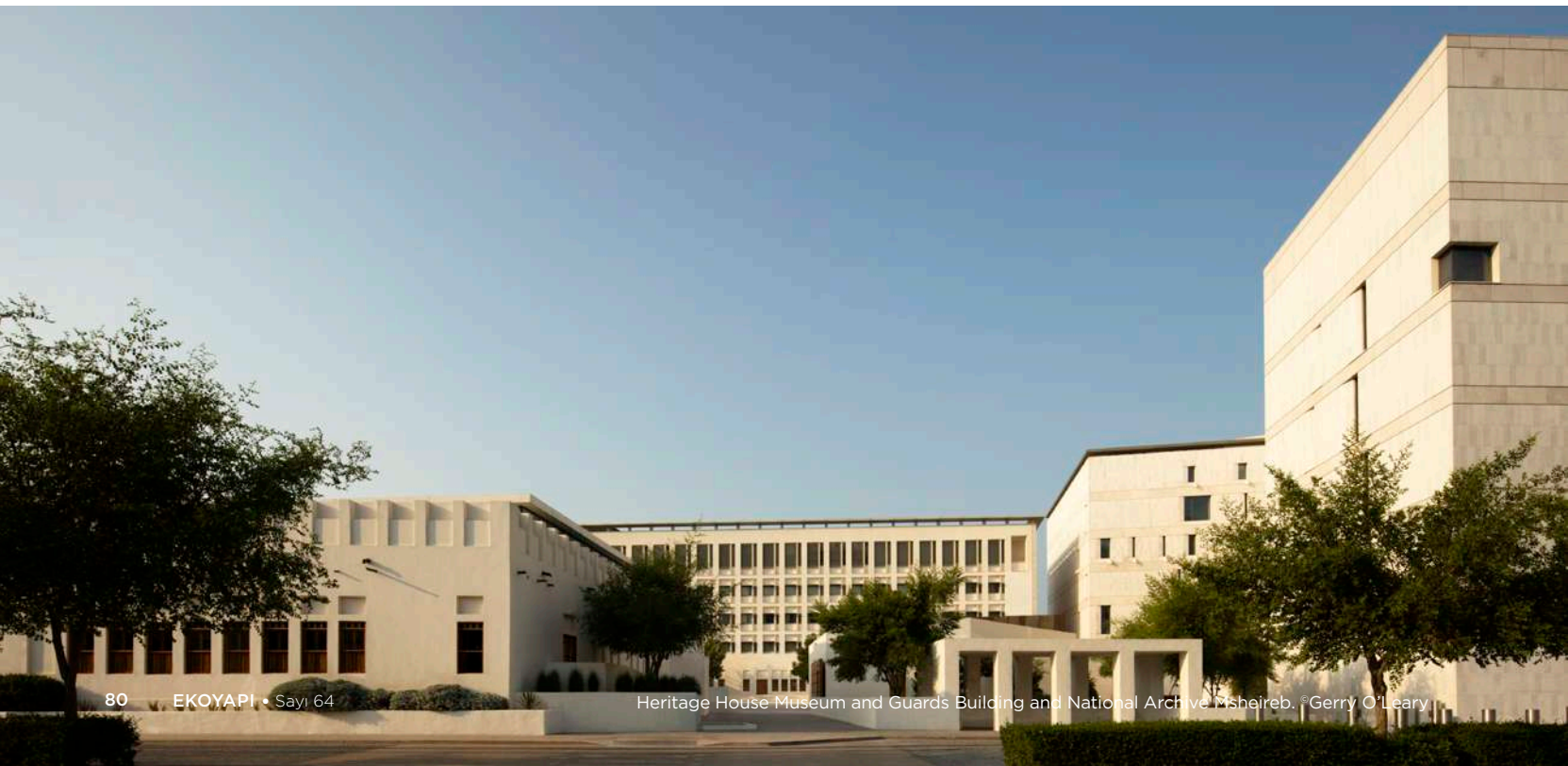
İklim krizi bağlamında artık açıkça görüyoruz ki, araziye de enerji, su ve malzemeler gibi verimli kullanmak zorundayız. Yoğunluk artık bir sorun değil, bir değer olarak görülmelidir. Daha yakın

yaşamak ve çalışmak; doğa için daha fazla alan bırakmamızı, ulaşım kaynaklı karbon emisyonlarını azaltmamızı ve enerji tüketimini düşürmemizi sağlar. Aynı zamanda sosyal donatılara erişimi kolaylaştırır, bu alanların sürdürülebilirliğini artırır ve yürünebilir kentler yaratır ki bu da sürdürülebilirliğin temel koşullarından biridir.

Aslında bugün karşı karşıya olduğumuz sorular yeni değil. Doğayla ilişkimizi

nasil geliştirebiliriz? Sağlık ve yaşam kalitesini nasıl artırabiliriz? Yapıları gün ışığına göre nasıl konumlandırmalıyız? Ulaşım sorununu nasıl çözebiliriz? Daha hızlı ve ekonomik nasıl inşa edebiliriz?

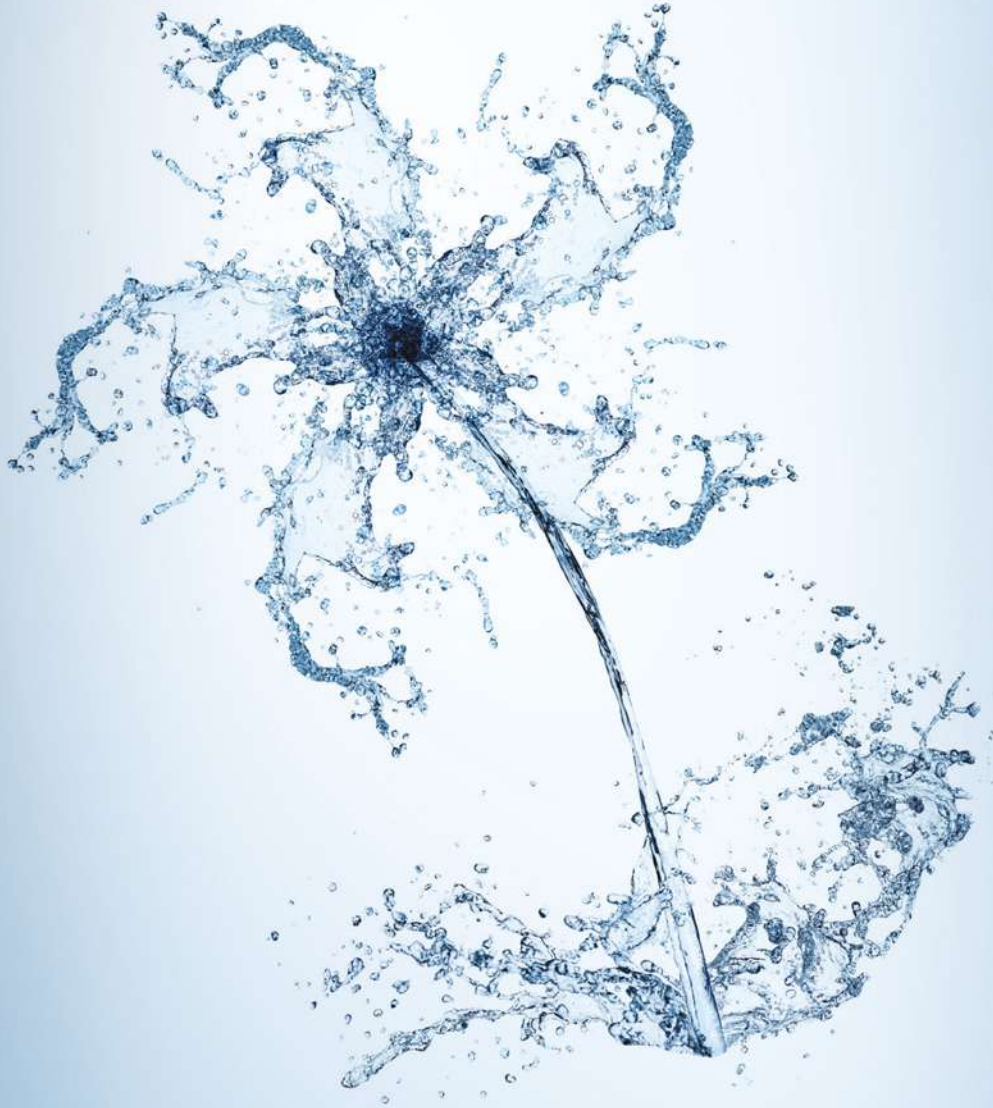
Modernist yaklaşım bu sorulara kenti reddederek yanıt vermişti. Bizim yanıtımız ise farklı olmalı: kenti geliştirmek, büyümesine ve dönüşmesine katkıda bulunmak ve onu bugünün koşullarına uyum sağlayacak şekilde desteklemek.

Sürdürülebilirliği

BİRLİKTE ŞEKİLLENDİRELİM

Suyun olduğu yerde hayat vardır. Biz de gücümüzü sudan alıyoruz, yenilenebilir enerji üretimimizle gelecek nesillere hayat veriyoruz.

EKİNCİLER İLE

GELECEĞİ GÜÇLENDİREN ÇELİK

TÜRKİYE'NİN İNŞAAT DEMİRİ EKONOMİSİNDE ÜRETİMDEN İHRACATA DEĞİŞEN DENGELER

Kentlerin taşıyıcı iskeletini oluşturan inşaat demiri, modern yapı üretiminin en kritik malzemelerinden biridir. Altyapı projelerinden konut üretimine kadar geniş bir kullanım alanına sahip olan bu malzeme, küresel yapı sektörünün temel girdileri arasında yer alır. Türkiye ise güçlü üretim kapasitesi, esnek üretim modeli ve Avrupa, Orta Doğu ve Afrika pazarlarına erişim sağlayan stratejik coğrafi konumu sayesinde küresel uzun çelik ticaretinde önemli bir aktör konumunda bulunuyor.

Ancak son yıllarda sektör yalnızca üretim hacmi üzerinden değil; hammadde tedariki, enerji maliyetleri, küresel ticaret politikaları ve karbon düzenlemeleri gibi yeni dinamikler üzerinden yeniden şekillenmeye başladı. Türkiye'nin inşaat demiri üretiminden ihracatına uzanan bu ekosistem, yalnızca ekonomik değil aynı zamanda stratejik bir sanayi dönüşümünü de ortaya koyuyor.

Çelik, modern ekonomilerin en kritik stratejik malzemelerinden biri olmaya devam ediyor. Özellikle inşaat demiri, kentleşme, altyapı yatırımları ve konut üretiminin temel girdisi olarak yapı sektörünün omurgasını oluşturuyor. Türkiye ise üretim kapasitesi, coğrafi konumu ve esnek üretim modeli sayesinde küresel uzun çelik ticaretinde önemli bir aktör konumunda bulunuyor. Ancak son yıllarda sektör; hammadde bağımlılığı, enerji maliyetleri, küresel ticaret politikaları ve karbon düzenlemeleri gibi yeni dinamiklerle karşı karşıya. Türkiye'nin inşaat demiri üretiminden ihracatına uzanan bu karmaşık ekosistem, yalnızca ekonomik değil aynı zamanda stratejik bir sektörün dönüşümünü de ortaya koyuyor.

Türkiye'nin çelik sektörü bu dönüşümün merkezinde yer alıyor. Güçlü üretim altyapısı, esnek üretim modeli ve geniş ihracat ağı sayesinde Türkiye uzun çelik ticaretinde bölgesel ölçekte önemli bir tedarikçi konumuna ulaşmış durumda. Bununla birlikte sektö-

KARBON DÜZENLEMELERİ, ENERJİ MALİYETLERİ VE HAMMADDE BAĞIMLILIĞI, SEKTÖRÜN REKABET DİNAMİKLERİNİ YENİDEN TANIMLIYOR.

rün rekabet gücü yalnızca üretim kapasitesiyle sınırlı değil. Hammadde tedarik zincirindeki kırılganlıklar, enerji maliyetleri, küresel ticaret politikalarındaki değişimler ve karbon düzenlemeleri gibi yeni parametreler, üretimden ihracata uzanan dengeleri yeniden şekillendiriyor. Bu nedenle Türkiye'nin inşaat demiri ekosistemini anlamak, yalnızca bir üretim sektörünü değil, aynı zamanda bölgesel ticaret ve sanayi politikalarının geleceğini de okumak anlamına geliyor.

Türkiye'nin İnşaat Demiri Üretim Gücü

Türkiye, uzun çelik üretiminde dünyanın önde gelen merkezlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Özellikle inşaat demiri üretiminde ulaşılan ölçek, Türkiye'yi küresel çelik ticaretinde önemli bir tedarikçi konumuna taşımaktadır. Türkiye Çelik Üreticileri Derneği verilerine göre ülkenin toplam ham çelik üretimi 2025 yılında yaklaşık yüzde 3,3 artarak 38,1 milyon ton seviyesine ulaşmıştır. Bu üre-

tim hacmi Türkiye'yi Avrupa'nın lideri ve dünyanın en büyük 7. çelik üreticisi olarak konumlandırmıştır.

Türkiye'de çelik üretiminin önemli bir bölümü uzun mamullerden oluşur ve bu grubun en büyük payını inşaat demiri oluşturur. Üretim altyapısında elektrik ark ocaklı tesislerin ağırlığı (%70) dikkat çekicidir. Bu yapı, sektörün esnek üretim kabiliyetini güçlendiren bir unsur olarak öne çıkar. Elektrik ark ocaklı üretim modeli, talep değişimlerine hızlı uyum sağlayabilme avantajı sunarak özellikle ihracat odaklı üretim yapan ülkeler için stratejik bir avantaj yaratır.

Türkiye genelinde faaliyet gösteren çok sayıda entegre ve yarı entegre tesis, sektörün üretim kapasitesini güçlü bir şekilde destekler. Uzun çelik üretimi yıllık 26 milyon tonun üzerine çıkmıştır. Bu üretim ölçeği, Türkiye'yi yalnızca iç talebi karşılayan bir üretici olmaktan çıkara-

rak küresel ticarete önemli bir tedarikçi konumuna taşımaktadır. Avrupa, Orta Doğu ve Afrika'ya yakınlık, Türkiye'nin lojistik avantajını güçlendirmekte ve ülkeyi stratejik bir tedarik üssü haline getirmektedir.

İç Pazarın Dinamiklerinde Kentsel Dönüşüm Ve Altyapı Talebinin Etkisi

Türkiye'de inşaat demiri talebinin en önemli belirleyicilerinden biri kentsel dönüşüm programlarıdır. Deprem riski ve yaşanan yapı stoku, Türkiye'de konut üretiminin ve yapı güvenliği politikalarının temel gündemlerinden biri haline gelmiştir. Türkiye genelinde 36 milyon bağımsız birim ve 31 milyon konut bulunmaktadır. Bu yapıların yaklaşık 6 milyonu riskli, yaklaşık 2 milyonu ise acil dönüşmesi gereken kategoride yer almaktadır.

2012 yılında yürürlüğe giren 6306 sayılı yasa kapsamında başlatılan kentsel dönüşüm programı, son on yılda Türkiye'de inşaat sektörünün en önemli dinamiklerinden biri haline gelmiştir. Bugüne kadar 2 milyon 333 bin bağımsız birim dönüşüme alınmış, bunların 2 milyon 84 bini tamamlanmış, yaklaşık 249 bin birimde çalışmalar devam etmektedir.

2023 Kahramanmaraş depremleri, dönüşüm sürecinin önemini daha da artırmıştır. Deprem bölgesinde yaklaşık 680

bin konut ve 170 bin ticari birim yeniden inşa edilmektedir. Bu süreç, kısa vadede inşaat demiri talebini ciddi şekilde artıran bir unsur olarak öne çıkmaktadır.

Uzun vadede ise 2035 yılına kadar 6,5 milyon konutun dönüştürülmesi hedeflenmektedir. Bu ölçek, talebin konjonktürel değil yapısal ve uzun vadeli olduğunu göstermektedir.

Küresel Pazarda Türkiye'nin Konumu

Türkiye, uzun çelik ve özellikle inşaat demiri ticaretinde dünyanın önde gelen ihracatçı ülkeleri arasında yer almaktadır. Türkiye'nin toplam çelik ürünleri ihracatı 2025 yılında 17,5 milyon ton seviyesinde gerçekleşmiştir. Uzun mamuller 8,1 milyon ton (%46) pay alırken, inşaat demiri 4,1 milyon ton ile uzun ürün ihracatının %50'sini tek başına oluşturmaktadır.

Başlıca ihracat pazarları Avrupa Birliği, Orta Doğu, Kuzey Afrika ve Batı Afrika olup, bu bölgelerdeki altyapı yatırımları talebi desteklemektedir. Türkiye'nin coğrafi yakınlığı, önemli bir lojistik rekabet avantajı sağlamaktadır.

Türkiye'nin ihracat gücünün temelinde elektrik ark ocaklı esnek üretim modeli bulunmaktadır. Bu model sayesinde üretim, talebe göre hızlı şekilde ayarlanabilmektedir. Türkiye, 38,1 milyon ton üretim ile dünyanın 7. büyük çelik üreticisidir.

TÜRKİYE, GÜÇLÜ ÜRETİM KAPASİTESİ VE ESNEK ÜRETİM MODELİYLE KÜRESEL UZUN ÇELİK TİCARETİNDE KRİTİK BİR TEDARİKÇİ KONUMUNU KORUYOR.

Ham Madde İhtiyacında Hurda Bağımlılığı

Türkiye çelik sektörü büyük ölçüde elektrik ark ocaklı üretime dayanmaktadır ve bu modelin ana girdisi hurda çeliktir. Yerli arzın yetersiz olması nedeniyle sektör ithalata bağımlıdır.

Türkiye, 2025 yılında 18,7 milyon ton hurda ithalatı ile dünyanın en büyük hurda ithalatçısı konumundadır. Tedarik ağırlıklı olarak ABD, AB ve Birleşik Krallık üzerinden sağlanmaktadır.

Hurda fiyatlarının küresel piyasalarda belirlenmesi ve yüksek volatilité göstermesi, maliyet yapısını doğrudan etkilemektedir. Bu durum, fiyatların hızlı değişmesine neden olmaktadır.

Karbon Düzenlemeleri Ve Yeşil Çelik

Küresel çelik sektöründe rekabet koşulları değişmektedir. Karbon emisyonlarının azaltılması ve sürdürülebilir üretim, sektörün en önemli gündemlerinden biri haline gelmiştir.

Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması (CBAM) bu dönüşümün en kritik aracıdır. 2023'te başlayan raporlama süreci, 2026'da mali yükümlülüklerle yürürlüğe girecektir.

Demir çelik sektörü Türkiye ihracatında yıllık yaklaşık 15 milyar dolar büyüklüğe sahiptir. Bu nedenle CBAM, Türk üreticileri doğrudan etkilemektedir.

Fiyat Dinamikleri Ve Enerji Maliyetleri

İnşaat demiri fiyatlarını belirleyen temel unsurlar hurda fiyatları, enerji maliyetleri ve küresel taleptir.

Hurda fiyatları 2020'de 250 - 300\$, 2022'de 600\$, 2025'te 360 - 370\$ seviyelerinde gerçekleşmiştir. Bu dalgalanmalar fiyatları doğrudan etkilemektedir.

Çelik sektörü, küresel sanayi enerji tüketiminin yaklaşık %8'ini oluşturmaktadır. Elektrik fiyatlarındaki artış, özellikle EAO üretiminde maliyetleri doğrudan artırmaktadır.

Bu nedenle üreticiler enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji yatırımlarına yönelmektedir. Enerji maliyetlerinin kontrolü, sektörün rekabet gücü için kritik önemdedir.

Ekincilerin Sürdürülebilirlik ve Kalite Odaklı Yaklaşımı

Çelik sektöründe rekabetin doğası değişmektedir. Günümüzde yalnızca üretim kapasitesi ve fiyat avantajı değil; sürdürülebilirlik, kalite, operasyonel verimlilik ve uluslararası standartlara uyum belirleyici unsurlar haline gelmiştir. Bu dönüşüm, üreticilerin yalnızca tonaj bazlı rekabetten çıkarak daha bütüncül bir üretim yaklaşımına yönelmesini zorunlu kılmaktadır. Çevresel performansın iyileştirilmesi, enerji verimliliğinin artırılması ve ürün kalitesinin sürekliliği, artık sektörün temel rekabet parametreleri arasında yer almaktadır.

Türkiye'nin köklü üreticilerinden Ekinciler Demir ve Çelik, bu dönüşümü erken

İNŞAAT DEMİRİ ARTIK YALNIZCA BİR YAPI MALZEMESİ DEĞİL; SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK, ENERJİ VERİMLİLİĞİ VE KÜRESEL TİCARET DENGELERİYLE ŞEKİLLENEN STRATEJİK BİR ENDÜSTRİ ALANI.

benimseyen ve üretim yaklaşımını kalite, verimlilik ve sürdürülebilirlik ekseninde yeniden şekillendiren şirketler arasında yer almaktadır. Şirket, 1,4 milyon ton kütük üretim kapasitesi ve 1,3 milyon ton inşaat demiri üretim kapasitesi ile Türkiye'nin önemli elektrik ark ocaklı üreticilerinden biri konumundadır. Modern çelikhane altyapısı, sürekli döküm hatları ve ileri seviye proses kontrol sistemleri sayesinde üretimde kimyasal kompozisyon sürekliliği, homojen iç yapı ve yüksek mekanik performans sağlanmaktadır.

Ekinciler'in rekabet gücünü öne çıkaran en önemli unsurlardan biri ise haddehane teknolojisidir. Şirketin sahip olduğu Monoblok hadde sistemi ve Thermex QST teknolojisi, üretimde hem kaliteyi hem de verimliliği aynı anda optimize etmektedir. Bu özel üretim yapısı sayesinde aynı tonajdan yaklaşık %5 daha fazla nervürlü inşaat demiri elde edilebilmekte, bu da hem maliyet avantajı hem de pazarda güçlü bir fiyat-performans dengesi yaratmaktadır. Bu avantaj, özellikle ihracat pazarlarında rekabet gücünü doğrudan artıran stratejik bir unsur olarak öne çıkmaktadır.

Üretim portföyü ağırlıklı olarak yüksek dayanımlı nervürlü inşaat demiri ve kütük ürünlerinden oluşan Ekinciler, farklı uluslararası standartlara uygun üretim kabiliyeti ile geniş bir coğrafyada faaliyet göstermektedir. Avrupa, Orta Doğu ve Afrika pazarlarına yönelik sertifikasyon süreçleri titizlikle yürütülmekte; ürünler, hedef pazarların teknik ve kalite gerekliliklerine uygun olarak üretilmektedir. Bu yapı, şirketin yalnızca üretici değil aynı zamanda uluslararası standartlara entegre bir çözüm ortağı olarak konumlanmasını sağlamaktadır.

Enerji verimliliği ve kaynak optimizasyonu, Ekinciler'in üretim stratejisinin temel

taşları arasında yer almaktadır. Elektrik ark ocaklı üretim modeli, entegre tesislere kıyasla daha düşük karbon ayak izi sunarken; proses optimizasyonu ve enerji yönetimi uygulamaları ile birim başına enerji tüketimi ve emisyon değerleri sürekli iyileştirilmektedir. Küresel ölçekte karbon düzenlemelerinin hız kazandığı bir dönemde bu yaklaşım, yalnızca çevresel bir sorumluluk değil, aynı zamanda rekabet avantajı sağlayan stratejik bir gereklilik haline gelmiştir.

Türkiye çelik sektörü, güçlü EAO altyapısı, esnek üretim modeli ve stratejik coğrafi konumu sayesinde küresel inşaat demiri ticaretinde önemli bir oyuncu olmayı sürdürmektedir. Bu çerçevede Ekinciler, Iskenderun Körfezi'ndeki stratejik konumu, liman entegrasyonu ve lojistik kabiliyeti sayesinde hızlı sevkiyat, düşük lojistik maliyeti ve geniş pazarlara erişim avantajı sunmaktadır.

Bununla birlikte sektör; hurda tedarikine bağımlılık, enerji maliyetleri ve küresel ticaret politikalarındaki değişimler gibi zorluklarla karşı karşıyadır. Özellikle karbon düzenlemeleri ve sürdürülebilir üretim standartları, önümüzdeki dönemde rekabetin kurallarını yeniden tanımlayacaktır. Bu yeni dönemde Ekinciler'in sahip olduğu yüksek verimli üretim altyapısı, %5 üretim avantajı sağlayan hadde teknolojisi ve uluslararası standartlara uyum kabiliyeti, şirketi rekabetin yeni ekseninde güçlü bir konuma taşımaktadır. Sonuç olarak, Türkiye çelik sektörünün geleceği; yalnızca kapasite artışıyla değil, teknoloji yatırımları, sürdürülebilir üretim modelleri ve kalite odaklı yaklaşım ile şekillenecektir. Ekinciler Demir ve Çelik, bu dönüşümün merkezinde yer alarak hem Türkiye'nin sanayi gücüne katkı sağlamaya hem de küresel pazarlarda rekabetçi konumunu güçlendirmeye devam etmektedir.

MALZEME SEÇİMİYLE YAPAYLIKTAN UZAK BİR PROJE: JULÀ

MEKÂN KURGUSUNDA BENİMSENEN MALZEME DÜRÜSTLÜĞÜ, YAPAYLIK HİSSİNDEN UZAK, ZAMANLA YAŞLANAN VE YAŞLANDIKÇA KARAKTER KAZANAN DOĞAL DOKULARIN KULLANIMIYLA SOMUTLAŞIYOR.

İÇ MİMAR ASİM YÜKSEL, ZEYNEP ENSERT YÜKSEL

Mimarlıkta malzeme seçimi, yalnızca estetik bir karar değil; mekânın nasıl hissedileceğini, nasıl yaşlanacağını ve kullanıcıyla nasıl bir ilişki kuracağını belirleyen temel bir eşiştir. Günümüzde giderek artan yapaylık ve yüzeysellik karşısında, doğal ve "nefes alan" malzemelere yönelim, yalnızca bir tasarım tercihi değil; aynı zamanda sağlıklı ve sürdürülebilir yaşam alanları üretmenin de bir yolu olarak öne çıkıyor.

Özellikle tuğla gibi zamana direnen, dokunsal ve geçirgen malzemeler; mekânın hem fiziksel hem de duyuşsal kalitesini dönüştürür. Nemi dengeleyen, hava sirkülasyonuna katkı sağlayan ve kullanıcıyla doğrudan temas kurabilen bu tür malzemeler, iç mekânı kapalı bir kabuk olmaktan çıkarak yaşayan bir organizmaya dönüştürür.

Julà, tam da bu yaklaşımın güncel bir yorumu olarak öne çıkıyor. Malzemenin doğallığını saklamayan, aksine görünür kılan bir mimari dil; yapaylıktan uzak, zamanla olgunlaşan ve kullanıcıyla birlikte evrilen bir mekânsal deneyim öneriyor.

TASARIMCILARIN KENDİ İŞLETMELERİNİ BU DENLİ SAHİPLENMESİ, MEKÂNA ALIŞILAGELMİŞİN DIŞINDA BİR “UZUN ÖMÜRLÜLÜK” VE SAMİMİYET KATIYOR.

Ankara Beytepe’de konumlanan Julà, bir restoran projesi olmanın ötesinde, Jul Happy Project’in tasarım felsefesini, mutfak kültürünü ve çalışma alanını aynı yapıda buluşturan hibrit bir mekân kurgusu sunuyor. 2021 yılında kurulan ofisin, “gündelik hayatın içindeki küçük ama değerli mutluluk anlarını mekânlar aracılığıyla görünür kılama” arzusu, Julà’da somut bir yaşam alanına dönüşüyor.

Projenin en karakteristik özelliklerinden biri, tasarım ofisinin restoranın hemen üst katında yer alması. Bu dikey birliktelik, mekânı sadece bir tasarım nesnesi olmaktan çıkarıp yaşayan bir organizmaya dönüştürüyor. Jul Happy Project için Julà, tasarımın sadece estetik bir kurgu değil; kurumsal kimlikten personel kıya-

fetine, menü içeriğinden mekânın duyu-sal atmosferine kadar uzanan bütüncül bir marka kimliği süreci olarak ele alınıyor. Tasarımcıların kendi işletmelerini bu denli sahiplenmesi, mekâna alışlagelmişin dışında bir “uzun ömürlülük” ve samimiyet katıyor.

Julà’nın mimari yaklaşımı, şık bir yeme-içme deneyimini gösterişten uzak bir rahatlıkla sunmak üzerine inşa edildi. Mekân kurgusunda benimsenen malzeme dürüstlüğü, yapaylık hissinden uzak, zamanla yaşlanan ve yaşlandıkça karakter kazanan doğal dokuların kullanımıyla somutlaşıyor. Bu yaklaşım, mekânın kullanıcı üzerinde bir ağırlık kurmasını engellerken; misafiri katı sınırlarla yönlendirmek yerine ışık ve doku oyunları ile

içine alan doğal bir akış ve hafiflik hissi yaratıyor. Projenin tektonik kimliğini belirleyen karakteristik tuğla kullanımı ve toprak tonlarının hâkim olduğu renk paleti ise yerel zanaat ile modern formları aynı potada eritiyor. Sonuçta ortaya çıkan; kendini dayatmayan, zamansız ve kullanıcıyla duygusal bağ kurabilen rafine bir atmosfer oluyor.

Julà, tasarım kökenli bir çiftin ortak hayali olarak, İtalya'nın özenli yeme-içme kültürünü Ankara'nın yerel dokusuyla birleştiriyor. Lezzet tarafında "Associazione Verace Pizza Napoletana (AVPN)" standartlarını benimseyen mekân, Napoli'de ünlü bir aileye özel olarak yaptırılan pizza fırınıyla zanaatı tasarımın merkezine koyuyor. İyi yemeği, kaliteli malzemeyi ve tasarımı hayatının odağına alan özel bir topluluk için buluşma noktası olan Julà, Ankara'nın yaratıcı mekân ihtiyacına nitelikli bir cevap sunuyor.

JULÀ'NIN MİMARİ YAKLAŞIMI, ŞIK BİR YEME-İÇME DENEYİMİNİ GÖSTERİŞTEN UZAK BİR RAHATLIKLA SUNMAK ÜZERİNE İNŞA EDİLDİ.

Mimari Proje: Jul Happy Project
İç Mekan Projesi: Jul Happy Project
Proje Yeri: Beytepe, Ankara
Proje Tarihi: Ocak 2023
Yapım Tarihi: Nisan 2023
Toplam İnşaat Alanı: 620 m²
Fotoğraflar: Kadir Aşnaz

Gelenekten Geleceğe

Orhan Veli Kanık Cd. Yakut Sk.
Eryılmaz Plaza 34810
Kavacık, Beykoz - İstanbul
+90 (216) 537 00 50
info@isiklartugla.com.tr

Karakteristik.Geleneksel.Kaliteli.1973 den beri.

ÇAĞDAŞ MİMARLIKTA TUĞLAYI YENİDEN DÜŞÜNMEK

MALZEME GELENEĞİNDEN MİMARİ İFADEYE UZANAN SÜREÇTE TUĞLA, PERFORMATİF VE BAĞLAM ODAKLI BİR TASARIM ARACINA DÖNÜŞÜYOR.

Yarım asrı aşan üretim deneyimini çağdaş mimari yaklaşım ile buluşturan Işıklar Tuğla, tuğlayı yalnızca bir yapı malzemesi olarak değil; performans, bağlam ve ifade arasında denge kuran bir tasarım aracı olarak yeniden ele alıyor.

Mimarlıkta malzeme seçimi artık yalnızca estetik bir tercih değil; bir yapının çevresiyle kurduğu ilişkiyi, uzun vadeli performansını ve kullanıcı deneyimini doğrudan etkileyen çok katmanlı bir karar. Bu nedenle günümüzde malzemelerden beklenen yalnızca iyi görünmeleri değil, aynı zamanda güçlü bir teknik performans sunmalarıdır.

Işıklar Tuğla, yarım asrı aşan üretim deneyimini çağdaş mimari anlayışla bir araya getirerek tuğlayı yeniden yorumluyor. Gelenekten gelen bilgi birikimi, günümüz tasarım diliyle buluşuyor; ortaya hem güçlü hem de esnek çözümler çıkıyor.

“Işıklar Tuğla'nın yaklaşımı, malzemeyi yalnızca bir yüzey olarak değil; mimari düşüncenin ayrılmaz bir parçası olarak ele alır. Üretim süreçlerinden tasarım uygulamalarına uzanan bu bütüncül bakış, tuğlanın farklı ölçeklerde ve bağlamlarda yeniden yorumlanmasına olanak tanırken, mimarlara daha bilinçli ve sürdürülebilir kararlar alma imkânı sunar.”

Tuğla, doğası gereği sıcak, doğal ve zamansız bir malzeme. Ancak yeni nesil koleksiyonlarda, alışılmış görüntüsünün

ötesine geçiyor. Dengeli renk geçişleri ve zengin yüzey seçenekleri sayesinde cepheler, gün ışığıyla birlikte değişen, yaşayan bir karakter kazanıyor. Tekdüze yüzeyler yerini, gün boyunca farklı etkiler yaratan dinamik bir mimari ifadeye bırakıyor.

Renk, doku ve ebat çeşitliliği ise tasarım sürecinde önemli bir özgürlük sağlıyor. İster bulunduğu çevreyle uyumlu, sakin ve dengeli yapılar tasarlayın; ister güçlü renklerle öne çıkan, karakter sahibi projeler üretin. Bu esneklik, her yapının kendi bağlamına ait özgün bir kimlik kazanmasına olanak tanıyor.

Estetik özelliklerinin ötesinde tuğla, yapı fiziği açısından da güçlü bir malzeme. Nefes alabilen yapısı sayesinde nem dengesine katkı sağlarken, ısı ve ses yalıtımını destekleyerek iç mekân konforunu artırıyor. Dayanıklılığı ve düşük bakım ihtiyacı sayesinde ise uzun ömürlü bir çözüm sunuyor.

Bugün tuğla artık yalnızca bir kaplama malzemesi değil; mimari tasarımın aktif bir bileşeni. Farklı dizilim alternatifleri ve yüzey çeşitliliği sayesinde cephelerde derinlik, hareket ve güçlü bir ifade yaratmak mümkün.

Kısacası, tuğla geçmişten gelen bilgisini korurken, bugünün ve yarının mimarisine uyum sağlayan güçlü bir tasarım aracına dönüşüyor.

NEFES ALABİLEN
YAPISI VE YÜKSEK
DAYANIMIYLA
TUĞLA, ESTETİK
İLE YAPI FİZİĞİNİ
AYNI ZEMİNDE
BULUŞTURUR.

TUĞLA, YALNIZCA
BİR KAPLAMA DEĞİL;
CEPHEYE DERİNLİK,
HAREKET VE KARAKTER
KAZANDIRAN AKTİF BİR
TASARIM BİLEŞENİDİR.

ÇUHADAROĞLU: KÜRESEL PAZARDA CEPHE SİSTEMLERİ

TÜRKİYE'DE ALÜMİNYUM MİMARİ SİSTEMLERİ VE CEPHE TEKNOLOJİLERİ ALANINDA KÖKLÜ BİR ÜRETİCİ OLAN ÇUHADAROĞLU, ENTEGRE ÜRETİM ALTYAPISI VE AR-GE YATIRIMLARIYLA KÜRESEL PAZARLARDA BÜYÜMESİNİ SÜRDÜRÜYOR.

ALİ TUNA ŞENATLI
Çuhadaroğlu Metal Sanayi
Satış ve Pazarlama Müdürü

ÇUHADAROĞLU

Türkiye'de alüminyum mimari sistemleri ve cephe teknolojileri alanında köklü bir üretici olan Çuhadaroğlu Metal Sanayi, son yıllarda uluslararası pazarlarda daha görünür bir strateji izliyor. Tam entegre üretim altyapısı, Ar-Ge yatırımları ve yüksek performanslı sistem çözümleriyle mimarlara ve yatırımcılara kapsamlı çözümler sunan şirket, farklı coğrafyalarda gerçekleştirdiği iş birlikleri ve fuar katılımlarıyla küresel ölçekte büyümeyi hedefliyor. Çuhadaroğlu Satış ve Pazarlama Müdürü Ali Tuna Şenatli ile şirketin üretim yaklaşımını, sürdürülebilirlik odaklı dönüşümünü ve cephe teknolojilerinin geleceğine dair öngörülerini konuştuk.

Çuhadaroğlu, Türkiye'de alüminyum mimari sistemleri ve cephe çözümleri alanında köklü bir üretici olarak biliniyor. Uluslararası okurlarımız için şirketin üretim yaklaşımını ve küresel pazarlardaki konumunu nasıl tanımlarsınız?

Çuhadaroğlu, alüminyum sektörünün köklü kuruluşlarından biri olarak geri dönüşümü destekleyen, tam entegre üretim ve yüksek kalite anlayışıyla faaliyet gösteriyor. 1954 yılında temelleri atılan şirketimiz, bugün alüminyum mimari sistemler ve alüminyum profil üretimi alanlarında Türkiye'nin önemli sanayi kuruluşları arasında yer alıyor ve borsaya kote bir yapı olarak faaliyetlerini sürdürüyor.

Montcalm Shoreditch City Road Hotel

Dökümden ekstrüzyona, yüzey işlemlerinden montaja kadar tüm üretim süreçlerini kendi bünyemizde entegre şekilde gerçekleştirebiliyor olmamız, projelere yüksek kalite, esneklik ve güçlü mühendislik desteği sunmamızı sağlıyor.

Alüminyum mimari sistemlerimizi Inter-al, otomatik kapı sistemlerimizi Interax, ofis bölme çözümlerimizi Interwall, yangına, kurşuna ve bombaya dayanıklı kapı ve cephe çözümlerimizi ise Intersecure markalarımız altında geliştiriyoruz.

Bu entegre yapı ve Ar-Ge odaklı yaklaşım, Çuhadaroğlu'nu yalnızca bir üretici değil, aynı zamanda mimarlar ve yatırımcılar için güçlü bir çözüm ortağı konumuna taşıyor.

Son yıllarda Çuhadaroğlu'nun uluslararası pazarlarda daha görünür bir strateji izlediğini görüyoruz. Özellikle Amerika'da katıldığınız son sektör fuarı da bu açılımın önemli adımlarından biri oldu. Küresel pazarlara yönelik bu stratejinizin temel motivasyonları ve hedefleri neler?

Küresel pazarlardaki büyüme stratejimizi yüksek katma değerli ürünler ve teknoloji odaklı üretim üzerine kuruyoruz. Son yıllarda ABD, Avrupa, Orta Doğu ve Kafkasya başta olmak üzere geniş bir coğrafyada fuar katılımları ve iş birlikleriyle marka görünürlüğümüzü artırdık.

ABD pazarı için geliştirdiğimiz kasırgaya dayanıklı sistemler ve Avrupa için tasarlanan Passive House sertifikalı ürünler bu yaklaşımın somut örnekleri arasında yer alıyor.

Ayrıca Kırklareli-Evrensekiz'de devreye aldığımız yeni üretim yatırımıyla birlikte IATF 16949 ve IRIS gibi uluslararası sertifikasyon süreçlerini tamamladık. Bu sayede otomotiv, raylı sistemler ve savunma sanayi gibi üst segment sektörlerde de uluslararası ölçekte hizmet verebilecek daha hızlı, rekabetçi ve sürdürülebilir bir üretim altyapısı oluşturduk.

Alüminyum cephe sistemleri bugün yalnızca teknik bir yapı elemanı değil; aynı zamanda enerji performansı, sürdürülebilirlik ve mimari ifade açısından da belirleyici bir rol oynuyor. Çuhadaroğlu'nun geliştirdiği sistemler mimarlara ve projelere nasıl bir tasarım ve performans avantajı sunuyor?

Günümüzde cephe sistemleri yalnızca bir yapı elemanı değil; enerji performansı, kullanıcı konforu ve mimari ifade açısından kritik bir rol üstleniyor.

Çuhadaroğlu sistemleri yüksek ısı yalıtımı, dayanıklılık ve estetik esneklik sağlayacak şekilde tasarlanıyor. Ar-Ge merkezimizde geliştirilen Passive House sertifikalı DS90 sistemi, binalarda enerji kayıplarını azaltırken mimarlara da geniş bir tasarım özgürlüğü sunuyor.

Ayrıca proje aşamasından uygulamaya kadar sunduğumuz teknik danışmanlık

**CEPHE SİSTEMLERİ
BUGÜN YALNIZCA
BİR YAPI ELEMANI
DEĞİL; ENERJİ
PERFORMANSI,
KULLANICI
KONFORU VE
MİMARİ İFADE
AÇISINDAN
KRİTİK BİR ROL
ÜSTLENİYOR.**

ve mühendislik desteği sayesinde projelerde doğru sistem seçimini kolaylaştırıyor ve uygulama süreçlerini daha verimli hale getiriyoruz.

Yapı sektöründe artık yalnızca ürün performansı değil; karbon ayak izi, sürdürülebilir üretim ve yaşam döngüsü performansı gibi kriterler de giderek daha belirleyici hale geliyor. Çuhadaroğlu bu dönüşüme ürün geliştirme ve üretim süreçlerinde nasıl yanıt veriyor?

Avrupa Birliği başta olmak üzere birçok pazarda karbon ayak izi, izlenebilirlik ve regülasyon uyumu giderek daha belirleyici hale geliyor. Çuhadaroğlu olarak CBAM, EPD ve sürdürülebilirlik raporlamaları gibi uygulamalarla bu beklentilere uyum sağlayan bir üretim ve ihracat modeli benimsiyoruz.

Sürdürülebilirlik, üretim ve ürün geliştirme yaklaşımımızın merkezinde yer alıyor. Ana hammademiz olan alüminyumun %99,9 oranında geri dönüştürülebilir olması bu alandaki en önemli avantajlarımızdan biri.

Üretim süreçlerimizde enerji geri kazanımı, yağmur suyu depolama sistemleri ve yeni yüzey işlem teknolojileri gibi uygulamalarla karbon ayak izimizi azaltmayı hedefliyoruz.

Önümüzdeki yıllarda yapı kabuğu ve cephe teknolojilerinin nasıl bir yönde gelişeceğini öngörüyorsunuz? Bu dönüşüm içinde Çuhadaroğlu'nun rolü ve hedefleri neler olacak?

Önümüzdeki dönemde cephe teknolojilerinin enerji verimliliği, dijitalleşme ve sürdürülebilir malzemeler ekseninde gelişeceğini düşünüyoruz.

Interdigi markamız bünyesinde yürüttüğümüz BIM tabanlı tasarım süreçleri, düşük karbonlu üretim teknolojileri ve yüksek performanslı cephe sistemleri bu dönüşümün önemli başlıklarını oluşturuyor.

Çuhadaroğlu olarak Ar-Ge yatırımlarımız, dijital çözümlerimiz ve yeni üretim altyapımız sayesinde bu dönüşümde aktif rol almayı ve uluslararası pazarlarda daha güçlü bir konuma ulaşmayı hedefliyoruz.

ENERJİ
VERİMLİLİĞİ,
DİJİTALLEŞME VE
SÜRDÜRÜLEBİLİR
MALZEMELER
CEPHE
TEKNOLOJİLERİNİN
GELECEĞİNİ
ŞEKİLLENDİRECEK.

TAM ENTEGRE
ÜRETİM YAPIMIZ
SAYESİNDE
PROJELERE
YALNIZCA ÜRÜN
DEĞİL, GÜÇLÜ
BİR MÜHENDİSLİK
VE ÇÖZÜM
ORTAKLIĞI
SUNABİLİYORUZ.

YANGIN GÜVENLİĞİ VE MALZEME PERFORMANSI ARASINDA: **EGGER OSB FLAMMEX**

ARTAN YANGIN GÜVENLİĞİ
GEREKSİNİMLERİ, AHŞAP YAPI
SİSTEMLERİNDE MALZEME
PERFORMANSINI YALNIZCA
TEKNİK BİR KRİTER OLMAKTAN
ÇIKARARAK, TASARIM
KARARLARININ AYRILMAZ BİR
PARÇASI HALİNE GETİRİYOR.

Ahşap bazlı yapı malzemeleri uzman üreticisi EGGER tarafından geliştirilen OSB Flammex, markanın “önce güvenlik” yaklaşımını malzeme ölçeğinde yeniden tanımlayan bir ürün olarak öne çıkıyor. Yüksek yangın koruma gereksinimlerine yanıt veren levha, güvenlik ve sürdürülebilirliği birlikte ele alan bir yapı malzemesi anlayışı sunuyor.

EGGER tarafından Avrupa yumuşak ahşabından geliştirilen ve kaynak verimliliğini gözeterek bu levha, yangın güvenliğini malzeme performansının merkezine taşıyor. Ahşap yapılarda alev geciktirici katmanların kullanımı, yangının yayılma hızını yavaşlatarak tahliye ve müdahale için kritik önem taşıyan “altın dakikaların” kazanılmasına katkı sağlıyor. OSB Flammex, yalnızca yapı yüzeyini korumakla kalmayıp, yangının komşu yapılara sıçramasını önlemeye de destek oluyor.

Güvenlik Performansı ve Kullanım Alanları

Özel yangından korunma kaplaması sayesinde DIN EN 13501-1 doğrultusunda katı AB sınıflandırması olan B-s1, d0 standartlarını karşılayan OSB Flammex; ofisler, kamu yapıları, oteller ve çok katlı binalar gibi yüksek güvenlik gereksinimi olan projelerde kullanılmak üzere geliştirilmiştir.

Bu yaklaşım, yangın güvenliğini yalnızca bir teknik gereklilik olarak değil, tasarım sürecinin erken aşamalarında ele alınması gereken bütüncül bir performans kriteri olarak konumlandırır.

Kullanıcı Dostu ve Ekonomik Çözüm

OSB Flammex, teknik özelliklerinin yanı sıra uygulama sürecine sağladığı kolaylık ve avantajlarıyla da dikkat çeker:

- **Düşük Yanıcılık:** Yangın anında duman yayılımını yavaşlatır ve damlamayı önler.
- **Kolay İşleme:** Temiz kesim imkânı sunar, özel makine işlemleri gerektirmez ve standart bağlantı elemanlarıyla hızlıca uygulanır.
- **Maliyet Avantajı:** Ek yangın koruma boyalarına veya karmaşık üst yapılara ihtiyaç bırakmadığı için işçilik ve zaman maliyetlerini düşürür.
- **Sağlıklı İç Mekân:** E1 emisyon sınıfında üretilen levha, düşük formaldehit değerleriyle iç mekân hava kalitesini korur. Bu özellikler, malzemenin yalnızca performans değerleriyle değil, uygulama sürecindeki davranışıyla da değerlendirilmesi gerektiğine işaret eder.

“Risk” Anında Akıllı Reaksiyon

OSB Flammex’in yüzey sıcaklığı arttığı anda, levha içindeki alev geciktirici bileşen reaksiyona girerek önce köpürme, ardından kömürleşme oluşturur. Bu süreç, yangının yüzey boyunca ilerlemesini fi-

ziksel olarak engelleyerek yapı elemanlarının bütünlüğünü korumaya yardımcı olur.

Geniş Ürün Yelpazesi ve Tasarım Esnekliği

EGGER Flammex ailesi, OSB levhaların ötesine geçerek farklı kullanım senaryolarına uyum sağlayan alternatifler sunar:

- **Dekoratif Flammex Levhalar:** Kaplı Yonga Levha (E1E05 TSCA P2) ve MDF (E1E05 TSCA ST) seçenekleri.
- **Flammex Laminatlar:** Standart ve Kompakt seçenekler.

Bu çeşitlilik, yangın performansı gereksinimlerinin farklı mekânsal kurgulara entegre edilmesini mümkün kılar.

Bilgi Notu

- Kaplamalı OSB esasen iç mekân tasarımları için artan yangından korunma gereksinimlerini karşılayan Avrupa yumuşak ahşabından yapılıdır.
- Daha fazla alev geciktirmesi sağlayan şeffaf yangın koruma kaplaması, katı AB sınıflandırması B-s1, d0’ı yerine getirir.
- Ofis binaları, kamu tesisleri, ticaret fuarları, oteller veya çok katlı binalar için uygundur.
- Temiz bir şekilde kesilebilir ve hızlı bir şekilde işlenebilir.
- 5000 x 2500 mm ebatlarında ve 10 ile 25 mm kalınlıkta sunulur.

ESNEK TASARIM: DEĞİŞEN İHTİYAÇLARA ADAPTE OLAN SÜRDÜRÜLEBİLİR MEKÂNLAR

T. DİLARA KIZRAK ÇELİK
İç Mimar, DilaraKızrak Design
Studio Kurucusu

ARTAN NÜFUS, HIZLA DEĞİŞEN YAŞAM BİÇİMLERİ VE SINIRLI KAYNAKLAR, TASARIM DİŐİPLİNLERİNİ DAHA AKILLI, DAHA ESNEK VE DAHA UZUN ÖMÜRLÜ ÇÖZÜMLER ÜRETMEYE ZORLAMAKTADIR.

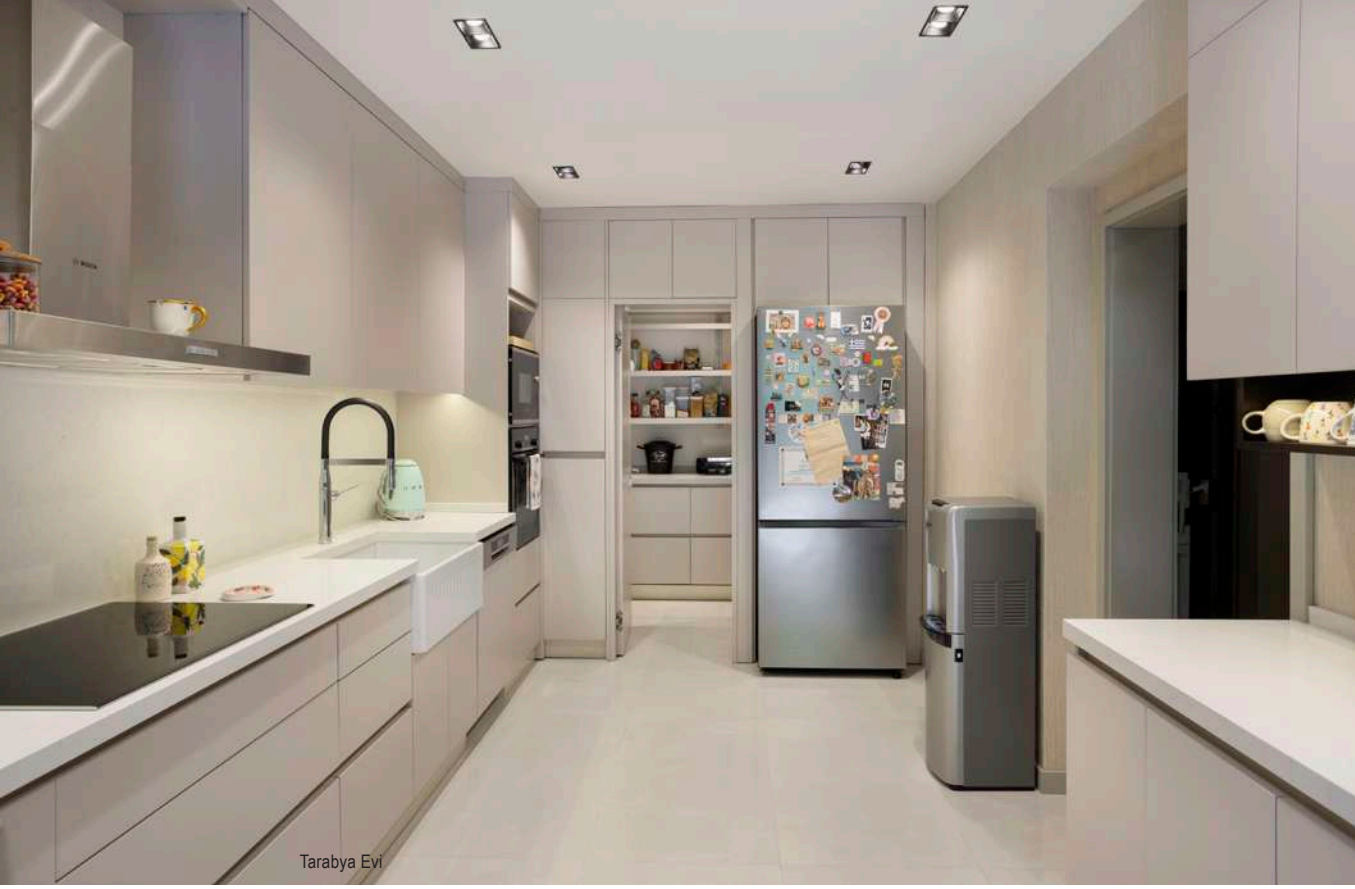
Günümüz dünyasında sürdürülebilirlik artık yalnızca bir tercih değil, zorunluluk haline gelmiştir. Artan nüfus, hızla değişen yaşam biçimleri ve sınırlı kaynaklar, tasarım disiplinlerini daha akıllı, daha esnek ve daha uzun ömürlü çözümler üretmeye zorlamaktadır. Bu noktada iç mimarlık, yalnızca estetik kaygılarla değil; çevresel, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik ekseninde yeniden tanımlanmaktadır. Esnek tasarım yaklaşımı ise bu dönüşümün merkezinde yer

olarak, değişen ihtiyaçlara uyum sağlayabilen sürdürülebilir mekânların anahtarını sunmaktadır.

Bu nedenle sürdürülebilirliği iki katmanlı düşünmek gerekir: İlki, malzeme ve enerji odaklı “yeşil bina” kriterleri; ikincisi ise mekânın zaman içindeki dönüşüm kapasitesini belirleyen esnek tasarım yaklaşımıdır. Gerçek anlamda sürdürülebilir bir iç mekân, ancak bu iki yaklaşımın birlikte ele alınmasıyla mümkün olabilir.

Y Evi

Geleneksel iç mekân tasarımı çoğunlukla belirli bir kullanım senaryosuna göre kurgulanır. Ancak bu yaklaşım, kullanıcı ihtiyaçlarının hızla değiştiği günümüzde kısa sürede işlevini yitirebilen, dönüşümü maliyetli ve kaynak tüketimi yüksek mekânlar üretmektedir. Oysa esnek tasarım, mekânın zaman içinde farklı senaryolara adapte olabilmelerini hedefler. Bu yaklaşım, yalnızca mekânsal dönüşüm kabiliyeti değil, aynı zamanda uzun vadeli sürdürülebilirlik açısından da kritik bir rol oynar. Çünkü en sürdürülebilir yapı, yıkılmadan ve yeniden inşa edilmeden dönüşebilen yapıdır.

Esnek tasarımın sürdürülebilirlik ile kesiştiği en önemli noktalardan biri, kaynak kullanımının minimize edilmesidir. Modüler sistemler, hareketli bölücüler, çok işlevli mobilyalar ve yeniden düzenlenebilir plan şemaları sayesinde mekanlar farklı ihtiyaçlara cevap verebilir. Örneğin bir konutun çalışma alanı, gerektiğinde misafir odasına dönüşebilir; bir ofis alanı, bireysel çalışma ve ekip toplantıları arasında kolaylıkla yeniden kurgulanabilir. Bu tür çözümler, yeni malzeme üretimi ve inşaat ihtiyacını azaltarak karbon ayak izini doğrudan düşürür.

İç mimarlıkta esnekliğin bir diğer boyutu da zamansal sürdürülebilirliktir. Tasarımın modası geçmeyen, zamana direnen bir dilde kurgulanması, mekânın kullanım ömrünü uzatır. Bu noktada malzeme seçimi büyük önem taşır. Doğal, geri dönüştürülebilir ve dayanıklı malzemeler; hem estetik süreklilik sağlar hem de bakım ve yenileme ihtiyacını azaltır. Ancak burada kritik olan yalnızca malzemenin kendisi değil, nasıl kullanıldığıdır. Esnek detay çözümleri, demonte

edilebilir birleşimler ve yeniden kullanılabilir yapı elemanları, mekânın dönüşümünü kolaylaştırır.

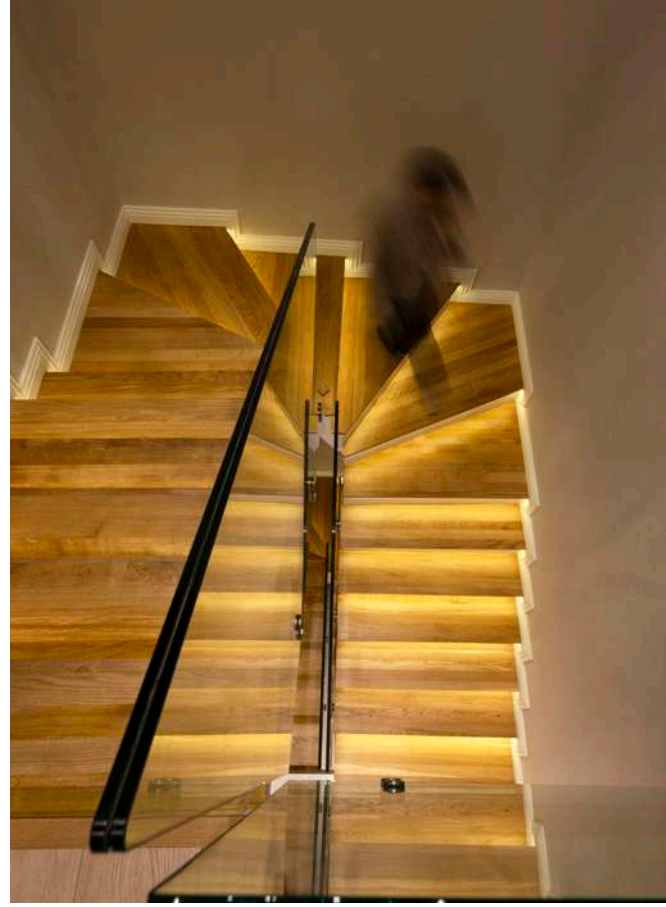
Esnek tasarım aynı zamanda kullanıcı odaklı bir yaklaşımdır. Sürdürülebilir bir mekân yalnızca çevreye duyarlı değil, kullanıcı ihtiyaçlarına da duyarlı olmalıdır. Kullanıcıların yaşam biçimleri, alışkanlıkları ve beklentileri zaman içinde değişir. Bu değişime cevap veremeyen mekanlar hızla işlevsiz hale gelir. Oysa esnek mekanlar, kullanıcıya müdahale alanı tanır. Kendi yaşam senaryosunu oluşturabilen kullanıcı, mekânı daha uzun süre benimser ve kullanır. Bu da dolaylı olarak tüketimi azaltır.

Özellikle pandemi sonrası dönemde esnek tasarımın önemi daha da görünür hale gelmiştir. Evler, yalnızca yaşam alanı olmaktan çıkıp ofis, okul, spor alanı gibi farklı işlevleri barındırmak zorunda kalmıştır. Bu dönüşüm, sabit ve tek işlevli mekân anlayışının yetersizliğini açıkça ortaya koymuştur. Esnek tasarım, bu tür ani değişimlere karşı dayanıklı

bir çözüm sunar. Mekânın sınırlarını sabitlemek yerine, onu bir sistem olarak ele alır ve farklı kullanım senaryolarına açık hale getirir.

Sürdürülebilirlik bağlamında esnek tasarımın bir diğer önemli katkısı da ekonomik verimliliklerdir. Uzun vadede dönüşebilen mekanlar, kullanıcıya sürekli yenileme maliyetlerinden tasarruf sağlar. Aynı zamanda yatırımcı açısından da daha değerli ve geleceğe dönük bir çözüm sunar. Bu durum, sürdürülebilirliğin yalnızca çevresel değil, ekonomik bir gereklilik olduğunu da ortaya koyar.

Ancak esnek tasarımın başarılı olabilmesi için yalnızca fiziksel çözümler yeterli değildir. Tasarım sürecinde bütüncül bir yaklaşım benimsenmelidir. Mekânın bulunduğu yapı, çevresel koşullar, kullanıcı profili ve teknolojik altyapı birlikte ele alınmalıdır. Akıllı bina sistemleri, sensör teknolojileri ve dijital çözümler, esnek mekanların performansını artıran önemli araçlardır. Aydınlatma, ısıtma ve havalandırma sistemlerinin kullanıcı ihtiyaçla-

N Evi

Y Evi

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ İKİ KATMANLI DÜŞÜNMEK GEREKİR: İLKİ, MALZEME VE ENERJİ ODAKLI "YEŞİL BİNA" KRİTERLERİ; İKİNCİSİ İSE MEKÂNIN ZAMAN İÇİNDEKİ DÖNÜŞÜM KAPASİTESİNİ BELİRLEYEN ESNEK TASARIM YAKLAŞIMIDIR.

ESNEK TASARIM, MEKÂNIN ZAMAN İÇİNDE FARKLI SENARYOLARA ADAPTE OLABİLMESİNİ HEDEFLER.

rına göre optimize edilebilmesi hem konforu artırır hem de enerji tüketimini azaltır. İç mimarlık disiplini açısından bakıldığında, esnek tasarım yalnızca teknik bir çözüm değil, aynı zamanda bir tasarım yaklaşımıdır. Bu yaklaşım, tasarımcının rolünü de dönüştürür. Tasarımcı artık yalnızca bir mekân kurgulayan kişi değil; değişimi öngören, senaryolar üreten ve kullanıcıya alan tanıyan bir stratejisttir. Bu durum, tasarım sürecinde daha fazla analiz, öngörü ve disiplinler arası iş birliği gerektirir.

Sonuç olarak, esnek tasarım sürdürülebilir iç mimarlığın vazgeçilmez

bir bileşenidir. Değişen ihtiyaçlara uyum sağlayabilen mekânlar, yalnızca bugünün değil, geleceğin de ihtiyaçlarını karşılayabilecek potansiyele sahiptir. Kaynakların hızla tükendiği bir dünyada, sabit ve kısa ömürlü çözümler yerine; dönüşebilen, adapte olabilen ve uzun vadeli değer üreten mekânlar tasarlamak bir zorunluluktur. İç mimarlık, bu dönüşümün öncüsü olma sorumluluğunu taşımaktadır.

Esnek tasarım artık bir seçenek değil, sürdürülebilir gelecek için kaçınılmaz bir gerekliliktir.

KING'S CROSS: THE MAKING OF A MASTERPLAN

ŞEHİRCİLİK TARİHİNDE NADİREN
GÖRÜLEN ANLAR VARDIR: İYİ BİR
YATIRIMCI, İYİ TASARIM VE DOĞRU
POLİTİKALARIN BİR ARAYA GELDİĞİ.
LONDRA'DAKİ KING'S CROSS
BUNLARDAN BİRİDİR.

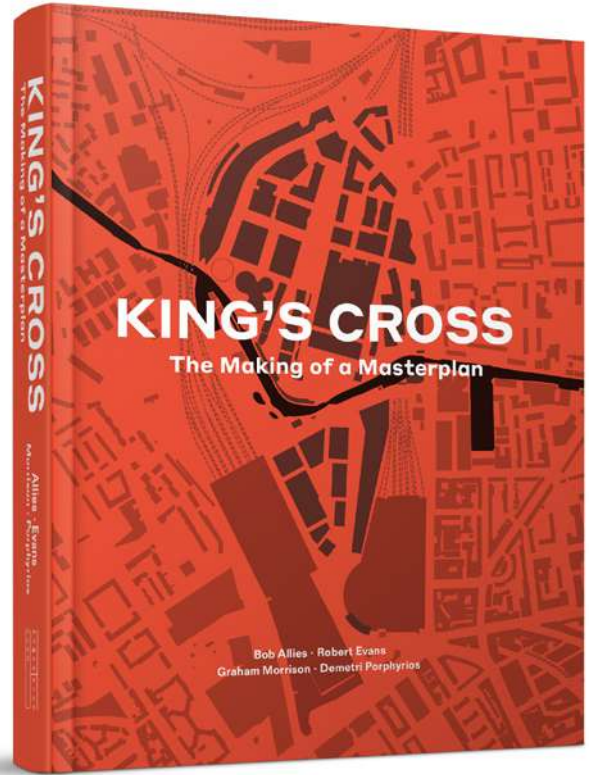
— **RICKY BURDETT**

Londra'nın en kapsamlı kentsel dönüşüm projelerinden biri olan King's Cross Central, tasarım vizyonu, disiplinlerarası iş birliği ve güçlü planlama yaklaşımının bir kentin kimliğini yeniden nasıl şekillendirebileceğini ortaya koyuyor. King's Cross: The Making of a Masterplan kitabı ise bu dönüşümün arka planını, projeyi şekillendiren aktörlerin doğrudan anlatımıyla ele alıyor.

Projede aktif rol almış dört önemli isim; Bob Allies, Robert Evans, Graham Morrison ve Demetri Porphyrios, tarafından kaleme alınan kitap, Avrupa'nın en dikkat çekici kentsel dönüşüm projelerinden birinin gelişim sürecini içeriden bir bakışla aktarıyor.

Kitap, King's Cross bölgesinin tarihsel arka planını ele alarak başlıyor ve karma kullanımı merkeze alan yenilikçi masterplanın nasıl şekillendiğini anlatıyor. Farklı paydaşlar arasında yürütülen planlama, koruma ve finansman süreçleri; kamusal alanların ve peyzajın tasarımı; tarihi yapıların yeniden işlevlendirilmesi ve farklı mimarlık ofislerinin projeye dahil edilmesi gibi adımlar ayrıntılı biçimde ele alınıyor.

Tarihi fotoğraflar, haritalar, çizimler ve diyagramlarla zenginleştirilen kitap, yalnızca King's Cross'un dönüşümünü belgelemekle kalmıyor; aynı zamanda 21. yüzyılda büyük ölçekli kentsel dönüşüm projelerinin nasıl planlanabileceğine dair önemli dersler sunuyor.

DEPREM RİSKİNE KARŞI GÜÇLÜ ÇÖZÜM

Garanti Ettiğimiz Çubuk Sayıları

2.5 TONLUK BİR BAĞDA

KAZANÇ

EBAT	STANDART ÇUBUK SAYISI	GARANTİ EDİLEN ÇUBUK SAYISI EKSİSMİK deprem çeliği	FAZLA ÇUBUK SAYISI	MİKTAR (kg)
8	520	540	20	90
10	335	352	17	120
12	232	244	12	121
14	170	179	9	124
16	130	137	7	126
18	102	107	5	114
20	83	87	4	113
22	69	73	4	136
24	58	61	3	121
25	53	56	3	132
26	49	51	2	95
28	43	45	2	110
32	32	33	1	72

*TS 708 2016 Madde 7.3.2
Tüm ebatlar için birim ağırlık toleransı : %6'dır.

**EKSİSMİK PLUS
DEPREM ÇELİĞİ
MALİYET AVANTAJI
SUNUYOR**

**Minimum
%5 Daha Fazla
Çubuk Garantisi**

EKSİSMİK PLUS
deprem çeliği

BİZE ULAŞIN:

0326 656 22 00

satis@ekincilerdc.com

Güncel gelişmeler için QR Kodu
okutarak bizi sosyal medyada takip edin.

Minimax

Su tasarruflu, uzun ömürlü ve banyonuza renk katan armatürler

